

ตอนที่ 1101 การต่อสู้รอบแรก

“ดอลลาร์เข้าร่วมประลองจริง ๆ หรือ ในสนาม
ประลองของเมืองเทรช คนส่วนใหญ่ต้องการที่จะ
เห็น ดอลลาร์อยู่ในรายชื่อผู้เข้าร่วม “ดอลลาร์
ปะทะกับราชาชนนุก อะไรงั้น! นี่เป็นเรื่องจริงอย่าง
นั้นหรือ “ชื่อดอลลาร์นี้ต้องหมายถึงดอลลาร์ถูก
ไหม? มันคงจะเป็นสปิริตไปไม่ได้หรอกใช่ไหม “มี
ใครรู้ไหมว่า ราชาชนนุกเป็นใคร ฉันไม่รู้ แต่ถ้าเขา
ถูกเรียกว่าเป็นราชา เขาจะต้องแข็งแกร่งแน่ ๆ

“คุณหลี่ คุณ กำลังจะ

ไปไหน “ฉันจะไปแพร่กระจายข่าวนี้ล่ะสิ ฉันจะให้
คนอื่น ๆ ได้ดูการต่อสู้ด้วย “ผมคิดว่ามัน คงจะอีก

สักพักก่อนที่การต่อสู้จะเริ่มขึ้น ดีล่ะ ผมจะไปบอก
ข่าวกับคนอื่น ๆ ด้วย” “ฉันเห็นแต่สปีริตที่ชม การ
ประลองอยู่ มนุษย์คนอื่น ๆ ไปไหนหมด? “นายคง
จะได้เห็นคนมากขึ้น หลังจากที่มีการต่อสู้เริ่มแล้ว”

... เมื่อผู้เป็นเลิศรู้เรื่องที่ดอลลาร์เข้าร่วมการ
ประลอง แม้ก่อนหน้านี้เขาจะไม่ได้สนใจที่จะชม
การประลอง ศักดิ์สิทธิ์เลย แต่พวกเขาต่างก็รีบมาดู
อย่างลุกลี้ลุกลอน ทุกคนที่ได้ยินข่าวว่าดอลลาร์เข้า
ร่วมการประลอง ต่างก็เข้าไปที่สนามประลองประจำ
เมือง ในที่สุดมนุษย์บางคนก็ว่าได้ว่าราชาชนนก
นั้นเป็นใคร “เวรละ! คู่ต่อสู้คนแรกของเขาคือราชา
ชนนกอย่างนั้นหรือ?” “ทำไม? เขาแข็งแกร่งมากเลย
หรือ?” “ฉันเคยได้ยิน ชื่อเขามาก่อน เขาปกครอง
ดินแดนอันกว้างใหญ่อยู่ที่ไหนสักแห่งนี้แหละ “ถ้า
งั้นก็โชคร้ายนะสิที่ต้อง เจอกับคู่ต่อสู้ที่น่ากลัวแบบ
นั้นตั้งแต่รอบแรก” “ดอลลาร์จะกล้าสู้กับเขารึ

เปล่า?” “นั่นสิ” ในที่สุดเวลาที่ หานเซ็นต้องต่อสู้ก็มาถึง และมนุษย์ที่มาชมการต่อสู้ทุกคนต่างก็จ้องมองสนามประลองอย่างใจจดใจจ่อ ผู้ชมเห็นสปิริตตนหนึ่งที่ด้านหลังมีปีกและคันธนูเดินเข้ามาในสนามประลอง คันธนูของเขาประดับไปด้วย เพชรพลอย ราชาชนนกกทำให้พูดกันตามตรง เขาเป็นสปิริตที่หน้าตาหล่อเหลามากๆ ปีกสีขาวของเขาก็

ดู ศักดิ์สิทธิ์ บวกกับ

คันธนูสีม่วงระยิบระยับ มันก็ทำให้เขาดูไม่ต่างไปจากเทวดา เพียงแค่เขายืนนิ่งอยู่กับที่ ทุกคนก็สามารถบอกได้ว่าเขาไม่ใช่ศัตรูที่จะทำเล่นๆได้ เพียงแค่ตัวตนของเขาก็ปล่อยออร่าอันน่ากลัวออกมา แต่มนุษย์ส่วนใหญ่สนใจแค่ว่าดอลล่าร์จะปรากฏตัวออกมาหรือไม่เท่านั้น มันจะเป็นอะไรที่น่าพิศ หวังมากๆ ถ้าเขาไม่ปรากฏตัวออกมา แต่

มนุษย์ก็คิดว่ามันเป็นเรื่องที่น่าเข้าใจได้ พวกเขาไม่คิด
จะต่อว่า ดอลลาร์ ถ้าเขาไม่กล้าที่จะสู้กับสปิริตที่
ทรงพลังขนาดนี้ หลังจากนั้นชายที่มีผมยาวสีขาวก็
เดินเข้ามาใน สนามประลอง ร่างของเขาส่องสว่าง
ด้วยแสงสีขาว “นั่นคือดอลลาร์หรือ? ไม่มีใครเคย
เห็นใบหน้าของ ดอลลาร์มาก่อน และดูเหมือนมัน
จะคงเป็นแบบนั้นต่อไป แม้ลักษณะภายนอกของ
เขาจะดูงดงาม แต่ ร่างกายของเขาก็ถูกห่อหุ้มด้วย
ชุดเกราะ ทำให้ไม่มีใครเห็นใบหน้าของเขา “นั่นคือ
ดอลลาร์! ผู้เป็นเลิศ ของเมืองเทรชสามารถจำเขา
ได้ เพราะพวกเขาเคยเห็นลักษณะของดอลลาร์มา
ก่อน ความประหลาดใจ ในลักษณะภายนอกของ
ดอลลาร์ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะฝั่งมนุษย์เท่านั้น ทาง
สปิริตเองก็ซื่อคเช่นกัน “เดอะ คิง!” ราชินีดอกไม้ก็
เข้ามาชมการประลองอยู่ด้วย และเธอก็ดูซื่อคกับ
สิ่งที่เห็น “น่าเสียดายที่เขาต้องมา เจอกับราชาชน

นกที่ปลดปล่อยขึ้นได้ถึงชั้นที่ 9 ราชินีสวรรค์พูด รา
ชั้นอสูรอันนี้เองก็อยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน เขาพูดแทรก
ขึ้นมา “ไอ้เวรนั่น มันสมควรโดนเล่นงานมานาน
แล้ว “เดอะลิ่ง! สปีริตตนอื่นๆเองก็อุทาน

ออกมาเป็นเสียงเดียวกันทั่วทั้งอัฒจันทร์ ในตอนที่
ห่านเซ็นติตอยู่ในหุบเขาแห่งกาลเวลาเป็นเวลา 3
ปี

นั่น โหมตราชาสปีริตชั้นสุดยอดของเขาก็ปลดปล่อย
ขึ้นได้ถึงชั้นที่ 9 แล้ว ในหุบเขามีผลไม้จิโนอยู่จำน
วน มาก ทำให้เขาสามารถกินได้ตลอดเวลาที่เขา
ติดอยู่ที่นั่น หลังจากนั้นห่านเซ็นก็ไม่เคยเข้าไปใน
สปีริต เบสอีกเลย ดังนั้นจึงไม่มีใครรู้ว่าเขาปลด
ปล่อยขึ้นได้ถึงชั้นที่ 9 แล้ว พวกเขาต่างยังคิดว่าเด
อะคิงปลดปล่อย ขึ้นได้เพียงชั้นที่ 3 อยู่ ทำให้พวก
เขาไม่คิดว่าห่านเซ็นจะสามารถต่อสู้กับราชาชนนก

ที่ปลดล็อกขึ้นถึงขั้น ที่ 9 ได้ ถึงแม้พวกเขาจะอยู่ในระดับเดียวกัน แต่พวกเขาก็ยังไม่คิดว่าห่านเซ็นจะสามารถเอาชนะราชาชน นกได้ ห่านเซ็นรู้ว่ายังงเขาก็ต้องกลับเข้าไปในสปิริตเบสเขต 9 ในตอนที่เขากลับไปที่เมืองไต้ดินได้ ดัง นั้นเขาจึงไม่ได้เข้าไปในนั้นเลย เขาไม่ต้องต้องการที่จะทำให้สปิริตคนอื่น ๆ ประหลาดใจในความสำเร็จ ของเขามากเกินไป การที่เขาจะกระโดดจากการปลดล็อกขึ้นขั้นที่ 3 ไปขั้นที่ 9 ในเวลาไม่กี่วันนั้นเป็น เรื่องที่บ้ามาก ๆ เขาเคยลองแวะเข้าไปในสปิริตเบสอยู่แปปนึ่ง แต่เขาซ่อนตัวจากสายตาคนอื่น ๆ และไม่ได้ต่อสู้กับใคร ห่านเซ็นคิดว่าจะสามารถรักษาตัวเองได้รวดเร็วกว่าเดิมในสปิริตเบส เพราะเขาสามารถอยู่ในโหมดราชาสปิริตขั้นสุดยอดได้นานเท่าไรก็ได้ตามที่เขาต้องการ แต่มันไม่ได้ผลตามที่เขาคิดเอา ไว้ สปิริตเบสไม่ได้เกี่ยวข้องกับร่างกายของเขา

จริง ๆ

และการจะเข้าไปก็จำเป็นต้องพึ่งพาสปิริตตัน
เพียงอย่างเดียว ในสปิริตเบส หานเซ็นสามารถ
เปลี่ยนแปลงได้แค่นสปิริตเท่านั้น ถึงเขาจะ
พยายามขับ คริสตัลในร่างกายออกไปที่นั่น แต่เมื่อ
เขากลับออกมาพวกมันก็จะกลับมาใหม่อีกครั้ง แต่
ภายนอกสปิริต เบส หานเซ็นก็ไม่สามารถคงร่าง
ราชาสปิริตชั้นสูงสุดได้ตลอด “เป็นเจ้านี่เอง ข้านี้
โชคอะไรอย่างนี้ ข้าจะสั่งสอนบทเรียนที่เจ้าควร
ได้รับมานานแล้วให้เอง เดอะคิงโด่งดังเกินไป แม้
แต่ราชาชนนาก็รู้จัก ชื่อของเขา สปิริตทุกคนยังคง
เรียกหานเห็นว่าเดอะคิง ถึงแม้สปิริตราชั้นตนอื่นๆ
จะรังเกียจชื่อนี้ก็ตาม โหมมราชาสปิริตชั้นสูงสุด
ของหานเซ็นมีเวลาจำกัดเมื่อใช้นอกสปิริตเบส ดัง
นั้นเขารู้ดีว่าจะต้องจบการ ต่อสู้ให้เร็วที่สุด หาน

เห็นยกมือขวาของเขาขึ้นมาและติดนิ้วขึ้นไปบน
ท้องฟ้า หลังจากนั้นเหรียญจำนวน มากก็ร่วงหล่น
ลงมาจากท้องฟ้า รวากับสายฝน ทั้งสนามถูกปก
คลุมด้วยเหรียญจำนวนมากอย่างรวดเร็ว “นั่นมัน
วิชาอะไรกัน? นมากอย่างรวดเร็ว “นั่นมันวิชาอะไร
กัน?

ตอนที่ 1102 ยินดีทั้ง 2 ฝ่าย

ผู้คนที่ไม่เคยเห็นการต่อสู้ของห่านเข็นมาก่อนต่าง
ก็ซ็อก เหยียญที่ล่องลงมาราวกับสายฝน เป็นอะไร
ที่ น่าประหลาดใจมาก ส่วนฐูเสียวเฉียวนั้นตื่นเต้น
อย่างมากที่เห็นเหยียญถูกปล่อยออกมา เขาเคย
เห็นพลัง ของพวกมันมาก่อน แต่เขาก็ยังกังวลอยู่
เล็กน้อย เขาไม่ค่อยแน่ใจว่าพวกมันจะใช้ได้ผลกับ
สปีริตตนนี้สัก แคะไหน ราชาชนนงกสังเกตว่าห่าน
เข็นไม่คิดจะพูด

อะไร ดังนั้นเขาจึงยกคันธนูของเขาขึ้นมาในทันที
อาวุธของเขาห่อหุ้มด้วยแสงสีขาว ลูกธนูสีขาวจำน
วนนับไม่ถ้วนถูกยิงขึ้นไปบนท้องฟ้า โดยมีเป้า

หมายที่ เหยี่ยวแต่ละอัน เสี่ยงปะทะของลูกธนูกับ
เหยี่ยวดั่งขึ้นในอากาศ และเหยี่ยวก็ถูกยิงตกลง
มา มนุษย์ทุก คนต่างก็ซื้อคกับสิ่งที่เห็น พวกเขาไม่
ได้คาดว่าอีกฝ่ายจะตอบโต้ได้รวดเร็วและมี

ประสิทธิภาพขนาด

นี้ พวกเขาเริ่มกังวลเล็กน้อย พวกเขาได้แต่หวังว่า
ดอลลาร์จะไม่แพ้ “เดอะคิงกำลังทำบ้าอะไรอยู่นะ?
เหยี่ยวพวกนี้ไร้ประโยชน์สินดี “การที่เขาไม่
สามารถต่อสู้กับราชาชนนงได้ มันก็เป็นไปตามที่
คาดเอา ไว้อยู่แล้ว” “วิชานี้มันไร้ประโยชน์ ... สปีริ
ตทุกคนต่างก็คิดว่าเหยี่ยวพวกนี้ไม่ค่อยจะดีนัก
แม้พวกมันจะ ดูน่าประทับใจ แต่มันก็แค่นั้น พวก
เขาคิดว่าประสิทธิภาพของพวกมันในการใช้ต่อสู้
กับอีกฝ่ายนั้นเป็น ศูนย์ ถึงมันจะดูเหมือนว่าราชา
ชนนงต้องการจะยิงเหยี่ยวพวกนี้ให้ตกลงมา แต่ที่
เขาต้องการจริงๆ นั่นคือ ทำลายพวกมัน แต่น่า

แปลกที่ลูกธนูของเขากลับล่องลงมาพร้อมกับ
เหรียญ เป็นไปได้ยังไงกัน? พลัง การปลดล๊อคคีย์
ขั้นที่ 9 ของเขาไม่ควรจะไร้ผลแบบนี้ เพราะการที่
ผลจะออกมาแบบนี้ได้อย่างน้อยๆอีก ฝ่ายต้อง
ปลดล๊อคคีย์ได้ 8 ขั้นขึ้นไป แค่คิดว่าเดอะคิง
สามารถปลดล๊อคคีย์ได้ถึงขั้นที่ 8 ก็เป็นอะไรที่บ้า
มากพอแล้ว เหรียญยังคงล่องลงมาราวกับสายฝน
เหมือนเดิม และเหรียญแต่ละเหรียญก็ถูกห่อ

หุ้มด้วย แสงศักดิ์สิทธิ์อันอบอุ่น มันสายเกินไปแล้ว
ที่คู่ต่อสู้ของห่านเซ็นจะหลบพวกมัน ดังนั้นเขาทำ
ได้แค่ฝั่งธนู เพิ่มขึ้นไปอีก โดยหวังว่าจะหยุด
เหรียญพวกนี้เอาไว้ได้ ขณะที่เหรียญล่องลงมานั้น
ห่านเซ็นก็เรียกพวก มันออกมาเพิ่มอีก ตอนนี้เหรียญ
จำนวนมากโหมกระหน่ำลงมา เพียงชั่วพริบตา
พวกมันก็หล่นลงมาท่วม ตัวของราชาชนนงอย่าง

รวดเร็ว ทั้งมนุษย์และสปีริตต่างก็ซื่อคไม่แตกต่างกัน ราชานนทต้องการที่จะบัน หนีไป แต่เหริยญพวกนี้หนักอย่างไม่น่าเชื่อ ซึ่งทำให้เขาารู้สึกซื่อคเขาประเมินเดอะคังและเหริยญพวกนี้ ตำเกินไปจริงๆ เขาต้องการที่จะสลัดพวกมันออกไป แต่เขาก็ไม่สามารถทำได้ เหริยญแต่ละเหริยญ เหมือนกับภูเขานึงลูกที่ต้องการจะกดทับเขาเอาไว้จุดแข็งที่สุดของราชานนทนั้นก็คือความเร็วและ ความสามารถในการยิงธนู ดังนั้นเขาไม่สามารถต่อสู้กับห่านเข็นแบบซึ่งๆหน้าได้ เขาประเมินเดอะคังเอาไว้ต่ำ ดังนั้นเขาจึงเข้ามาต่อสู้อย่างไม่ได้กังวลอะไร ราชานนทร้องคำรามราวกับสัตว์ป่าที่ถูกจับเขาต้องการที่จะสลัดเหริยญพวกนี้ออกไปเพื่อที่เขาจะได้บินหนีไป แต่เขาก็ไม่สามารถทำอะไรกับพวกมันได้ เขาพยายามบินขึ้นฟ้าอย่างสุดกำลัง แต่เขาก็บินขึ้นได้แค่ไม่กี่เมตรเท่านั้นก่อนที่ถูกกดลงกับพื้น

อีก ครั้ง หลังจากนั้นเขาก็เริ่มจะจมลงไปในสนาม
ประลอง ร่างกายของเขาดูเหมือนกำลังจะแตกเป็น
เสี่ยงๆ ด้วยแรงกดดันอันมหาศาล บัง! ราชานนก
ตอนนี้ถูกกดลงไปอยู่ในท่าคุกเข่า ทุกคนช็อคกับสิ่ง
ที่เห็น สปริตราชนที่ปลดล็อกคีย์ได้ 9 ชั้นไม่สามารถ
ถลกกลับขึ้นมาขึ้นเพื่อต่อสู้กับห่านเซ็นได้ เขาถูก
กดอยู่ใน

ท่าคุกเข่าและร่างกายของเขาก็เริ่มแตกร้าเหมือน
กับแก้วที่กำลังจะแตก “ดอลลาร์แข็งเกร่งเป็นบ้า

เลย!” ชูเสี่ยวเจียวตะโกนออกมา “ฉันไม่อยากจะ
เชื่อเลยว่าเขาจะสามารถเอาชนะสปิริตราชันได้
อย่าง ง่ายดาย” “ถ้าเขากลับที่จะเข้าร่วมการ
ประลองศักดิ์สิทธิ์ เขาก็ต้องเตรียมตัวมาอย่างดี
แล้ว มันเป็นเรื่องง เ่งจริง ๆ ที่ไปสงสัยในตัวเขา”
“พวกสปิริตราชันไม่สามารถเทียบชั้นกับดอลลาร์

ของพวกเราได้” สปิริตจำนวนมากที่เป็นแฟนคลับ
ของเดอะคิงเองก็รู้สึกยินดีและมีความสุขเช่นเดียว
กัน พวกเขารู้ดีว่า ราชาชนนกแข็งแรงแรงขนาดไหน
“เดอะคิงจัดการราชาชนนกได้อย่างสมบูรณ์แบบ
เลย!” “เจ้าเชื่อไหมว่า เพียงแค่เดอะคิงกระดิกนิ้ว
เขาก็สามารถเอาชนะสปิริตราชันที่ปลดล็อกคีย์นได้
ถึงขั้นที่ 9 ได้แล้ว?” “เดอะ คิงจงเจริญ” แม้แต่สี
หน้าของสปิริตจักรพรรดิหลายตนก็เริ่มเปลี่ยนไป
“อะไรกัน? เขาเหมือนกับพวกเรา ไม่ใช่หรอ? เขา
ควรจะปลดล็อกคีย์นได้แค่ 3 ขั้น แล้วทำไมเขา
สามารถเอาชนะราชาชนนกได้ในเวลาเพียง แค่ไม่
กี่ปี” ราชันอสรธสนี้พูดออกมาด้วยความสับสน
ราชินีดอกไม้พูด “เขาพัฒนาถึงขนาดนั้นได้ยังไง
กัน” “เขาน่ากลัวจริงๆ ในเวลาไม่กี่ปีเขาปลดล็อกค
ีย์นได้มากขนาดไหนกัน” ราชินีสวรรค์พูดด้วยโทน
เสียงที่ดูหดหู่ใจอย่างน่าประหลาด ตูม! ราชาชนนก

ถูกเหวี่ยงบดขยี้โดยสมบรูณ์ และร่างกายของเขาก็
ระเบิดออก เลือดและขนจากปีกของเขากระเด็นไป
ในอากาศ ขณะที่ซากอันเละเทะของเขาก็กองอยู่
บน พื้น เหยี่ยวเริ่มหายไป และเหลือทิ้งไว้แค่ขน

นก

และกองเลือด สปริตราชันที่ปลดปล่อยคืนได้ถึงวันที่
9 ถูก ทำลายไปทั้งอย่างนั้น เมื่อเห็นราชาขนนก
เกิดขึ้นมาใหม่ ผู้ชมทั้งสนามต่างก็เจียบไป เมื่อ
ห่านเซ็นเดิน ออกไปจากสนาม พวกมนุษย์และ
สปริตก็เริ่มรู้สึกตัวขึ้นมาอีกครั้ง “ดอลลาร์เอาชนะ
สปริตราชันได้! หรือน คือเวลาที่มนุษยชาติจะเติบโต
และยึดครองดินแดนแห่งนี้แล้ว? “เดอะคิงจง
เจริญ! ทั้งมนุษย์และสปริต ต่างก็ยินดีกับชัยชนะ
ของห่านเซ็น พวกเขาดูต่างก็เชื่อว่าห่านเซ็นเป็นฝ่าย
เดียวกับพวกเขา

ตอนที่ 1103 เทพ

เมื่อกลับมาที่สนามประลองในเมืองของตัวเอง
ห่านเซ็นก็ออกจากโหมตราชาสปิริตชั้นสุดยอด
เขารู้สึก อ่อนเพลียเล็กน้อย แต่มันก็ไม่ได้แย่อย่าง
ที่เขาคิดเอาไว้ เขาคิดว่ายังสามารถสู้ต่อได้อีก
หน่อย ตอนแรก เขาคิดว่าการฆ่าราชาชนนกว่าจะ
ต้องใช้เวลานานกว่านี้ แต่ด้วยการสู้กันแบบซึ่งๆ
หน้า ทำให้ราชาชนน

พ่ายแพ้ตั้งแต่ที่ปล่อยให้เหรียญแรกสัมผัสกับตัว
ของเขาแล้ว ไม่คิดเลยว่าจะลุ่มมันได้รวดเร็วแบบ
นั้น ดู เหมือนที่เราจะประเมินตัวเองต่ำเกินไป
ด้วยการที่ผลมันออกมาดีแบบนี้ เราอาจจะสู้ต่ออีก
สักรอบได้” ใน ตอนแรกห่านเซ็นคิดว่าจะไม่

สามารถสู้ต่อไปได้อีกหลังจากการต่อสู้รอบแรก
แต่ดูเหมือนเขาจะคิดผิด แต่เขายังไม่รู้ว่าคู่ต่อสู้คน
ต่อไปเป็นใคร หานเซ็นพบว่าคู่ต่อสู้คนต่อไปของ
เขาเป็นเพียงสปิริตราชวงศ์

เท่านั้น 'สปิริตราชวงศ์? แบบนี้ก็ดีเลย เราสามารถ
ฆ่าพวกมันได้ในหมัดเดียว มันคงจะใช้เวลาไม่นาน
เลย สักนิด" หานเซ็นรู้สึกโล่งใจ ถ้าเป็นแบบนี้ต่อ
ไปละก็ เขาก็น่าจะสามารถจบการต่อสู้ของวันนี้ได้
และเขาจะ ได้มีเวลากลับไปพักผ่อน และมันก็เป็น
ไปได้ที่เขาสามารถพักผ่อนร่างกายกลับมาในสภาพ
เต็มที่ได้ในวัน ต่อไป ทำให้เขาสามารถต่อสู้ได้อีก
ครั้ง ในวันนี้หานเซ็นยังต้องต่อสู้อีก 4 รอบ หาน
เซ็นพบว่าคู่ต่อสู้ 3 คน ต่อไปของเขาเป็นเพียง
สปิริตราชวงศ์ที่เขาสามารถฆ่าได้อย่างง่ายดาย
ส่วนคู่ต่อสู้คนสุดท้ายนั้นทำให้ เขาผิดหวัง เพราะ

มันคือสปิริตร้าชั้นอีกตน ถัสปีริตตนนั้นปลดล็อก
ยีนได้ 9 ชั้นและไม่ได้ประมาทเหมือน กับราชาชน
นก มันก็น่าจะเป็นการต่อสู้ที่ยากลำบาก ไว้รอดู
สภาพของตัวเองหลังจาก 3 รอบต่อไปละ กัน หาน
เซ็นขึ้นมา นั่งดูถ่ายทอดสดอยู่บนอัมมจรรยในเมือง
ของตัวเอง เพื่อที่จะดูคู่ต่อสู้คนสุดท้ายของ เขา
เขาต้องการรู้ก่อนว่าคู่ต่อสู้คนนี้จะแข็งแกร่งขนาด
ไหน หานเซ็นเห็นเขากำลังต่อสู้อยู่ หานเซ็น
สามารถ บอกได้ในทันทีว่าเขาเป็นคู่ต่อสู้ที่ยากจะ
จัดการได้ เขาปลดล็อกยีนได้ถึงวันที่ 9 จริงๆ นอก
จากนั้นธาตุ ของเขายังเป็นธาตุดินซึ่งเป็นธาตุที่
มพลังป้องกันสูง เขาสามารถสร้างกำแพงหินขึ้นมา
ป้องกันเหรียญที่ ตกลงมาได้อย่างสมบูรณ์ หาน
เซ็นคิดว่าหลังจากที่ต่อสู้กับสปิริตร้าวงค์อีก 3 คน
แล้ว เขาน่าจะเหลือ เวลาใช้โหมดราชาสปิริตชั้น
สุดยอดเพียงแค่ประมาณ 30 นาทีเท่านั้น แม้เขาจะ

คำนวณสถานการณ์ที่ดี ที่สุด เขาก็ไม่คิดว่าจะ
สามารถเอาชนะสปิริตราชันตนนั้นได้ในเวลาเพียง
ครึ่งชั่วโมง หลังจากนั้นไม่นาน การต่อสู้นัดที่สอง
ของห่านเซ็นก็เริ่มขึ้น คู่ต่อสู้ของเขารออยู่ในสนาม
ประลองแล้ว เพื่อที่จะไม่ต้องสูญเสียเวลาไปแม้
แต่วินาทีเดียว ห่านเซ็นใช้งานโหมดราชาสปิริตชั้น
สุดยอดและวิ่งเข้าไปในสนามประลอง ด้วยความ
เร่งรีบ ห่านเซ็นคิดจะฆ่าสปิริตราชวงศ์ตนนี้ให้เร็วที่
สุด แต่ก่อนที่ห่านเซ็นจะได้โจมตีสปิริตตนนี้ อีก
ฝ่ายก็คุกเข่าให้กับเขาและพูด “ข้าน้อยเจ้าชาย
ทรายเมฆา ขอคารวะ มันเป็นเกียรติมากที่ได้มา
ประลองกับท่าน ก่อนที่ห่านเซ็นจะได้ทำอะไร เจ้า
ชายทรายเมฆาก็ยอมแพ้ซะก่อน ห่านเซ็นได้รับ ชัย
ชนะอีกครั้งโดยไม่ต้องกระดิกนิ้วแม้แต่นิดเดียว
หลังจากนั้นเขาก็รีบกลับมาเมืองของตัวเอง “นาย
เห็น นั่นไหม? สปิริตคุกเข่าให้กับดอลลาร์!” “เขา

เป็นเทพเจ้า! ตั้งแต่เมื่อไหร่กันที่สปริตยอมปฏิบัติ
ตัวแบบนั้น กับมนุษย์ที่

พวกเขาไม่รู้จัก “นี่ฉันฝันอยู่หรือเปล่า นี่มันไม่น่า
เป็นไปได้! “มันต้องเติมกันมาแน่ๆ

ทำไมนายไม่ลองลงไปดูล่ะว่าพวกเขาจะคุกเข้าให้
นายหรือเปล่า” “ถึงแม้เขาจะเป็นแค่สปริตราชวงศ์
แต่ ยังไงมันก็เป็นอะไรที่บ้ามาก ๆ ที่เขายอมแพ้และ
คุกเข้าให้อีกฝ่ายแบบนั้น” “ฉันไม่อยากจะเชื่อเลย”
มนุษย์ทุกคนต่างก็สับสน พวกเขาไม่เคยเห็นสปริต
ตตนไหนคุกเข้าให้กับมนุษย์มาก่อน นี่เป็นสิ่งที่
พวกเขา สามารถเห็นได้แค่ในความฝันเท่านั้น การ
ที่มันเกิดขึ้นจริงนั้นทำให้พวกเขาไม่แน่ใจว่าควรจะ
คิดยังไงกับ มันดี หลังจากที่เห็นสิ่งที่เกิดขึ้น มนุษย์
หลายคนก็เชื่อว่าพวกเขากำลังฝันไป แต่สิ่งที่เกิด
ขึ้นต่อไปนั้น ทำให้มนุษย์สับสนยิ่งขึ้นไปอีก สปริต

ราชวงศ์อีก 2 คนก็ทำเหมือนกัน พวกเขาแนะนำ
ตัวเอง หลังจากนั้นก็ประกาศยอมแพ้ในทันที “นี่
ฉันฝันไปรีเปล่า? หรือว่าพวกสปิริตเป็นบ้ากันหมด
แล้ว? วันนี้เป็นอีกวัน หนึ่งในผู้คนคงจะไม่ลืมไปอีก

นาน มันเป็นหนึ่งในวันประวัติศาสตร์
ของมนุษยชาติ เมื่อก่อนดอลลาร์ถูก มองว่าเป็นชื่อ
ที่มีความหมายว่าทรงพลัง แต่วันนี้ชื่อของเขามี
ความหมายว่าเทพเจ้า การที่พวกสปิริต คุณเขาและ
สรรเสริญเขาแบบนั้น พวกเขาคิดว่าดอลลาร์ต้อง
เป็นเทพแน่ๆ สปิริตกับมนุษย์นั้นแตกต่างกัน
สปิริตสามารถเกิดมาใหม่ได้ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่
กลัวความตาย ความตายเป็นสิ่งที่พวกเขาเคยชิน
อยู่แล้ว แถมการระเบิดตัวเองก็ไม่ใช่ว่าเรื่องใหญ่
อะไรสำหรับพวกเขา ซึ่งถ้ามนุษย์ซึ่งสปิริตสโตน
ของพวกเขาไป เมื่อไหร่ พวกเขาก็พร้อมที่จะ
ระเบิดตัวตายด้วยความยินดี สปิริตนั้นเลือกที่จะ

ยอมตายดีกว่ากัมหั่วให้กับ มนุษย์ ซึ่งทำให้
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นดูน่าเหลือเชื่อมาก และนี่ก็คือ
ส่วนหนึ่งที่ทำให้

มนุษย์เริ่มเชื่อว่าพวก เขานั้นเหนือกว่าสปีริต หาน
เซ็นไม่เพียงแค่ฆ่าสปีริตราชนันเท่านั้น แต่เขายังทำ
ให้สปีริตยอมกัมหั่วโดยที่ ไม่ต้องต่อสู้อีก หานเซ็น
นั้นไม่ได้มีสปีริตสโตนของพวกเขาอยู่ในมือ ดังนั้น
มันจึงไม่มีความเสี่ยงอะไรที่ พวกเขาจะต้องตาย
หานเซ็นทำในสิ่งที่น่าประทับใจอย่างมากในสายตา
ของมนุษย์ทุกคน สิ่งที่เขาเพิ่งจะ ทำนั้นมันยอดเยี่ยม
ยิ่งกว่าการฆ่าสปีริตเสียอีก ตอนนี้ออลลาร์อยู่
ในใจของมนุษย์หลายคน เขาไม่ได้ เป็นเพียงคน
ที่แข็งแกร่งอีกต่อไป แต่เขายังนำความภาคภูมิใจ
มาให้กับมนุษยชาติด้วย มนุษย์นั้นมียอดเยี่ยม ฝีมือ
หลายคนก็จริง แต่ไม่มีใครทำได้เหมือนกับ

ดอลลาร์ ไม่มีใครสามารถทำให้สปีริตยอมก้มหัว
มาก่อน ตอนนี้มีมนุษย์ต่างก็ตื่นเต้นอย่างที่สุด โดย
เฉพาะคนที่ตกเป็นทาสของสปีริต หานเซ็นก็
เหมือนเป็นแสง แห่งความหวังสำหรับพวกเขา
พวกสปีริตไม่รู้ว่ามีมนุษย์กำลังคิดอะไรอยู่ พวกเขา
คิดว่ามันเป็นเรื่องปกติที่ สปีริตตนอนจะก้มหัวให้
กับเดอะคิง เพราะยังงั้นเขาก็แข็งแกร่งกว่าสปีริ
ตพวกนั้นมาก ส่วนหานเซ็นที่อยู่ ในสนามประลอง
ของเมืองกำลังขมวดคิ้วอยู่ เขาสามารถอยู่ในโหมด
ราชนั้สปีริตชั้นสุดยอดได้อีกเพียง 30 นาทีเท่านั้น
ถ้าเขาจะสู้กับคู่ต่อสู้คนต่อไป โอกาสที่เขาจะเอา
ชนะอีกฝ่ายให้ทันเวลานั้นมีน้อยมาก ๆ

ตอนที่ 1104 ต่อสู้กับราชาหยกโบราณ

คู่ต่อสู้คนต่อไปของหานเชินคือสปิริตราชั้น ชื่อของสปิริตราชั้นตนนั้นก็คือหยกโบราณ มันเป็นชื่อที่ดูสง่า งามและมีออร่า แต่ความจริงแล้ว ชื่อขัดจากลักษณะภายนอกของเขาโดยสิ้นเชิง เขาเป็นสปิริตที่สูงกว่า 8 เมตรที่ใช้พลังหิน แต่ละก้าวที่เขาก้าวออกไปนั้นทำให้พื้นดินสั่นสะเทือน พร้อมกับทิ้งรอยเท้าเอาไว้ ด้านหลัง มนุษย์ที่ดูอยู่ต่างก็ซื่อค ไม่มีอาวุธอันไหนของสปิริตราวงศ์ที่สามารถทำให้พื้นสนามประลอง เป็นรอยได้ แต่ตอนนี้เพียงแค่สปิริตตนนี้ก้าวเท้าไป พื้นสนามก็ถูกทำลายและเกิดเป็นหลุมขึ้นมา “เขาดู แข็งแกร่งจัง ดอลล่าร์จะสู้กับเขาไหวหรือ?” คนหนึ่งพูดขึ้นมาด้วยความ

สงสัย ชูเสียวเจียวพูดตอบ “ดอลลาร์เคยฟ่าย
แพ้วด้วยงั้นหรือ ถ้าเขาสามารถฆ่าราชาชนนงได้
อย่าง

ง่ายตาย แน่แน่นอนว่าเขาต้อง สามารถฆ่าเจ้านี้ได้”
“นายพูดถูกเขาจะฟ่ายแพ้วได้ยังไง? บ้าบอจริงๆที่
พวกเราไปสงสัยเขา ความหวัง ของพวกเขาเริ่ม
กลับมาอีกครั้ง มนุษย์ถูกรังแกในก็อตแซงชั่วรเขต
3 มาเป็นเวลานานเกินไปแล้ว ดังนั้น พวกเขาทุก
คนอยากเห็นมนุษย์เผชิญหน้ากับพวกสปิริต และ
แสดงให้เห็นว่าการจะสู้กับพวกสปิริตเป็น เรื่องที่
เป็นไปได้ ผลงานการต่อสู้ที่ผ่านมาของดอลลาร์ทำ
ให้มนุษย์ส่วนใหญ่เชื่อคอย่างมาก สิ่งที่เกิดขึ้น เป็น
ปาฏิหาริย์ที่พวกเขาอยากจะได้มาเป็นเวลานาน
แล้ว หานเซ็นไม่รู้ถึงสิ่งที่ผู้คนพูดถึงผลงานของเขา
เขาไม่รู้เรื่องอะไรเลย แต่ก่อนที่จะสู้ นั้น เขาได้กลับ

ไปที่สหพันธ์เพื่อผ่อนคลายและฟื้นฟูพลังกำลังด้วย
บ่อน้ำพื้นตัว เขาต้องการใช้โหมตราชาสปิริตขั้นสุด
ยอดให้ได้นานที่สุด อุปกรณ์สื่อสารของห่านเซ็นดัง
ขึ้นขณะที่เขาอยู่ที่นั่น เขาหยิบมันขึ้นมาดูและเห็น
ว่าควินคือคนที่ติดต่อมาหาเขา “นายเข้าไปที่เมือง
แล้ว หรือยัง?” ควินถาม “ยัง คุณไม่เห็นหรือว่าผม
กำลังอาบ่นาอยู่? ห่านเซ็นโยกอุปกรณ์สื่อสารของ
เขาไป รอบๆ เพื่อให้เธอเห็นว่าเขาอยู่ที่ไหน ควิน
พูด อย่างนั้นนายก็ควรรีบกลับมา ดอลล่าร์ได้เข้า
ร่วมการ ประลองศักดิ์สิทธิ์ เขามาสปิริตราชั้นไป
ตนหนึ่ง และไม่ใช่แค่นั้น คู่ต่อสู้ต่อไปของเขาอีก 3
ตนก็กัมหัว และยอมแพ้ให้กับเขาด้วย อีกฝ่ายเป็น
สปิริตราวงศ์ 3 ตน ! มันเป็นเรื่องที่บ้ามากๆ หลัง
จากนี้เขาจะต้อง ต่อสู้กับสปิริตราชั้นอีกตน “จริง
หรือ? คุณก็เข้าไปดูที่ลานประลองของเมืองหรือ?
ถ้าควินกลับมาที่เมือง และเข้าไปรอในลาน

ประลองแล้ว นั่นก็หมายความว่าเธอจะเห็นเขาเข้าไปยังสนามประลอง และตัวตน ของดอลล่าร์ก็จะถูกเปิดเผย แต่ควีนพูด “เดี๋ยวฉันจะเข้าไป แต่ฉันอยู่ในเมืองล่างอีกเมืองหนึ่ง ดังนั้นฉัน ไม่สามารถกลับไปในเมืองของนายได้ในตอนนี้ “ผมคิดว่าคุณจะไม่สนใจการต่อสู้พวกนี้ซะอีก หานเซี นรู้สึกลังใจขึ้นมา ตลอดเวลาที่ผ่านมาควีนแสดงแต่ความกระหายที่ต้องการจะแข็งแกร่งขึ้น มันเป็นสิ่ง เดียวที่เธอคิด ตั้งแต่ที่เธอได้เจอกับเธอในก๊อตแซงซ์เวิร์เขต 3 มันแทบจะเหมือนกับว่าเธอกำลังทำงานอย่างหนักไม่มีหยุด เขาแทบไม่เคยเห็นเธอกลับมาหยุดพักที่เมืองเลย “ก่อนหน้านี้ฉันก็ไม่ได้สนใจอะไร เพราะมันไม่มีความหวังอะไรสำหรับมนุษย์ฉันเลยคิดว่าเอาเวลาไปพัฒนาตัวเองดีกว่า แต่ดอลล่าร์ฆ่า สปีริตราชนได้ ซึ่งเป็นความสำเร็จที่ไม่เคยมีใครทำได้มาก่อน มันจึงคู่ควรที่จะเข้าไปดู

ควีนพูดชักชวน หานเซ็นต่อ “นายเองก็ควรมาดู
การต่อสู้ของเขา” “ทำไม หานเซ็นถาม

ควีนตอบ “เพราะฉันจะทำให้ นายกลับมาหายดี
เหมือนเดิม ถ้าวันนั้นมาถึงเมื่อไหร่ นายอาจจะแข็ง
แกร่งเหมือนกับดอลลาร์และได้ เข้าไปต่อสู้ในการ
ประลองศักดิ์สิทธิ์” หลังจากนั้นควีนก็วางสายอย่าง
รวดเร็ว และเดินทางกลับไปที่

ก็อตแซงซัวร์ หานเซ็นยิ้มแห้ง ๆ ออกมา เวลาพัก
ผ่านของเขาได้หมดลงแล้วและมันก็ถึงเวลาที่เขา
ต้องไปต่อสู้ เขาออกจากบ่อน้ำและเทเลพอร์ตกลับ
มาที่ก็อตแซงซัวร์ ราชาหยกโบราณยืนนิ่งอยู่กับที่
ขณะที่สปิริตตน นิ่งยอมแพ้ให้กับเขา หานเซ็นได้
พยายามอย่างหนักกว่าเขาจะมีชื่อเสียงในนามเด
อะคิง การที่สปิริตตน นิ่งก้มหัวและยอมแพ้ให้กับ
เขาก็เนื่องจากผลงานอันยอดเยี่ยมที่เขาสร้างเอา

ไว้ในสปีริตเบส ซึ่งสปีริต หลายตนเชื่อว่าเขาไร้
เทียมทาน เขาจึงเป็นไอดอลที่ดึงดูดสปีริตจำนวน
มาก การที่สปีริตตนอื่นก้มหัวให้ ราชาหยกโบราณ
เหมือนกัน แสดงให้เห็นว่าเขาแข็งแกร่งมากแค่ไหน
ไหน เมื่อห่านเซ็นมาถึงสนามประลอง ราชาหยก
โบราณก็รอเขาอยู่ในสนามประลองเรียบร้อยแล้ว
แต่มันก็ยังพอมีเวลาเหลืออยู่ และห่านเซ็นก็ ใช้
เวลานั้นสังเกตคู่ต่อสู้ของเขา มันเป็นเรื่องที่ค่อนข้าง
ยากในการจะฆ่าสปีริตที่ปลดปล่อยจนได้ถึงขั้นที่
9 ในเวลาเพียง 30 นาที หลังจากสิ่งที่

เกิดขึ้นกับราชาชนนุก ห่านเซ็นก็คิดว่าสปีริตราชัน
ตนต่อๆไปก็คงจะ คิดว่าเดอะคิงเป็นคู่ต่อสู้ที่เป็น
ภัยต่อพวกเขา ห่านเซ็นคิดว่าเขาคงไม่สามารถ
จัดการอีกฝ่ายได้ในที่เดียว เหมือนกับราชาชนนุก
นอกจากนั้นดาบไทอาและดาบฟินิกซ์ก็ไม่สามารถ

นำมาใช้ได้ รวมถึงวิญญาณอสูร กาเหว่าทอง
อัศวินผู้ไม่ภักดีและโกลเด้นโกรวเลอร์ก็ไม่สามารถ
นำมาใช้ได้เช่นกัน ทั้งหมดที่เขาใช้ได้ก็มี แค่เม็ดยา
ปีศาจเท่านั้น เมื่อถึงเวลาที่เขาต้องเข้าไปในสนาม
ประลองแล้ว หานเซ็นก็เปิดใช้โหมดราชา สปิริต
ขั้นสุดยอด และเดินเข้ามาในสนามประลอง ทั้ง
สปิริต

และมนุษย์ต่างก็ตะโกนส่งเสียงเชียร์ให้กับ หาน
เซ็น เมื่อเห็นหานเซ็นเดินออกมา ราชาหยกโบราณ
ก็สร้างกำแพงหินขึ้นมาจากพื้นดิน “เหรียญของ
เจ้านั้นไร้ประโยชน์เมื่ออยู่หน้าต่อข้า” ราชาหยก
โบราณพูดออกมาจากที่กำบังหินของเขา “จริง
หรือ?” หานเซ็นกระดิกนิ้ว และเหรียญก็ไถลออก
มาจากไหนก็ไม่รู้ พวกมันเริ่มหล่นลงมาจากท้อง
ฟ้าราวกับสายฝน ราชาหยกโบราณเพิ่มความแข็งแกร่ง
ของกำแพงและยกพวกมันสูงขึ้นเพื่อป้องกัน

เหรียญมาสัมผัสกับ ตัวของเขา เมื่อเหรียญจำนวน
มากมาสะสมกันที่กำแพงหิน ค่าแพงหินก็พังทลาย
ลงมา แต่นี่คือสิ่งที่ สปีริตตนนี้เตรียมตัวเอาไว้แล้ว
เมื่อกำแพงหินเริ่มจะพังทลาย กำแพงอีกอันก็จะ
ปรากฏขึ้นมาแทนที่ ดู เหมือนจะไม่มีเหรียญไหนที่
สามารถสัมผัสตัวของราชาหยกโบราณได้ “เจ้าทำ
ได้แค่นี้เองหรือ ราชา หยกโบราณหัวเราะอย่างเย็น
ชาขณะที่เขาพยายามยั่วยุห่านเซ็น เขาคิดว่า
สามารถเอาชนะท่าไม้ตายของ ห่านเซ็นได้แล้ว แต่
ห่านเซ็นไม่ได้พูดอะไรตอบกลับไป ในมือของเขามี
ดาบสีดำปรากฏขึ้นมา ดาบนั้นถูก ห่อหุ้มด้วยแสง
ศักดิ์สิทธิ์ จากนั้นห่านเซ็นก็เปิดฉากบุกเข้าไปใส่ราชา
หยกโบราณ

ตอนที่ 1105 เซฟวิ่งมันนี่

ขณะที่ดาบสีดำแทงผ่านกำแพงเข้าไปนั้น กำแพงหินอันใหม่
ก็ปรากฏขึ้นมาแทนที่กำแพงอันที่ถูกทำลายไป

ราชาหยกโบราณไม่คิดจะสู้กับหายนะชิ้นอื่นๆหน้า เขาทำได้แค่
เป็นฝ่ายตั้งรับเพียงอย่างเดียว การโจมตีได้กลับของเขาก็มี
แค่ทำให้หนามแหลมพุ่งขึ้นมาจากพื้นเป็นครั้งคราวเท่านั้น

นี่เป็นการต่อสู้ที่ยากลำบากจริงๆ เขาเป็นสปิริตสายตั้งรับ

อย่างที่คิดไว้ไม่มีผิด' หานเซ็นคิด

ด้วยการใช้เม็ดยาปีศาจ บวกกับพลังเสริมจากโหมดราชา
สปีริตขั้นสุดยอดก็ทำให้หานเซ็นเป็นนักสู้ที่น่ากลัว เขา
สามารถตัดผ่านกำแพงหินพวกนี้ได้อย่างง่ายดาย แต่ด้วย
ความเร็วที่พวกมันโผล่ขึ้นมาใหม่นั้นก็ทำให้ยากที่หานเซ็นจะ
ชิงความได้เปรียบมาได้

เมื่อเห็นหานเซ็นตัดผ่านกำแพงหินและพยายามไล่ต้อนราชา
หยกโบราณ ความตื่นเต้นของผู้ชมก็ขึ้นจนถึงขีดสุด

“ดอกลารียอดเยี่ยมมาก สปิริตราชนันนั้นถูกไล่ต้อนไม่ต่าง
จากสุนัขเลย”

“เขาคือผู้เป็นเลิศที่แข็งแกร่งที่สุดอย่างไม่ต้องสงสัย”

“เดอะคิงไร้เทียมทานจริงๆ”

“ข้าเดิมพันว่าแม้แต่สปิริตจักรพรรดิก็คงจะพ่ายแพ้ต่อเดอะ
คิง”

“ถ้าเกิดเขาเลื่อนเป็นจักรพรรดิไปแล้วล่ะ? บางทีสมญานาม

ของเขาอาจจะทำให้พวกเราเข้าใจผิดได้”

ราชินีดอกไม้และราชินีสวรรค์เองก็ดูการต่อสู้ด้วยความสนใจ
เช่นกัน พวกเขาประหลาดใจกับความสามารถของหานเซ็น

พลังธาตุดินขึ้นชื่อว่าหนาและหนักแน่น แต่หานเซ็นก็
สามารถทำลายกำแพงหินแต่ละอันได้อย่างง่ายดาย ซึ่ง
กำแพงพวกนั้นถูกเรียกขึ้นมาโดยสปีริตที่ปลดปล่อยขึ้นได้ถึง
ชั้นที่ 9 แต่หานเซ็นก็ตัดผ่านมันเหมือนกับว่าเป็นเนยก้อน
หนึ่ง มีความเป็นไปได้สูงว่าคงจะมีแต่จักรพรรดิเท่านั้นที่มี
พลังระดับนี้

ราชาหยกโบราณเองก็ประหลาดใจกับพลังของเดอะคิงเช่นกัน เขาไม่ได้คาดคิดว่าจะถูกไล่ต้อนด้วยการโจมตีที่รุนแรงแบบนี้ และเขาก็รู้ว่ามันคงขึ้นอยู่กับเวลาก่อนที่เขาจะพ่ายแพ้

เห็นได้ชัดว่าพวกเขาทั้งคู่ปลดล็อกขึ้นได้ถึงขั้นที่ 9 เหมือนๆ กัน แต่หานเชินกับแข็งแกร่งกว่ามาก ราชาหยกโบราณคิดถึงขั้นที่ว่าเดอะคิงอาจจะปลดล็อกขึ้นได้ถึงขั้น 10 และกลายเป็นจักรพรรดิไปแล้วก็ได้ สิ่งเดียวที่ราชาหยกโบราณทำก็คือพยายามหลบหลีกการโจมตีของอีกฝ่าย

ถึงหานเซ็นจะไล่ต้อนอีกฝ่ายได้ แต่วิธีการต่อสู้ที่อีกฝ่ายใช้นั้นเป็นอะไรที่น่ารำคาญ อีกฝ่ายเก่งเรื่องสร้างกำแพงขึ้นมาป้องกัน ในตอนที่หานเซ็นคิดว่ามีโอกาสที่จะโจมตีคู่ต่อสู้ได้แล้ว กำแพงหินอันใหม่ก็พุ่งขึ้นมาขวางหน้าเขา

นี่จะไม่ใช่ว่าปัญหาอะไรถ้าหานเซ็นไม่ได้มีเวลาที่จำกัด แต่การที่เขาต้องเอาชนะอีกฝ่ายให้ได้ก่อนเวลาจะหมดนั้นเป็นอะไรที่ทำให้เขาตึงเครียดและกังวล

จนถึงตอนนี้เวลาก็ผ่านไป 15 นาทีแล้ว และในหัวของหานเซ็นก็พยายามคิดหาทางที่จะโค่นล้มราชาหยกโบราณให้ได้

แม้ห่านเซ็นจะดูเป็นฝ่ายได้เปรียบอย่างมาก แต่ไม่มีใครรู้ว่า
เขามีเวลาที่จำกัดและกำลังเร่งรีบอย่างมาก

‘ไม่มีทางเลือก! เราคงต้องใช้มันแล้ว’ ห่านเซ็นหยุดได้
ต้อนราชาหยกโบราณ และเขาก็เรียกเหรียญออกมาหนึ่ง
เหรียญระหว่างนิ้วทั้ง 2 ของเขา

เหรียญนี้ดูปกติธรรมดา จนกระทั่งมันเริ่มจะเรืองแสงขึ้นมา
หลังจากนั้นก็มิตัวเลขปรากฏขึ้นมา

1... 2... 3... 4...

ยิ่งตัวเลขสูงขึ้นเท่าไร พลังของมันก็รู้สึกน่ากลัวมากขึ้นเท่า
นั้น

“เขากำลังทำอะไรอยู่?” ผู้ชมต่างสงสัยว่าหานเซ็นกำลังจะ
ทำอะไร

พวกเขาคิดว่าถึงหานเซ็นจะอัดพลังทั้งหมดเข้าไปในเหรียญ
อันเดียว มันก็คงจะไม่ได้ผลอยู่ดี

ราชาหยกโบราณนั้นมั่นใจในการป้องกันของตัวเองมาก และ
ถ้าเหรีญมีพลังมากจริงๆ เขาก็สามารถเรียกกำแพงหินขึ้น
มาป้องกัน ขณะที่วิ่งหลบไปที่อื่น

ตอนนี้เหรีญส่องสว่างขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งหาเห็นก็อัดพลัง
จำนวนมหาศาลเข้าไปในเหรีญนั้นจริงๆ

ตัวเลขบนเหรีญยังคงเพิ่มขึ้นไปอย่างต่อเนื่อง จนตอนนี้มัน
ถึงเลข 10 แล้ว

ห่านเซ็นรู้สึกร่างกายของเขาถูกดูดพลังไปจนหมด ตัวเลขบนเหรียญนั้นแสดงให้ว่าเขาอัดพลังเข้าไปในเหรียญมากแค่ไหน

ถ้าเหรียญหนึ่งเทียบเท่ากับหมัดเต็มพลังของห่านเซ็นหนึ่งหมัดละก็ ตัวเลข 10 ก็คือหมัดแบบนั้น 10 หมัด

เหรียญนั้นสะท้อนด้วยพลังอันมหาศาลที่อัดแน่นเข้าไป และตัวเลข 10 ที่ปรากฏออกมานั้นก็แสดงให้เห็นว่ามันรุนแรงกว่าปกติถึง 10 เท่า

นี่คือวิชาใหม่ที่หานเซ็นคิดค้นขึ้นมา ซึ่งเขาเรียกมันว่า ‘เซฟ
วีนังนี่(ออมเงิน)’ มันเป็นวิชาที่ต้องใช้เวลาในการซาร์จพลัง

ซึ่งในตอนที่หานเซ็นใช้เซฟวีนังนี่นั้น เขาไม่สามารถขยับ
เขยื้อนไปไหนได้ นอกจากนั้นถ้าเขาถูกขัดจังหวะล่ะก็ พลังที่
เขาซาร์จมาทั้งหมดก็จะเสียเปล่า

ถึงแม้มันจะมีข้อเสียที่ร้ายแรงอยู่ แต่มันก็ไม่ได้แย่นาขนาดนั้น
ในการต่อสู้จริงๆ เขาสามารถดีดเหวี่ยงออกไปเมื่อไหร่ก็ได้ที่
ต้องการ ถ้าเขารู้ตัวว่าจะถูกขัดจังหวะล่ะก็ เขาก็แค่ต้องดีด
มันออกไปตอนนั้นเลย

แต่ถ้าดีดมันออกไปแล้ว นั่นก็หมายความว่าเราต้องมาเริ่ม
จากศูนย์ใหม่

และการดีดออกไปในตอนที่ตัวเลขยังน้อยๆอยู่นั้นก็ไม่ได้มี
ประสิทธิภาพอย่างตอนที่ตัวเลขสูงๆ

มันเป็นท่าที่เขาคิดค้นขึ้นมาเพื่อใช้ในตอนที่มีเพื่อนร่วมทีม
มันจะเป็นอะไรที่ง่ายมาก ถ้ามีใครสักคนคอยหลอกล่อศัตรู
เอาไว้ ขณะที่เขารอจอย

แต่ที่ห่านเขินคิดจะใช้มันออกมาในตอนนั้นก็เพราะราชาหยก
โบราณดูขี้ขาดตาขาว เขาเอาแต่หน้อยอย่างเดียว เขาไม่ได้
พยายามจะโจมตีกลับเลยด้วยซ้ำ

ตอนนี้เหรียญของห่านเขินถึงเลข 10 แล้ว ซึ่งห่านเขินจะ
เรียกมันว่า “เซฟวิ่งเทนดอลลาร์”

ถ้าอีกฝ่ายเป็นสปิริตรานซ์ที่กล้าหาญ ป่านนี้เขาก็คงจะถูก
ขัดขวางไปแล้ว

แต่ราชาหยกโบราณคอยอยู่เฉยๆสักพัก และปล่อยให้หาน
เฉินมีเวลาได้ชาร์จพลัง ตอนนี้หลังจากที่มันถึงเลข 10 แล้ว
ราชาหยกโบราณก็ตัดสินใจจะโจมตีขึ้นมา

เมื่อเห็นราชาหยกโบราณปล่อยกำแพงหินเข้ามาใส่ หานเฉิน
ก็คิดเหวี่ยงญวตรงเข้าไปใส่ พร้อมกับพูด “เมื่อถูกล่อลวงด้วย
เสน่ห์ของเงินตรา เจ้าก็จะตกเป็นทาสรับใช้ของมัน”

เหวี่ยงญวพุ่งเข้าไปใส่ราชาหยกโบราณ และบนเหวี่ยงญวนั้นก็มีตัว
เลข 11 ปรากฏอยู่

ตอนที่ 1106 ชั้นอมตะ

ตลอดหลายปีที่ผ่านมา หานเฉินได้ศึกษาและเรียนรู้อะไร
มากมายจากป๋ออี้ซาน เขาใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการวิจัย
พลังที่ได้มาจากการลอกเลียนกระแสพลังของคางคกเหวียน
และพัฒนาเซฟวิ้งมันนี่ขึ้นมา

การสร้างวิชาไฮเปอร์จีนนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายๆ และตลอดเวลา
หลายปีที่ผ่านมา เขาก็วิจัยจนสร้างได้แค่วิชาเดียวเท่านั้น

ส่วนทำที่เขา มักจะเรียกมันว่า ‘มันนี่เรน(ฝนเงิน)’ นั่นไม่ได้
เป็นวิชาจริงๆ มันก็แค่เทคนิคการระดมยิงเหรียญเท่านั้น แต่
เซฟวิ่งมันนี่นั้นต่างออกไป เพราะมันต้องอาศัยการบีบอัด
พลังเข้าไปด้วย

มนุษย์นั้นสามารถคิดค้นและใช้พลังที่มีความซับซ้อนได้
ความสลับซับซ้อนของวิชา ก็เป็นเหตุผลที่พวกมันต้องใช้เวลา
นานกว่าที่จะเชี่ยวชาญ แต่มันก็ทำให้พวกเขาได้เปรียบพวก
สปีริต พลังส่วนใหญ่ของพวกสปีริตมักจะพึ่งพาแค่ความแข็ง
แกร่งเพียงอย่างเดียว ถ้าเป็นการต่อสู้ที่ปะทะกันตรงๆ สปีริต
ก็มักจะเป็นฝ่ายชนะเสมอ

เซฟวิ่งมันนี่นั้นใช้พลังเหรียญเป็นแกนหลัก และนำมารวม
เข้ากับกระแสพลังของเปาเอ่อ

เซฟวิ่งมันนี่ได้ใช้ประโยชน์จากพลังดูดที่เป็นพลังประจำตัว
ของเป่าเอ๋อ ด้วยการนำพลังที่เหมือนกับแม่เหล็กของเธอมาร
วิเคราะห์ หานเซ็นก็สามารถเสริมพลังให้กับพลังในการเพิ่ม
น้ำหนักของเหรีญได้สำเร็จ

และตอนนี้ก็คือครั้งแรกที่เขาจะได้ลองใช้วิชาใหม่ที่พัฒนา
ขึ้นมาในการต่อสู้จริงๆ ซึ่งหานเซ็นก็อัดพลังเข้าไปจนถึงเลข

11

ปัง!

เหรีญญถูกดีดตรงเข้าไปที่ราชาหยกโบราณ เขารีบเปลี่ยนร่าง
กายตัวเองเป็นเสาหินทันที หลังจากนั้นในเสี้ยววินาที เสาหิน
ก็พังทลายลงมา

ราชาหยกโบราณเริ่มที่จะวิ่งหนี เขารู้ตัวว่าไม่สามารถหลบ
หลีกเหรีญอันตรายพลังนี้ได้ ดังนั้นเขาจึงใช้ความสามารถที่
ทำให้ตัวเองกลายเป็นเสาหินเพื่อที่จะป้องกัน

เขาคิดว่าจะสามารถเอาตัวรอดไปได้ด้วยวิธีนี้ แต่เขานั้นคิด

ผิด และเมื่อเขารู้อย่างนี้แล้ว ใบหน้าของเขาก็ซีดไป เขารู้สึก
ได้ถึงพลังอันน่ากลัวที่กำลังดูดเขากลับเข้าไปหาเหริยญ

ราชาหยกโบราณพยายามจะต้านทานแรงดูดเอาไว้ แต่มันก็
ไร้ประโยชน์ สุดท้ายเขาก็ถูกดูดเข้าไปหาเหริยญ

ผู้ชมเห็นเพียงแค่เหริยญของห่านเซ็นทำลายเสาหินที่โผล่ขึ้น
มาในชั่วพริบตา และราชาหยกโบราณพยายามจะวิ่งหนีไป
เขาก็ถูกดึงกลับเข้าไปหามัน

เหริยญนี้เป็นพลังของการปลดปล่อยขั้นที่ 9 ของราชา

สปิริตชั้นสุดยอด แถมคุณเข้าด้วย 11

ปัง!

ในจังหวะที่ราชาหยกโบราณสัมผัสกับเหรียญ ชุดเกวาระของ
เขาก็แตกเป็นเสียงๆในทันที

ไม่มีอะไรเหลือนอกจากกองเลือดที่พื้น และเหนือขึ้นไปก็มี
เหรียญกำลังหมุนอยู่ในอากาศ โดยที่มันยังคงสะอาดหมด

จด

ทุกคนเจ็บไปเมื่อเห็นสิ่งที่เกิดขึ้น ทั้งสนามประลองถูก
ทำลายด้วยวิชาที่หานเซ็นเพิ่งจะใช้ มันเป็นอะไรที่น่าสะพั้ง
กลัว

แต่ความเจ็บไม่ได้อยู่นานนัก หานเซ็นได้รับชัยชนะอีกครั้ง
ไม่นานเสียงปรบมือและเสียงตะโกนเชียร์ก็เริ่มดังขึ้นมา

แต่หานเซ็นไม่มีเวลามาวัวอยู่ในสนามประลอง เขาเพียงแค่
โบกมือให้กับผู้ชมและรีบวิ่งกลับไปเมือง

เมื่อเขากลับมา เขาก็ล้มลงนอนกับพื้นทันที เขาแทบจะไม่มี
แรงหายใจและกล้ามเนื้อของเขาก็ปวดไปหมด เขานอนจม
กองเหงื่อของตัวเอง

โชคดีที่เขาสามารถออกมาจากที่นั่นได้ทันเวลา เขาไม่
สามารถเสี่ยงที่จะเปิดเผยตัวจริงในสนามประลองได้

หลังจากนอนอยู่สลักพัก หานเซ็นก็รู้สึกดีขึ้นมานิดหน่อย แต่
เขาก็คงอ่อนเพลียมากๆ

‘เรายังคงห่างไกลกับการไปถึงอันดับ 1 ใน 10 แล้วการต่อสู้
ในวันนี้จะมีประโยชน์อะไร ด้วยสภาพแบบนี้เราจะเอาชนะ
การประลองทั้งหมดได้?’ หานเฉินคิด

ตอนนี้เขาพร้อมที่จะถอนตัวแล้ว และเขาก็ไม่ได้รู้สึกเสียใจ
อะไร แม้การต่อสู้ในวันนี้จะไม่ได้มีผลประโยชน์อะไรกับเขา
แต่หานเฉินก็พอใจที่ได้เหยียบย่ำสปีริตพวกนั้น

“น่าเสียดายที่เราไม่สามารถฆ่าพวกมันได้จริงๆ” หานเฉิน
พูดกลับตัวเอง แม้เขาจะฆ่าสปีริตในการประลองแต่พวก
สปีริตก็ยังสามารถเกิดมาใหม่ได้อยู่ดี

แต่ตอนนี้ไม่ใช่เวลาจะมาคิดเรื่องพวกนี้ หานเซ็นเดิน
ทางกลับไปที่บ้านและลงแช่ในบ่อน้ำฝั้นตัวทันที เซฟวิ่งมันนี่
ทำให้เขาเหนื่อยล้าอย่างมาก

มันต้องใช้เวลา 2 อาทิตย์กว่าที่เขาจะฟื้นตัวกลับมาพร้อม
ต่อสู้ได้ ดังนั้นมันจึงไม่น่าเป็นไปได้ที่เขาจะสามารถต่อสู้ใน
วันพรุ่งนี้

หานเซ็นรู้สึกว่าการพลังของเขาถูกดูดไปจนหมด และพลังของ
ทุกเซลล์ในร่างกายเขาแทบจะเป็นศูนย์

แต่ทันใดนั้นหานเซ็นก็รู้สึกได้ถึงพลังบางอย่างจากหัวใจของ
เขา ตอนนี้หัวใจของเขาเต้นแรงอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน

หานเซ็นซ็อก เขารู้สึกว่าหัวใจของเขาเริ่มจะเปลี่ยนไป พลัง
ของเขาเริ่มจะกลับมาจากการที่หัวใจเต้นอย่างคลุ้มคลั่ง

“อมตะ? ตลอดเวลาที่ผ่านมาในที่สุดมันก็สำเร็จแล้ว” หาน
เซ็นวางมือบนหน้าอกของตัวเอง ตอนนี้เขารู้สึกมีความสุข
สุขอย่างมาก

มนตรานอกกรีตมีทั้งหมด 4 ชั้น เขาสำเร็จถึงชั้นที่ 3 มาเป็น
เวลานานแล้ว ซึ่งเป็นชั้นที่เรียกว่ายัดอายุ แต่ชั้นที่ 4 ชั้น
อมตะ เขายังฝึกไม่สำเร็จ แต่หลังจากที่เขาใช้พลังงานจน
หมดในวันนี้ ในที่สุดมนตรานอกกรีตก็พร้อมที่จะวิวัฒนาการ
ไปชั้นต่อไป

‘สงสัยจังว่าชั้นอมตะจะทำให้ร่างกายเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร?’
หานเชินคิด

มนตรานอกกรีตเป็นวิชาติดตัวที่เสริมพลังให้ร่างกายโดยตรง
แต่มันก็มีประโยชน์เสมอมา มันคอยช่วยเหลือเขาตลอด
เหมือนกับเสาหินที่คอยค้ำจุนเขาเอาไว้

ซึ่งมันก็เหมือนกับตะวันหยก เว้นแต่มันมีผลกับหัวใจของเขา
ขณะที่ตะวันหยกมีผลกับไต หัวใจเป็นแกนหลักสำคัญของ
ร่างกายมนุษย์ แม้ตอนนี้อวัยวะอื่นๆ ของเขาจะอ่อนล้า แต่
หัวใจของเขากับแข็งแรงอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน

ตอนแรกเขารู้สึกปางตาย แต่ตอนนี้เขาเต็มไปด้วยความมี
ชีวิตชีวา มนตรานอกจิตพัฒนาถึงขั้นใหม่แล้ว

แต่ด้วยความแข็งแกร่งใหม่นี้ หานเฉินก็พบว่าเขาเริ่มจะหิว
กระหายขึ้นมา เขาหิวโหยอย่างมากเหมือนกับครั้งแรกที่เขา

เริ่มฝึกมนตรานอกจิต

หวนชื่นคลานออกมาจากบ่อน้ำและกลับไปที่ยึดแขวงชั่วคราว
เขานำเนื้อของมอนสเตอร์ที่เขาเก็บเอาไว้ออกมา และเริ่มที่
จะยัดมันเข้าไปในปากอย่างบ้าคลั่ง

ตอนที่ 1107 เพลาผลาญคริสต์ล

ห่านเชิ่รู้สึ่กหิวโหยแบบสุดๆ แต่ร่างกายของเขาค่อนเพลีย
อย่างมาก เขารู้สึ่กว่าควรจะพักผ่อน แต่ความหิวกระหายก็
เข้าครอบงำเขา

ห่านเชิ่รู้ว่าตัวเองกำลังตกอยู่ในอันตราย มนตรานอกกรีต
สามารถเร่งการฟื้นตัวของเขาได้ แต่เขาก็รู้ว่าพลังงานที่ใช้ใน
การฟื้นตัวนั้นไม่ได้มาจากที่อื่น แต่มันเป็นพลังงานในร่างกาย
ของเขาเอง

ถ้าเขาต้องการที่จะฟื้นตัวกลับมาแข็งแรงเหมือนเดิม เขาจำ
เป็นต้องมีพลังงานที่จำเป็นก่อน

แต่ในขณะนี้เขาไม่มีพลังงานอะไรเลย ถ้าเป็นแบบนี้ผลของ
มนตรานอกจิตก็คงจะทำความเสียหายให้กับร่างกายของเขา
แน่

ด้วยการที่เขาต้องการพลังงานเป็นอย่างมาก หานเซินยัด
เนื้อของมอนสเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์เข้าไปในปากอย่างต่อเนื่อง
แต่เขาก็ยังรู้สึกพอสักที แม้เขาจะคิดว่าเนื้อพวกนี้ดี
ยิ่งกว่าอาหารเสริมระดับสูงก็ตาม

หลังจากที่กินเนื้อเข้าไปอีกก้อน เสียงร้องอันหิวโหยจากท้อง
ของเขาก็ไม่ได้ลดลงไป พลังงานในร่างกายไม่เพียงพอต่อ
หัวใจของเขา

แต่ถึงแม้เขาจะหิวโหยเพียงใด ท้องของเขาก็เต็มเรียบร้อยแล้ว
แล้ว ตอนนี้ท้องของเขาพองขึ้นมาอย่างกับลูกบอลลูน มันไม่
มีที่ว่างเหลือสำหรับอาหารอีก

หัวใจของเขาอยู่ในสภาพดี แต่ท้องของเขาไม่เป็นแบบนี้ ไม่
มีทางที่เขาจะสามารถกินต่อไปได้อีก แม้จะเป็นตอนที่เขา
แข็งแรงดี เขาก็ไม่สามารถกินอาหารจำนวนมากอย่างที่เพิ่ง

จะกินเข้าไปได้

ห่านเข็นนั่งลงกับพื้นเหมือนกับผู้หญิงที่ตั้งท้อง แต่ความหิว
โหยก็ยังไม่หายไป

ท้องของเขาเต็มแล้ว แต่เขาก็คงรู้สึกหิวอยู่ มันเป็นอะไรที่
น่ารำคาญมาก เมื่อเขาต้องรับมือกับปัญหา 2 อย่างในเวลา
เดียวกัน เขาต้องรับมือกับความเหนื่อยล้าและความหิว

ถ้าห่านเข็นไม่ได้เป็นคนที่แข็งแกร่งล่ะก็ เขาก็คงกรีดร้องไป

แล้วอย่างไม่ต้องสงสัย

สีหน้าของเขาซีดเผือดและเหงื่อก็เริ่มที่จะท่วมตัวของเขา
เพียงไม่นานเสื้อผ้าของเขาก็ชุ่มไปด้วยเหงื่อ

‘หิว!’

ห่านเห็นวางมือทั้งสองบนท้องของตัวเอง เขาพยายามที่จะ
ยับยั้งความอยากอาหารเอาไว้

ตะวันหยกแทบจะผลิตพลังงานให้เขาไม่ได้เลย เนื่องจากถูก

หัวใจแย่งพลังงานไปหมด ถ้าเขาต้องการให้มันผลิตพลังงาน
เขาจำเป็นต้องมีสารอาหาร ซึ่งนั่นก็เหมือนกับว่าถ้าไม่มี
น้ำมัน มันก็ไม่มีทางที่จะสกัดให้มันเป็นแก๊สได้ โชคร้ายสำหรับ
ห่านเช็นที่ตอนนี้ท้องของเขาเต็มแล้ว แม้แต่ข้าวโพด
เพียงแค่เม็ดเดียวก็อาจจะเพียงพอทำให้เขาท้องแตกตายได้

“เราควรฝึกวิชาไฮเปอร์จีนที่สามารถเพิ่มความจุของท้องตัว
เองได้” ห่านเช็นพูดกับตัวเอง เขารู้สึกเสียใจแต่รู้ตัวตอนนี้ก็
สายเกินไปแล้ว

ในตอนที่ยานเช็นเดินทางข้ามภูเขาภูตผืนนั้น งูสีขาวตัวใหญ่
ได้ให้น้ำลายมังกรกับเขา มันเป็นสมบัติจีนชั้นสุดยอด ถ้า
เขาดื่มมัน เขาก็สามารถเพิ่มพลังงานในร่างกายขึ้นมาได้
อย่างแน่นอน

แต่ห่านเซ็นไม่ต้องการใช้มันในสภาพนี้ เขารู้สึกว่าควรจะมี
สิ่งที่จะช่วยชีวิตของเขาในอนาคตไว้ก่อน

ตอนนี้ร่างกายของห่านเซ็นเริ่มจะแห้งเหี่ยว ไชมันในร่างกาย
ของเขาถูกเผาผลาญด้วยความรวดเร็ว และตอนนี้เขาก็ดู
ผอมลงไปมาก

“พวกผู้หญิงควรจะฝึกมนตรานอกวิตรกันจริงๆ มันคงจะช่วย
ให้พวกเธอลดน้ำหนักได้อย่างแน่นอน” ห่านเซ็นยังคงมี
อารมณ์ขัน แม้จะตกอยู่ในสถานการณ์แบบนี้ก็ตาม

ขณะที่ห่านเซ็นกำลังโต้เถียงกับตัวเองว่าควรจะกินน้ำลาย
มังกรดีไหม จู่ๆอวัยวะที่ถูกคริสตัลเกาะในร่างกายก็เริ่มรู้สึก
โล่งขึ้นมา

ห่านเซ็นซ็อก เขาพบว่าคริสตัลในร่างกายของเขาหลุดออก
จากอวัยวะภายใน และกลายเป็นของเหลวที่เหมือนกับ
ไขมัน ตอนนี้พวกมันกำลังถูกดูดซับเข้าไป

ห่านเซ็นกล่าวว่าคริสตัลพวกนี้จะทำให้ร่างกายของเขาเปลี่ยน
ไป ซึ่งนั่นเป็นเหตุผลที่เขาไม่พยายามจะดูดซับมันเข้าไป แต่

ตอนนี้มันก็เกิดขึ้นแล้วไม่ว่าเขาจะต้องการหรือไม่ก็ตาม

ห่านเซ็นสังเกตเห็นว่าคริสตัลไม่ได้ผสมผสานเข้ากับร่างกาย
ของเขา แต่พวกมันถูกเผาผลาญเพื่อเป็นพลังงานให้กับ
หัวใจของเขาเหมือนไข่มันแทน

หัวใจของห่านเซ็นเต้นรัวราวกับเครื่องจักร มันทำงานอย่าง
หนักเพื่อที่จะกลั่นคริสตัลพวกนี้ให้เป็นพลังงาน ซึ่งขณะที่มัน
กำลังทำงาน ท้องของเขาก็เริ่มรู้สึกเบาขึ้น ความหิวโหยเริ่ม
จะหายไป

ขณะที่ห่านเซ็นกำลังเผาผลาญคริสต์ลกายในร่างกายนั้น
ทางสื่อต่างๆในสหพันธ์ดวงดาวก็กำลังวุ่นวายกันอยู่ พวก
เขาต่างก็ดีใจอย่างเหลือล้นที่คอลลาร์สามารถเอาชนะสปีริต
ราชัน 2 ตนและทำให้สปีริตราชวงศ์อีก 3 ตนยอมก้มหัว

โดยปกติสื่อจะไม่พูดถึงเรื่องราวในก๊อตแชนจ์ซัวร์เขต 3 และ
เรื่องราวเกี่ยวกับพวกมันทั้งหมดมักจะถูกรัฐบาลสั่งห้ามเผยแพร่

แพร่

แต่ครั้งนี้พวกสื่อต่างๆก็ได้รับอนุญาตให้เผยแพร่เกี่ยวกับมันได้
รัฐบาลยอมให้ทุกคนพูดถึงหรือรายงานความสำเร็จของ

ดอลลารี่ได้อย่างอิสระ

ชื่อของดอลลารี่กลับมาเป็นที่พูดถึงของทุกคนอีกครั้งหนึ่ง
เขาเป็นเรื่องที่คนพูดถึงกันมากที่สุดขณะนี้ ทุกคนต่างชื่น
ชมดอลลารี่และสันนิษฐานกันว่าเขาแข็งแกร่งขนาดไหนแล้ว

ผู้เป็นเลศนั้นเข้าใจดีที่สุดว่าดอลลารี่ต้องแข็งแกร่งถึงขนาด
ไหนถึงสามารถเอาชนะศัตรูแบบนั้นได้ พวกเขาต่างก็คิดว่า
มันเป็นเรื่องที่มีหัตศจรรย์

มันเป็นเรื่องยากที่จะอาศัยอยู่ในก๊อตแซงซ์วีเขต 3 และซึ่ง

บ่อยครั้งที่โชคชะตาจะเป็นตัวตัดสินว่าพวกเขาจะตกเป็น
ทาสของสปีริตหรือไม่

สิ่งที่ดอลล่าร์ทำสำเร็จนั้นเป็นสิ่งที่ไม่มีมนุษย์คนไหนเชื่อว่า
จะเป็นไปได้ ตอนนี้เขาเป็นสุดยอดดาวดังของสหพันธ์ดวง
ดาว

แต่ผู้คนบางส่วนก็เริ่มตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับดอลล่าร์

มนุษย์ที่อาศัยอยู่ในเมืองที่ถูกปกครองโดยสปีริตเคยได้ยิน
สปีริตพูดถึงสปีริตที่ชื่อเดอะคิง และขณะที่กำลังมีการ
ประลองศักดิ์สิทธิ์อยู่นั้น พวกเขาต่างก็จะเรียกดอลล่าร์ว่าเด

อะคิง รวากับว่าเขาทั้งคู่นี้เป็นคนๆเดียวกัน พวกเขาพูดว่า
ดอลลาร์นั้นจริงๆแล้วเป็นสปิริตไม่ใช่มนุษย์

แต่ข่าวลือนั้นถูกเผยแพร่ออกไปได้ไม่นานก็ถูกสั่งปิด
ปากอย่างรวดเร็วโดยผู้ที่มีอำนาจในรัฐบาล ดอลลาร์นั้นอยู่
ในก๊อตแซงซ์วีเขต 3 และเขาก็สามารถใช้วิญญาณอสูรได้
มันเห็นได้ชัดอยู่แล้วว่าเขาคือมนุษย์

น้อยคนนักที่จะรู้ถึงความเกี่ยวข้องระหว่างดอลลาร์กับเดอะ
คิง ดังนั้นมันจึงไม่เป็นเรื่องใหญ่อะไร เพราะยังไงข่าวลือพวก
นั้นก็ไม่น่าจะมีคนเชื่อถือเพราะมันเป็นเรื่องที่พิสูจน์ไม่ได้

ทางสปิริตที่อยู่ในก็อตแซงชั่ววีเองก็กำลังพูดถึงชัยชนะของเด
อะคิงเช่นกัน พวกเขาต่างก็เชื่อมั่นว่าสักวันหนึ่ง เดอะคิงจะ
กลายเป็นสปิริตจักรพรรดิที่แข็งแกร่งมากๆตนหนึ่ง

เขาเป็นมนุษย์คนแรกที่ทำให้สปิริตรู้สึกแบบนั้นได้

ทั้งมนุษย์และสปิริตต่างก็หวังที่จะได้เห็นดอลลาร์หรือเดอะ
คิงในการต่อสู้วันถัดไป

แต่พวกเขาทั้งหมดก็ต้องประหลาดใจ เพราะห่านเซ็นไม่
ปรากฏตัวออกมา

หลังจากนั้นพวกเขาต่างก็ถกเถียงกันว่ามิเหตุผลอะไรที่เขา
ไม่ยอมมาเข้าร่วมการประลองรอบต่อไป แต่ไม่มีใครคิดว่า
เขาหวาดกลัวเลย เพราะนอกจากสปีริตราชนัที่ปลดล็อกคีย์
ได้ถึงขั้นที่ 8 แล้ว คู่ต่อสู้ที่เหลือของเขาเป็นเพียงสปีริต
ราชวงศ์เท่านั้น มันจึงดูไม่มีเหตุผลอะไรที่เขาจะไม่ปรากฏตัว
ออกมา

ตอนที่ 1108 ฟันฟู

หานเซ็นต้องการเข้าร่วมการประลองต่อไป แต่มันต้องใช้
เวลาถึง 4 วันกว่าที่ชั้นอมตะจะเสร็จสมบูรณ์

ถ้าเขาไปต่อสู้และความคืบหน้าของชั้นอมตะถูกขัดจังหวะ
ทั้งหมดที่เขาทำมาก็จะกลายเป็นศูนย์ เขาไม่ต้องการเสี่ยงให้
เกิดผลร้ายขึ้น

“สงสัยจังว่าจะยังเข้าร่วมประลองได้หรือเปล่า?” หานเซ็นผิ

หวังอย่างมากที่ไม่สามารถเข้าร่วมการประลองรอบต่อไปได้

ถึงแม้จะไม่สามารถเข้าร่วมการประลองได้ แต่หานเซ็นก็ยัง
มาเพื่อชมการต่อสู้ ขณะที่เขากำลังดูการต่อสู้อยู่ เขาก็คิดกับ
ตัวเองว่าเขาน่าจะสามารถต่อสู้กับสปีริตราชนทั้งหมดโดย
การใช้โหมดราชาสปีริตขั้นสุดยอดได้ พวกเขาไม่น่าจะหยุด
หานเซ็นจากการติดอันดับ 1 ใน 10 ได้ อย่างเดียวที่จะ
สามารถหยุดเขาไม่ให้ขึ้นติดอันดับ 1 ใน 10 ก็มีแต่สปีริต
จักรพรรดิที่ปลดล็อกขึ้นถึงขั้นที่ 10 เท่านั้น

‘เราต้องเพิ่มจีโนพ้อยของตัวเองขึ้นอีก เราจำเป็นต้องแข่ง
แกร่งขึ้นกว่านี้ เพื่อที่จะได้ไม่ต้องพึ่งโหมดราชาสปีริตขั้นสุด
ยอดอยู่ตลอด’ หานเซ็นคิด

ห่านเซ็น : ร่างกายชั้นสุดยอดราชาสปีริตชั้นสุดยอด

สถานะ : ผู้เป็นเลิศ

อายุขัย : 400 ปี

จีโนพ้อยที่ได้รับ : จีโนพ้อยสามัญ 100, จีโนพ้อยโบราณ
100, จีโนพ้อยกลายพันธุ์ 100, จีโนพ้อยเลือดศักดิ์สิทธิ์ 100,
จีโนพ้อยชั้นสุดยอด 5 (ต้องการ 100 จีโนพ้อยเพื่อ

วิวัฒนาการ)

ห่านเซ็นขาดแค่จีโนพ้อยชั้นสุดยอดเท่านั้น และบวกกับวิชา
ไฮเปอร์จีโนของเขา ทำให้ตอนนี้ระดับความแข็งแกร่งของเขา
อยู่ที่ 2,100 แม้จะไม่ต้องใช้โหมดราชาสปีริตชั้นสุดยอด

ห่านเซ็นเป็นผู้เป็นเลิศที่แข็งแกร่งที่สุดในก๊อตแซงชั่วชีวิต 3
อย่างไม่ต้องสงสัย แต่เมื่อเทียบกับระดับความแข็งแกร่งของ
มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดและสปีริตราชนแล้ว เขายังห่างชั้นกับ
พวกมัน

มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดแม้จะเป็นตัวที่มีระดับความแข็งแกร่ง
ต่ำที่สุดก็มีระดับความแข็งแกร่งอยู่ที่ 3,000 ซึ่งมันทำให้เขา
ต้องพึ่งพาโหมดราชาสปีริตขั้นสุดยอดอยู่ตลอด

แต่ตอนนี้อย่างน้อยๆ คริสต์ลส่วนใหญ่ในร่างกายของเขาก็
ถูกเผาผลาญไปเกือบหมดแล้ว แม้อวัยวะภายในบางส่วนยัง

คงเป็นคริสต์ลอยู่ แต่พวกมันก็ไม่ได้ลดความสามารถในการ
ต่อสู้ของเขาลงมากนัก

‘ดีจริงๆในที่สุดพลังของเราก็กลับมาเหมือนเดิม’ หานชื่นคิด
ขณะที่ลองใช้ออราศาสตร์ตงเสวียน

การปลดล็อกคีย์ที่ถูกเปิดขึ้นในตอนที่เขาอยู่ในเมืองจอมมาร
โบราณนั้นได้ถูกปิดไปแล้ว เขาไม่ได้ฝึกฝนวิชาอะไรเลย
ตั้งแต่วันนั้นมา ดังนั้นจำนวนการปลดล็อกคีย์ของเขาจึงไม่มี
ความคืบหน้าอะไร

‘นี่มันแปลกจริงๆ การปลดล็อกคีย์ถูกปิดได้ยังไง? ดูเหมือน
พลังแสงสว่างของพญามารจะไม่สามารถแทนที่พลังของเรา
ได้’ หานเชินคิด แต่อย่างน้อยมันก็ทำให้เขารู้สึกโล่งอก

ถ้าพลังของการปลดล็อกคีย์เกิดบกพร่องขึ้นมา มันก็อาจจะ
เกิดปัญหาใหญ่ขึ้นในระหว่างการต่อสู้จริงๆ

หานเชินเริ่มสงสัยว่าการปลดล็อกคีย์ในตอนนั้นอาจจะเป็น
แค่ของเทียมเท่านั้น บางทีเขาและมอนสเตอร์ตัวอื่นๆคงจะ
ถูกหลอกให้รู้สึกว่าการปลดล็อกคีย์ได้ แต่อันที่จริงมันก็เป็นแค่
การปลดล็อกคีย์แบบหลอกๆเท่านั้น

ยังงี้คริสตัลในร่างกายของเขาก็จะหายไปหมดในไม่ช้านี้
ห่านเซ็นจึงไม่ได้กังวลอะไรมากนัก

ห่านเซ็นลืดอกอินเข้าไปที่เวปไซด์ของสถาบันเซนท์ เขาต้อง
การหาวิชาไฮเปอร์จีโนที่สามารถช่วยเสริมกำลังให้กับ
กระเพาะของเขา

ตอนนี้มนตรานอกกรีตขั้นอมตะเสร็จสมบูรณ์แล้ว ดังนั้นเขาจึง
ไม่รู้สึกหิวโหยและอยากอาหารอีก แต่เผื่อว่าจะมีเหตุการณ์
แบบนี้เกิดขึ้นอีกในอนาคต ห่านเซ็นคิดว่าควรทำอะไร

บางอย่างเพื่อเสริมความแข็งแรงให้กับกระเพาะ แถมถ้า
เขาสามารถกินอาหารได้มากขึ้นกว่าเดิม มันก็จะช่วยให้เขา
ฟื้นตัวได้เร็วขึ้นไปอีก

ห่านเซ็นเจอวิชาไฮเปอร์จีโนดีๆหลายอันที่เกี่ยวกับสิ่งที่เขา
กำลังมองหา แต่วิชาไฮเปอร์จีโนที่เกี่ยวกับกระเพาะมีอยู่ถึง
7 ระดับที่แตกต่างกัน

เหตุผลที่มีวิชาไฮเปอร์จีโนเกี่ยวกับกระเพาะถูกคิดค้นขึ้นมา
หลายวิชาก็เป็นเพราะความอยากอาหารของมนุษย์ มนุษย์
หลายคนนั้นต้องการที่จะกินเนื้อจำนวนมากๆได้ในคราว
เดียว

แต่น่าเสียดายที่วิชาไฮเปอร์จีโนพวกนี้ไม่ได้มีประสิทธิภาพ
เท่าไรนัก วิชาที่ดีที่สุดนั้นทำได้เพียงแค่ช่วยให้คนๆหนึ่งกิน
อาหารได้มากขึ้นเป็น 3 เท่าจากปกติ ถึงนั้นจะเป็นเรื่องดี แต่
มันก็ควรจะได้ดีกว่านี้

สำหรับชั้นอมตะนั้น แม้แต่วิชาไฮเปอร์จีโนพวกนี้ก็ไม่ใช่เพียง
พอ

ห่านเขินมองหาวิชาไฮเปอร์จีโนที่ตัวเองต้องการ แต่สุดท้าย
เขาก็ต้องเดินกลับไปด้วยความผิดหวัง

จากนั้นเขาก็ตัดสินใจโทรหาไปอี๊ซานและถามเขาว่าพอจะ
แนะนำวิชาไฮเปอร์จีโนที่เขาต้องการตัวอื่นได้ไหม

คำตอบที่ห่านเซ็นได้รับจากเขานั้นก็น่าผิดหวังเช่นกัน วิชา
ไฮเปอร์จีโนที่ห่านเซ็นต้องการมีอยู่จริงๆ แต่มันก็แลกมาด้วย
ข้อเสียบางอย่าง

มันสามารถเพิ่มความจุของกระเพาะและทำให้เขาสามารถ
กินอาหารได้มากขึ้นกว่าเดิมถึง 10 เท่า แต่เขาก็ต้องคอยกิน
อาหารอยู่ตลอดเวลา ถ้าไม่อย่างนั้นเขาก็จะรู้สึกหิวอย่าง

มาก

แต่ถึงจะเป็นแบบนี้ ในตอนที่อยู่ในสหพันธ์มันก็ไม่ได้ขาดแคลนในเรื่องอาหาร เขาสามารถเติบโตเต็มกระเพาะของตัวเองได้ตลอด การที่จะต้องกินอาหารมากกว่าเดิมถึง 10 เท่า นั้นไม่ใช่เรื่องใหญ่อะไรสำหรับห่านเช่นถ้าเขายังอยู่ที่นี้

แต่ในตอนที่อยู่ในก๊อตแซงซ์วีร์มันต่างออกไป ที่นั่นเขาไม่สามารถกินอาหารได้ทุกเมื่อที่เขาต้องการ เพราะฉะนั้นมันจึงอาจจะเกิดปัญหาได้

และถึงเขาสามารถหาอาหารได้มากกว่าปกติถึง 10 เท่า แต่

การจะชนมันไปด้วยทุกทีก็เป็นอะไรที่ยุ่งยาก

แถมในตอนที่เราไม่พอ มันก็เป็นอันตราย
ต่อชีวิตของเขาด้วย เมื่อฝึกวิชาไฮเปอร์จีโนนี้ เขาจะอด
อาหารตายในเวลา 3 วัน ถ้าเขาไม่สามารถหาอาหารได้
อย่างเพียงพอ

ห่านเขินไม่คิดที่จะฝึกวิชาที่เต็มไปด้วยข้อเสียแบบนี้ ดังนั้น
สุดท้ายเขาก็กลับมาเลือกวิชาไฮเปอร์จีโนระดับ S ธรรมดาที่
มีชื่อว่า ‘บำรุงกระเพาะ’ มันช่วยให้เขาสามารถกินอาหารได้
มากกว่าปกติ 3 เท่าและยังช่วยเพิ่มความเร็วในการย่อย
อาหารของเขาด้วย

ถึงมันจะไม่ได้ดีอย่างที่ห่านเซ็นหวังเอาไว้ แต่มันก็ยังดีกว่า
ไม่มีอะไรเลย

ห่านเซ็นคิดว่าบางทีอาจจะหาอันที่ดีกว่าได้ในอนาคต เพราะ
ฉะนั้นตอนนี้เขาก็ใช้วิชาไฮเปอร์จีโนนี้ไปก่อน

เมื่อกลับมาที่ก๊อตแซงซ์วีร์ ห่านเซ็นก็พยายามคิดว่าจะหา
มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดได้จากที่ไหน

ดินแดนแห่งนี้ไม่มีมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดอาศัยอยู่เลย หาน
เซ็นสันนิษฐานว่าคงจะเป็นเพราะมันอยู่ใกล้ดินแดนของจอม

มาร

‘ดูเหมือนเราคงจะต้องเดินทางแบบสุ่มๆไปสักทางหนึ่ง และ
เมื่อเราสามารถปลดล็อกขึ้นได้ถึงชั้นที่ 10 เมื่อไหร่ เราก็ค่อย
กลับมาฆ่าพญามารนั้น’ หานเซ็นคิด

หานเซ็นต้องการจะกลับไปเมืองใต้ดินของเขาจริงๆ เพราะ
มันมีมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดหลายตัวที่อาศัยอยู่ในป่าขวาก
หนาม แต่เขาไม่รู้เลยว่ามันอยู่ที่ไหนหรือเขาจะเดินทางกลับ

ไปได้ยังง

แต่ทันใดนั้นควีนก็กลับมาที่เมือง ตัวของเธอเต็มไปด้วยเลือด

และบาดแผล

เมื่อควีนเห็นห่านเซ็น เธอก็สลับไป

ตอนที่ 1109 ไม่มีวันหยุด

ห่านเซ็นรีบวิ่งเข้าไปรับควินเอาไว้ และในขณะที่เขาพุงเธอ
เอาไว้ เขาก็ตรวจดูบาดแผลของเธออย่างรวดเร็วเพื่อจะดูว่า
เธอบาดเจ็บหนักแค่ไหน

เธอได้รับบาดเจ็บหนักมาก ชุดเกราะเลือดศักดิ์สิทธิ์ที่ห่าน
เซ็นให้กับเธอแทบจะถูกทำลาย มีเพียงแค่เศษเล็กเศษน้อย
ของมันเท่านั้นที่ยังคงเหลืออยู่ และมันก็เปื่อยกโหลไปด้วย
เลือดของเธอ

เสื้อผ้าที่เธอสวมใส่อยู่ในชุดเกราะก็ถูกฉีกขาดไปด้วย แม้ร่างกายของเธอเกือบจะเปลี่ยนเปล่าทั้งหมด แต่ก็ไม่น่าจะเป็นไปได้ที่เขาจะรู้สึกอะไรเมื่อเห็นสภาพของเธอในตอนนี

ร่างกายของเธอเต็มไปด้วยบาดแผลทั่วตัว ซึ่งบาดแผลหลายแห่งก็เริ่มตกสะเก็ดแล้ว ส่วนบาดแผลที่ยังใหม่ๆ ก็มีเลือดไหลออกมา รอยแผลบางจุดนั้นลึกจนเห็นถึงกระดูก โดยเฉพาะบาดแผลบริเวณท้องของเธอ รอยแผลบริเวณนั้นลึกจนไส้ของเธอเกือบจะหลุดออกมา

‘เธอฝืนต่อสู้หนักจริงๆ’ หานเซ็นเชื่อว่าเขาเคยตกอยู่ในสภาพ

ที่บาดเจ็บอย่างหนักมาก่อน เนื่องจากเขาชอบฝืนตัวเองมาก
เกินไป แต่คราวนั้นฝืนสู้หนักยิ่งกว่าเขาเสียอีก

หานเซ็นใช้แสงศักดิ์สิทธิ์ในการรักษาร่างกายของเธอ ซึ่งมัน
ก็ได้ผลกับบาดแผลส่วนใหญ่ของเธอ แต่มันทำอะไรได้ไม่
มากนักกับบาดแผลที่ลึกเกินไป

“คุณต้องพยายามทนเจ็บเอาไว้หน่อยนะ โอเคไหม?” หลัง
จากนั้นหานเซ็นก็จำลองพลังของจิ้งจอกสี่เงินเพื่อรักษาให้
กับเธอ

“ตกลง”

ร่างกายของควีนถูกช็อตด้วยสายฟ้า ทำให้ร่างกายของเธอ
ชักกระตุกอย่างรุนแรง แต่เธอก็ไม่ได้ส่งเสียงร้องออกมาเลย
เธอทำเพียงแค่กัดฟันเอาไว้

“สายฟ้าพวกนี้สามารถรักษาบาดแผลได้ดีกว่าที่คุณคิด”
ห่านเซ็นพูดพลอบเธอ ขณะที่เขายังคงปล่อยสายฟ้าใส่ร่าง
กายของเธอต่อไป

ชุดเกราะที่เขาให้เธอนั้นถูกเผาเป็นเถ้าถ่านไป แต่บาดแผลที่
เธอได้รับก็ฟื้นฟูลุอย่างรวดเร็ว

ควีนเป็นผู้หญิงที่แข็งแกร่งที่สุดเท่าที่ห่านขึ้นเคยรู้จักมา ทุก
ครั้งที่เขาได้รับการรักษาจากจิ้งจอกสีเงิน เขาก็ต้องร้องออก
มาด้วยความเจ็บปวด แต่ควีนสามารถทนความเจ็บปวดได้
และไม่ส่งเสียงร้องออกมาแม้แต่นิดเดียว

ตอนนี้บาดแผลส่วนใหญ่ของเธอฟื้นฟูกลับมาแล้ว แต่บาด
แผลลึกบริเวณท้องของเธอยังต้องใช้เวลารักษาอีกมากกว่าที่
จะหายดี

หลังจากที่ถูกสายฟ้าช๊อตด้วยความเจ็บปวดไปหนึ่งชั่วโมง

หานเซ็นก็เริ่มจะรู้สึกผิดเกี่ยวกับวิธีรักษาที่เขาใช้ แต่ควีนเป็นเหมือนทหารผู้กล้าหาญ เธอไม่ส่งเสียงร้องหรือบ่นเลยแม้แต่ครั้งเดียว เธออดทนรับความเจ็บปวดได้ทั้งหมดอย่างเข้มแข็ง

“คุณควรจะกลับไปแช่ในบ่อน้ำฟื้นตัวในสหพันธ์ คุณน่าจะหายดีกลับมาในเวลาไม่กี่วัน” หานเซ็นรักษาบาดแผลหนักๆ ของเธอได้หมดแล้ว แต่เขาทนเห็นเธอรับความเจ็บปวดไม่ได้

อีกต่อไป

“รักษาต่อไป” ปากของควีนสั่นในขณะที่เธอพูดออกมา

“ตอนนี้ผลการรักษาของพลังที่ผมใช้กับการแช่น้ำในสหพันธ์
แทบไม่มีความแตกต่างกัน เกมคุณก็ไม่ต้องทนรับความเจ็บ
ปวดด้วย” หานเซ็นพูด

“แต่แบบนี้เร็วกว่า” ควินยืนกรานในความต้องการของเธอ

หานเซ็นส่ายหัวอย่างช่วยไม่ได้ แต่สุดท้ายเขาก็ทำตามที่เธอ
ขอ หลังจากนั้นเขาก็เริ่มซื้อตสายฟ้ารักษาให้เธออีกครั้ง

ครึ่งชั่วโมงต่อมา บาดแผลทั้งหมดของเธอก็ปิดลง เหลือไว้
เพียงร่องรอยแดงในบริเวณที่เคยมีบาดแผลอยู่เท่านั้น

ควินเรียกวิญญาณอสูรชุดเกราะออกมาและพูด “นายหายดี
แล้วหรือ?”

“ผมเกือบจะหายดีแล้ว” หานเซ็นได้แสดงให้เห็นแล้วว่า
เขาสามารถใช้พลังได้ ดังนั้นมันจึงไม่มีเหตุผลที่เขาต้องปิด
บังอีกแล้ว

เธอพยักหน้าและเตรียมจะเดินทางออกจากเมืองอีกครั้งหนึ่ง

แต่ห่านเซ็นหยุดเธอเอาไว้และพูด “อย่าเพิ่งไป มีบางเรื่องที่
ผมอยากจะบอกไว้ก่อน”

ควีนหยุดเดินและหันกลับมา

“ตอนนี้ผมเกือบจะหายดีแล้ว ฉะนั้นอีกไม่นานผมจะไปจาก
ที่นี่แล้ว ผมจะกลับไปเมืองเก่าของผม คุณอยากจะไปกับ
ผมไหม” ห่านเซ็นถาม

ควีนพยักหน้าและตอบ “แน่นอน”

ห่านเชื่อก็คิดว่าจะต้องอธิบายเพิ่มอีก แต่เขาก็ประหลาดใจที่
เห็นว่าเธอตอบตกลงอย่างรวดเร็ว

ห่านเชื่อกถามต่อ “ว่าแต่เกิดอะไรขึ้นกับคุณอย่างนั้นหรือ?
ทำไมคุณถึงได้รับบาดเจ็บขนาดนี้?”

ควีนพูด “ทางทิศตะวันตกของที่นี่ มีเมืองลี้ลับอีกเมืองอยู่ ฉัน
คิดจะไปใช้เครื่องเทเลพอร์ตที่นั่น แต่ฉันก็ถูกโจมตีซะก่อน”

เธอบอกรายละเอียดเพิ่มเติมกับเขา หลังจากที่ฟังคำอธิบาย
ของเธอ หานเซ็นก็ครุ่นคิดอะไรบางอย่าง

แม้เธอจะเพิ่งมาที่นี่ได้ไม่นาน แต่ควินก็เก็บสะสมจินตภาพได้
จำนวนมาก และด้วยการช่วยเหลือจากวิญญาณอสูรของ
หานเซ็น เธอสามารถเอาตัวรอดจากมอนสเตอร์เลือด
ศักดิ์สิทธิ์ตัวหนึ่งได้อย่างสบายๆ

แต่ฝูงมอนสเตอร์ที่เธอเจอสามารถทำให้เธอได้รับบาดเจ็บ

ขนาดนั้น มันก็บอกให้เขารู้ว่าอย่างน้อยๆพวกมันต้องเป็น
มอนสเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์ระดับสูงขึ้นไป หรืออาจจะมีตัวที่
เป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดอยู่

เธอพยายามที่จะหนี หลังจากที่ได้เห็นพวกมัน แต่พวกมันตัว
หนึ่งก็โจมตีเธอได้สำเร็จในตอนที่ไม่ได้ตั้งตัว

โชคดีที่เธอถูกโจมตีโดยมอนสเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์เสียก่อน
ไม่อย่างนั้นเธออาจจะเผลอเข้าไปในเขตแดนของมอนสเตอร์
ขั้นสุดยอดได้

“พาผมไปที่เมืองนั้นหน่อย” ถ้ามีมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดอยู่ที่
นั่นจริง หานเซ็นก็คิดว่าเป็นเรื่องที่น่ายินดีอย่างมาก เมื่อเป่า
เอ๋อเห็นหานเซ็นเตรียมตัวเดินทางออกไปจากเมืองนี้ เธอก็
รีบป็นขึ้นมามาบนหลังเขาอย่างรวดเร็ว

หานเซ็นอยู่ที่เมืองนี้มาเป็นเวลานาน ซึ่งทำให้ตอนนี้เป่าเอ๋อ
เบื่อที่นั่นเต็มที่แล้ว

ควีนนำทางหานเซ็นไปทิศตะวันตก และหลังจากเดินทางไป
ครึ่งชั่วโมง พวกเขาก็ไปเจอเข้ากับซากของมอนสเตอร์ที่ถูก
ฆ่า

มันเป็นตึกเตนที่ตัวใหญ่จนน่ากลัว มันมีขนาดพอๆกับหมา
ป่าที่ตัวเต็มวัย เปลือกของมันมีสีม่วง และแขน 2 ข้างของมัน
ก็ดูเหมือนกับเคียว

“นี่คือหนึ่งในมอนสเตอร์ที่คุณฆ่าใช่ไหม?” หานเซ็นถาม เขา
ได้ยินว่าเธอฆ่าพวกมันไปส่วนหนึ่งขณะที่เธอหนีมา

ควินพูด “ใช่ มันคือตึกเตนโลหิตมาร พวกมันส่วนใหญ่เป็น
มอนสเตอร์ระดับโบราณ แต่ตัวนี้เป็นระดับกลางพันธุ์”

พวกเขาเดินทางต่อไป ด้วยความเร็วของโกลเด็นโกรวเลอร์

เขาก็มาถึงเมืองที่เธอพูดถึงโดยใช้เวลาเพียงแค่ 2 ชั่วโมงเท่านั้น ซึ่งมันก็เหมือนกับเมืองอื่นๆในบริเวณนี้ มันดูและทะเลไป

หมด

แต่มันไม่มีร่องรอยของพวกตึกเตตนเลย ดูเหมือนฝูงตึกเตตน
จะถอยกลับเข้าไปในเมืองหมดแล้ว

“รอผมอยู่ที่นี้ ผมจะเข้าไปดูใกล้ๆสักหน่อย” หานเซ็นบอก

เธอ

“ฉันจะไปกับนายด้วย” ควินพูด

“ตกลง” หานเซ็นรู้ว่าพูดค้านเธอไปก็ไม่มีประโยชน์ ดังนั้นเขา
จึงเรียกอัศวินผู้ไม่รักดีออกมา และให้มันเดินนำทางพวกเขา

ไป

ตอนที่ 1110 ระดับของห่านเซ็น

“นั่นคือวิญญาณอสูรสัตว์เลื้อยรูปร่างมนุษย์ใช่ไหม?” ควิน
ถามขณะที่มองอัศวินผู้ไม่รักดี

ห่านเซ็นพยักหน้า แต่ไม่ได้อธิบายอะไรเพิ่มเติม เขารู้ว่ายังไง
ชะเขาก็จะได้เห็นพลังของมันในไม่ช้า

เมื่ออัศวินผู้ไม่รักดีเดินตรงไปที่ทางเข้าของเมือง ผู้งัดักแตน
สีม่วงก็เริ่มออกมาจากเมืองเพื่อโจมตีคนที่กำลังจะบุกเข้าไป

บางส่วนวิ่งออกมาทางประตู ส่วนที่เหลือก็กระโดดลงมาจาก
กำแพงเมือง พวกมันมีปีกที่สามารถใช้ล่องในอากาศได้ แต่
พวกมันไม่สามารถบินได้

ห่านเซ็นเคย์เจอมอนสเตอร์ประเภทตึกเตตนมาก่อน และเขา
ก็รู้ว่าแขนของพวกมันก็คือใบมีดดีๆนี่เอง

หนึ่งในตึกเตตนพวกนั้นตัวใหญ่ราวกับเสือโคร่ง เห็นได้ชัดว่า
มันเหนือกว่าตัวอื่นๆที่ออกมาโจมตีพวกเขา มันกระโดดเข้า
ใส่อัศวินผู้ไม่รักดี

“นั่นอาจจะเป็นตึกเตตนระดับเลือดศักดิ์สิทธิ์” ควินพูด

ตึกเตนที่กระโดดเข้าใส่อัศวินผู้ไม่รักดีนั้นยกแขนที่เหมือนกับ
กับใบมีดขึ้นมาและแกว่งเข้าใส่บริเวณคอของอัศวินผู้ไม่รักดี

ปัง!

อัศวินผู้ไม่รักดีชกใส่ตึกเตนด้วยหมัดที่รวดเร็วยิ่งกว่าสาย
ฟ้า ทำให้มอนสเตอร์ตัวนี้กระเด็นไปชนกับกำแพงเมือง ขณะ
เดียวกันร่างกายของมันก็มีหลุมที่มีรูปร่างเหมือนกำปั้นปรากฏ
ภูขึ้น พร้อมกับมีเลือดไหลออกมาจากเปลือกของมัน

จากนั้นอัศวินผู้ไม่รักดีก็เริ่มใช้งานวงแหวนของมัน และเริ่ม

ลงมือสังหารฝูงตั๊กแตนที่บุกเข้ามาโดยการฆ่าพวกมันด้วย
หมัดเพียงหมัดเดียว

ห่านเช่นได้ยินเสียงประกาศดังขึ้นในหัวอย่างต่อเนื่อง

ควีนมองดูอัศวินผู้ไม่รักดีฆ่าตั๊กแตนที่อาศัยอยู่ในเมืองแห่งนี้
อย่างโหดเหี้ยม มันใช้เพียงแค่ 2 หมัดเท่านั้นสำหรับการ
จัดการกับมอนสเตอร์ระดับเลือดศักดิ์สิทธิ์

“ตั๊กแตนโลหิตมารระดับเลือดศักดิ์สิทธิ์ถูกฆ่า คุณได้รับ
วิญญาณอสูร เมื่อกินเนื้อของมัน คุณมีโอกาสดำเนิน 0-10 จี

โนพ้อยเลือดศักดิ์สิทธิ์”

ห่านเซ็นรู้สึกดีใจกับผลลัพธ์ เขาได้รับวิญญาณอสูรจากมอน
สเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์ตัวแรกที่เขาฆ่าได้

อัศวินผู้ไม่รักดีสังหารหมู่พวกตึกเตนที่ออกมานอกเมืองจน
หมดและเริ่มเดินเข้าไปในเมือง หลังจากนั้นห่านเซ็นก็พูด
“มาเร็ว จัดการพวกมันข้างในให้หมดก่อน แล้วพวกเราค่อย
มาเก็บเนื้อของพวกมันทีหลัง”

ในตอนแรกควินซ็อคเมื่อเห็นวิญญาณอสูรที่ห่านเซ็นได้มอบ

ให้กับเธอในครั้งแรก แต่ตอนนี้เธอก็ซื้ออีกครึ่งหนึ่งเมื่อเห็น
ว่าอัศวินผู้ไม่รักดีของห่านเซ็นสามารถฆ่ามอนสเตอร์
ศักดิ์สิทธิ์ได้อย่างง่ายดาย

‘วิญญาณอสูรสัตว์เลื้อยนี้ หรือว่ามันจะเป็น...?’ เธอส่ายหัว
และสลัดความคิดนั้นทิ้งไป ถ้าสิ่งที่เธอคิดเป็นความจริง มัน
ก็เป็นอะไรที่น่าสะพรึงกลัวมาก

‘คนอื่นๆต่างเชื่อว่าตอนนี้ห่านเซ็นไม่มีพิษสงอะไร แต่พวก
เขาจะพูดว่าอะไรกัน ถ้าพวกเขาได้มาเห็นห่านเซ็นในตอนนี้’
ควินคิด

ห่านเชื้่นนั้นเข้ามำในก๊อตแข่งชั้วรีเขต 3 ได้ไม่ถึง 1 ปีก่อนที่
เขาจะได้รับบาดเจ็บ มันจึงเป็นอะไรที่บ้ามากที่จะคิดว่าเขา
สามารถมาถึงระดับนี้ได้ในเวลาเพียงแค่นั้น

ควินเองก็เป็นผู้เป็นเลิศที่มีร่างกายชั้นสุดยอดเหมือนกัน แต่
ถึงอย่างนั้นเธอก็รู้ดีว่ามันยากลำบากขนาดไหนในการล่า
มอนสเตอร์ที่นี้ ร่างกายชั้นสุดยอดก็ไม่ได้ช่วยอะไรมากนัก

ถ้าห่านเชื้่นไม่ได้ให้วิญญาณอสูร์กับเธอ มันก็คงใช้เวลานาน
มากกว่าที่เธอจะแข็งแกร่งพอที่จะล่ามอนสเตอร์ระดับกลาง
พันธุ์ได้สักตัวหนึ่ง

แต่ห่านเชื้่นกลับมาถึงระดับนี้ในเวลาไม่ถึง 1 ปีโดยไม่ได้รับ
ความช่วยเหลือหรือทรัพยากรอะไรเลย มันเป็นความสำเร็จที่
น่าทึ่งมาก ๆ และเป็นสิ่งที่ไม่มีใครเคยทำได้มาก่อน

‘คนอื่น ๆ คงจะคิดว่าพวกเขาจะเป็นได้อย่างห่านเชื้่นเพียงแค
่พวกเขามีร่างกายชั้นสุดยอด พวกเขาคงจะบ้ากันไปแล้ว
แน่ ๆ’ ควินคิดขณะที่มองห่านเชื้่นด้วยความชื่นชม

หลังจากห่านเชื้่นเข้าไปในเมืองเพียงไม่นาน ซากศพของ
ตั้กเตนนกั้นอนเกลื้่นไปหมด

ห่านเซ็นได้ยินเสียงประกาศดังขึ้นในหัวอย่างต่อเนื่อง ใน
เมืองเขาฆ่าตัวตายระดับโบราณไป 4 ตัว ระดับกลายพันธุ์ 1
ตัว และระดับเลือดศักดิ์สิทธิ์อีก 1 ตัว

ห่านเซ็นดูวิญญาณอสูรที่เขาได้รับและสังเกตเห็นว่ามันเป็น
วิญญาณอสูรประเภทชุดเกราะ หลังจากนั้นเขาก็ส่งมันให้
กับควีนและพูด

“พวกเราต้องเดินทางอีกยาวไกล และมันจะปลอดภัยกว่าถ้า
คุณสวมมันเอาไว้ขณะเดินทาง”

ควีนไม่รู้จะพูดตอบอะไรดี เธอเพียงแค่วางมันเอาไว้และสวม
ใส่มัน

มันเป็นชุดเกราะสีม่วงที่ส่องประกายระยิบระยับ ซึ่งทำให้
เธอดูงดงามยิ่งกว่าเดิม

ชุดเกราะนั้นช่วยเน้นส่วนเว้าตามร่างกายของเธอ ความสวย
งามของเธอเหนือกว่าผู้หญิงไหนๆที่เขาเคยเห็น เธอดูสวย
บริสุทธิ์และตราตรึงใจ

ส่วนอื่นๆของชุดเกราะเองก็น่าประทับใจเช่นกัน ส่วนถุงมือ
นั้นมีใบมีดอยู่ ซึ่งเป็นสิ่งที่เห็นได้ไม่บ่อยนักในบนชุดเกราะ
ทั่วไป

บริเวณขาและเข่าเองก็มีใบมีดอยู่เช่นกัน มันเป็นอะไรที่ยอด
เยี่ยมมากที่จะใช้จัดการกับศัตรูที่เข้ามาใกล้

“ชุดเกราะนี้มันสมบูรณ์แบบจริงๆ” หานเซ็นพูด

ควีนซัยบร่างกายเพื่อทำความคุ้นเคยกับมัน ชุดเกราะสวมใส่
ได้สบายและไม่ลดความคล่องแคล่วของเธอเลย แต่เธอคิด
ว่าตัวเองดูเหมือนกับมอนสเตอร์

ขณะที่ห่านเข็นขึ้นชมชุดเกราะใหม่ของเธออยู่ นั่น ทันใดนั้น
เขาก็ได้ยินเสียงร้องของอะไรบางอย่างดังขึ้น มันดับมาจาก
ด้านนอกของเมือง

อัศวินผู้ไม่รักดีกำลังต่อสู้อยู่กับตัวหนึ่งที่มีขนาดพอๆ
กับช้าง ความรุนแรงของการต่อสู้ที่สูงมาก ทำให้พื้นดิน
รอบๆ สั่นสะเทือน

“นั่นมันมอนสเตอร์ขั้นสุดยอด?” ห่านเข็นหวังว่าจะได้เจอ
มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดสักตัวหนึ่ง แต่เขาไม่คิดว่าจะได้เจอที่นี้
จริงๆ

อัศวินผู้ไม่รักดีกระหน่ำชกใส่แขนของตักแตนอย่างต่อเนื่อง
ทำให้เกิดแรงสั่นสะเทือนมากขึ้นไปอีก และเมืองที่ผู้พังแห่งนี้
ก็เริ่มจะพังทลายลงมา

“สัตว์เลื้อยขั้้นสุดยอด?!” ควินมองไปที่อัศวินผู้ไม่รักดีด้วย
ความซื่อค เธอคิดว่ามันน่าจะเป็นอย่างนั้น แต่นี่ก็เป็นเครื่อง
ยืนยันให้กับเธอ

ตอนที่ 1111 ชุดเกราะขั้นสุดยอด

ตอนนี้อัศวินผู้ไม่รักดีกำลังต่อสู้กับมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดอยู่
อาวุธที่ดีที่สุดของอัศวินผู้ไม่รักดีก็คือวงแหวน นั่นก็เป็น
เพราะว่ามันไม่มีอาวุธอะไรอย่างอื่นเลย

ถ้าเป็นการต่อสู้ระหว่างสองกองทัพใหญ่ๆ วงแหวนของ
อัศวินผู้ไม่รักดีก็สามารถทำให้ฝ่ายศัตรูทั้งหมดอ่อนแอลงไป
ได้ ความสามารถในการปล่อยสถานะด้านลบใส่ฝ่ายตรง
ข้ามนั้นเป็นอะไรที่ยอดเยี่ยมมากๆ แต่ประสิทธิภาพของมัน
จะด้อยลงเมื่อต่อสู้ตัวต่อตัว ถึงมันจะไม่ได้แย่มากจนถึงขั้น
แพ้ให้กับตัวกันแทนขั้นสุดยอด แต่มันก็ไม่แข็งแกร่งพอที่จะฆ่า

อีกฝ่ายได้เช่นกัน

ขณะที่ทั้งคู่กำลังต่อสู้กันอยู่นั้น หานเซ็นก็สำรวจรอบๆเมือง
ด้วยดาบไทอาและดาบฟินิกซ์ เขาสามารถฆ่าตัวักแตนระดับ
โบราณและกลายพันธุ์ได้อย่างง่ายดาย

หานเซ็นต้องการจะดูด้วยว่ายังมีมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดตัวอื่น
อยู่อีกหรือไม่ และทำไมมอนสเตอร์ฝูงใหญ่ขนาดนี้ถึงได้
มาอาศัยอยู่ที่เมืองแห่งนี้

เนื่องจากที่นี่อยู่ใกล้ดินแดนของจอมมาร ทำให้มอนสเตอร์

ส่วนใหญ่ไม่ค่อยกล้าเข้ามาในบริเวณนี้ ดังนั้นการที่มีมอนสเตอร์จำนวนมากอยู่ในที่แห่งนี้ หานเซ็นก็คิดว่าพวกมันต้องมีเหตุผลอะไรบางอย่างแน่ๆ

ขณะที่หานเซ็นไล่ฆ่าพวกมอนสเตอร์นั้น ตึกเตนระดับเลือดศักดิ์สิทธิ์ก็ปรากฏตัวออกมา หานเซ็นวิ่งเข้าไปปะทะกับมันอย่างไม่เกรงกลัว คืบหน้าเพียงแค่นับมองเขาอยู่เฉยๆ เธออยาก
จะเห็นว่าเขาแข็งแกร่งถึงขนาดไหนแล้ว

หานเซ็นบินไปรอบๆตัวของตึกเตนโดยใช้เทคนิคของนกพิณิกซ์ที่เข้าได้เรียนรู้มาและฟันมันด้วยดาบทั้งสองของเขา ทำให้เกิดเป็นบาดแผลเครื่องหมายกากบาทบนตัวของมัน

ตึกเตนถูกฟันขาดเป็น 4 ส่วน

เมื่อควีนเห็นว่าห่านเซ็นสามารถฆ่ามอนสเตอร์เลือด
ศักดิ์สิทธิ์ได้ในการโจมตีเพียงครั้งเดียว เธอก็ประหลาดใจ
อย่างมาก เธอคิดว่าห่านเซ็นคงจะเป็นผู้เป็นเลิศที่แข็งแกร่งที่
สุดอย่างไม่ต้องสงสัย

‘ไม่ได้วิญญานอสูร’ ห่านเซ็นคิดกับตัวเอง

นอกจากฝูงตึกเตนที่อาศัยอยู่ในเมืองแห่งนี้แล้ว เถวนี่ก็ไม่มี

อะไรอย่างอื่นที่น่าสนใจ

หลังจากฆ่านอนสเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์ไปอีก 3 ตัว ก็ไม่มี
ตัวไหนโผล่ออกมาโจมตีเขาอีกเลย

ที่ลานกว้างของเมือง หานเซ็นเหลือบไปเห็นต้นไม้ต้นหนึ่งที่ดู
เหมือนกับต้นพลัม ในตอนที่เห็นครั้งแรกเขาเกือบจะเข้าใจ
ผิดว่ามันคือเห็ดขนาดใหญ่

แต่ละอองของมันมีผลไม้ติดอยู่ ซึ่งผลไม้นั้นดูเหมือนกับไข่สี

แดง ดูเหมือนว่าผลไม้พวกนี้จะสุกแล้วด้วย

นอกจากนั้นยังมีตึกเตนหลายตัวยื่นเฝ้าต้นไม้อยู่ พวกมันยืน
นิ่งอยู่กับที่เพื่อคอยปกป้องต้นไม้เอาไว้

“ต้นไม้จิโน” เมื่อสัมผัสถึงพลังชีวิตของต้นไม้แล้ว หานเซ็นก็
คิดว่ามันต้องไม่ผิดแน่ๆ

หานเซ็นไม่รู้ว่าผลไม้พวกนี้มีผลอะไร แต่เมื่อเห็นตึกเตน
หลายตัวยืนป้องกันมันอยู่ เขาก็รู้ว่ามันต้องมีประโยชน์อะไร

สักอย่าง

ห่านเซ็นวิ่งตรงเข้าไปที่ลานกลาง เมื่อเห็นห่านเซ็นเข้ามาใกล้
ตักแต่นทั้งหมดก็รีบเข้ามาโจมตีผู้บุกรุกทันที ด้วยพลังของ
ห่านเซ็นและควีน เป็นเรื่องง่ายที่พวกเขาจะฆ่ามอนสเตอร์
ระดับโบราณและกลายพันธุ์พวกนี้

แต่ควีนไม่ได้สนใจต้นไม้เหมือนกับห่านเซ็น เธอให้ความ
สนใจไปกับการสังเกตความสามารถของห่านเซ็น

เธอเพียงแค่สอนหากล่อมสวรรค์นิดหน่อยให้กับเขาเมื่อ

นานมาแล้ว แต่ตอนนี้เขาใช้มันได้ยอดเยี่ยมยิ่งกว่าเธอซะอีก
นี่เป็นวิชาประจำตัวของเธอ แต่ห่านเขินกลับสามารถก้าว
ข้ามวิชาที่เธอถนัดไปได้

ควีนฝึกแค่วิชาหมากล้อมสวรรค์เท่านั้น แต่ห่านเขินได้รวม
วิชาและเทคนิคอื่นๆเข้าไปด้วย สิ่งที่ควีนเห็นนั้นจริงๆแล้ว
เป็นวิชาที่ผสมกันระหว่างหมากล้อมสวรรค์ เซว่นทวิสต์และ
เทคนิคฟินิกซ์

แน่นอนว่าพวกมันเป็นแค่ส่วนเสริมเข้าไปเท่านั้น เพราะยังไ
ห่านเขินก็ยังพึ่งพาวิชาหมากล้อมสวรรค์เป็นแกนหลักอยู่

สายตาที่ควีนมองเห็นราวกับว่าเธอกำลังมองดูเทพใน
สรวงสวรรค์ แต่ละก้าวของนางเห็นนั้นงดงามไร้ที่ติ
ตึกเตนชั้นสูงสุดยอदनนั้นส่งเสียงร้องที่ทำให้หนาวถึงกระดูก
ออกมา มันล้มความตั้งใจที่จะต่อสู้กับอัศวินผู้ไม่รักดีและรีบ
ตรงมาที่ต้นไม้ทันที เห็นได้ชัดว่าต้นไม้สำคัญต่อมันมาก

“ระวัง!” ควีนตะโกน ตอนนี้ตึกเตนชั้นสูงสุดยอदनอยู่เหนือหัว
ของนางเห็นแล้ว

เปลวไฟสีแดงลุกขึ้นในดวงตาของนางเห็น หลังจากนั้นไฟที่

ดวงตาของเขาก็อ๋มไปทั่วร่างกาย เขาเปลี่ยนร่างไปเป็น
นกกาเหว่าทองและกางปีกออกมา

ปัง!

ควินไม่อยากจะเชื่อในสิ่งที่เห็น เธอมองดูเขาพร้อมกับถาม
ตัวเอง ‘นั่นมันวิญญาณอสูรเปลี่ยนร่างขั้นสุดยอดหรือ?’

เธอไม่แน่ใจว่ามาถึงตอนนี้แล้วเธอควรจะประหลาดใจกับมัน
อีกไหม วิญญาณอสูรดวงล่าสุดของห่านเซ็นทำให้เธอรู้สึก
ประหลาดใจ แต่เธอก็เริ่มจะชินกับความประหลาดใจพวกนี้
แล้ว ไม่ว่าเมื่อไหร่ห่านเซ็นก็มักจะทำเรื่องเหนือความคาด
หมายของเธออยู่เสมอ

‘แม้เขาจะบาดเจ็บและนั่งเล่นอยู่บ้านไปอีกสิบๆปี ก็คงจะไม่
มีใครเทียบชั้นกับเขาได้อยู่ดี’ ควินคิด

สำหรับมนุษย์แล้วการครอบครองวิญญาณอสูรชั้นสุดยอด
ในก๊อตแซงซัวร์เขต 3 นั้นเป็นเรื่องที่ไม่เคยมีมาก่อน มันเป็น
อะไรที่หาได้ยากมากๆแล้วที่จะมีคนที่มีวิญญาณอสูรชั้นสุด
ยอดสักดวงในก๊อตแซงซัวร์เขต 2

อัศวินผู้ไม่รักดีบินตามตึกเตนมาจากด้านหลังและเริ่มต่อสู้
กับมันอีกครั้งร่วมกับหานเซ็น ตึกเตนตกอยู่ในสภาพที่เสีย

เปรียบอย่างหนัก และเห็นได้ชัดว่ามันกำลังจะพ่ายแพ้ในการ
ต่อสู้ครั้งนี้

กรงเล็บเพลิงของนกกาเหว่าทองเฉือนเข้าไปที่เปลือกของ
ตึกเตน เลือดของตึกเตนชั้นสุดท้ายอดพุ่งออกมาจากบาดแผล
ราวกับน้ำพุ ตึกเตนอ่อนแอลงจากผลของวงแหวนของ
อัสวินผู้ไม่ภักดี เมื่อรู้ตัวว่าต้องเป็นฝ่ายพ่ายแพ้แน่ๆ ตอนนี้
มันก็ต้องการที่จะบินหนีไป

แต่ห่านเขินไม่ยอมที่จะให้มันบินหนีไปได้ เขาไล่ตามมันไป
และในที่สุดเขาก็ใช้กรงเล็บเจาะทะลุเข้าไปที่อกของมันได้
สำเร็จ

“ตึกเตนโลहितมารชั้นสุดยอดถูกฆ่า คุณได้รับวิญญาณอสูร
เนื้อไม่สามารถกินได้ เมื่อดูดซับผลึกพลังชีวิต คุณมีโอกา
สได้รับ 0-10 จีโนพ้อยชั้นสุดยอด”

หานชื่นดีใจอย่างมากที่ได้รับวิญญาณอสูรชุดเกราะชั้นสุด
ยอดในก๊อตแชนซ์วีเขต 3 เมื่อร่างกายของมอนสเตอร์เริ่มจะ
สลายไปแล้ว หานชื่นก็รีบหยิบผลึกพลังชีวิตขึ้นมาและเก็บ
มันเข้ากระเป๋าไป

ผลึกพลังชีวิตก่อนหน้านี้หานชื่นยังไม่ได้ดูดซับเข้าไปเลย
เนื่องจากอาการบาดเจ็บของเขา ดังนั้นเขาไม่แน่ใจว่าอีก

นานแค่ไหนกว่าที่เขาจะได้ดูฉบับผลึกพลังชีวิตทั้ง 2 ฉบับนี้

ตอนที่ 1112 เสี่ยงโชคกับไขวิญญานอสูร

เมื่อตักแตนชั้นสุดยอดตาย ตักแตนตัวอื่นๆก็วิ่งหนีกระจัด
กระจายกันไป หานเซ็นกลับมาที่ลานกว้างและตรวจสอบ
ต้นไม้จิโนที่มีผลเหมือนกับไขสีแดง

หานเซ็นไม่แน่ใจว่าผลไม้พวกนี้สุกแล้วหรือยัง เนื่องจากเขา
ไม่เคยเห็นต้นไม้พวกนี้มาก่อน เขาเชื่อว่าผลไม้ขนาดเท่า
กำปั้นนี้จะผลิตอะไรบางอย่างออกมา และมันไม่ได้มีไว้
สำหรับกิน

ห่านเห็นเด็ดผลไม้ออกมาลูกหนึ่งและบีบมัน

นี่คือสิ่งที่เขาทำตอนที่ได้รับผลโลหิตมังกรมา และนั่นก็คือวิธี
ที่เขาได้รับอสรพิษโลหิตมังกรมา วิธีเดียวกันนี้ก็น่าจะใช้กับ
ผลไม้พวกนี้เหมือนกัน แต่เขาไม่รู้ว่าวิญญานอสูรแบบไหน
กันที่เขาจะได้รับจากต้นไม้ต้นนี้

ไขสีแดงพวกนี้ดูเหมือนกับไขปกติทั่วไป และเมื่อเขาบีบมัน
แสงสีแดงก็พุ่งออกมา

แสงสีแดงรวมตัวกันเป็นรูปร่างของสิ่งที่มีปีก แต่ไม่นานนัก
มันก็หายไป

“ผลโหลิตมารยังไม่สุก การผลิตวิญญาณอสูรยังไม่เสร็จ
สมบูรณ์”

ห่านเขินได้ยินเสียงประกาศ เขาคิดกับตัวเอง ‘มันคือต้นไม้จิ
โนที่ให้วิญญาณอสูรนี้เอง สงสัยจริงๆว่ามันจะเติบโตเต็มที่
ตอนไหน?’

ห่านเชื้่นนั้นต่างจากพวกตักเต้น เขาไม่จำเป็นต้องอยู่ที่นี่
เพื่อรอให้ต้นไม้เติบโตเต็มที่ ที่เขาต้องทำก็แค่ให้หยดน้ำกับ
มัน

แต่น่าเสียดายที่ เขาให้หยดน้ำส่วนใหญ่ออกไป เพื่อที่เธอ
จะได้สามารถให้มันกับเห็ดเหินฟ้าในทุกๆวัน ห่านเชื้่นไม่ได้
เข้ามาในก๊อตแซงส์วีเป็นเวลา 3 ปี และในเวลานั้นหยดน้ำก็
คงจะถูกใช้อยู่ทุกวัน ดังนั้นถ้าเขากลับไปที่เมืองตอนนี้เขาก็
คงจะกินมันได้ไม่ช้าก็เร็ว

หลังจากนั้นห่านเชื้่นก็ล้มเลิกแผนการที่จะเดินทางกลับเมือง
ใต้ดินไปก่อน และตัดสินใจอยู่ที่เมืองแห่งนี้สักพัก เพื่อที่เขา
จะสามารถให้หยดน้ำกับต้นไม้พวกนี้

หลังจากผ่านไป 8 วัน ต้นไม้ก็โตเต็มที่ หลังจากนั้นผลไม้
เป็นไขก็หล่นลงมาจากกิ่งของต้นไม้

หลังจากนั้นต้นไม้ก็แห้งเหี่ยวไป ในเวลาเพียงชั่วข้ามคืนมัน
กลายเป็นต้นไม้ที่เน่าเปื่อยที่แทบจะไม่สามารถเอามาทำฟืน
ได้ด้วยซ้ำ

หาคำนับจำนวนผลโลหิตมารพวงนี้ได้ทั้งหมด 71 ลูก

เขานำพวกมันทั้งหมดมากองรวมกันบนพื้น จากนั้นเขา ควิน
และเปาเอ๋อก็นั่งล้อมพวกมันเอาไว้

“มาบีบพวกมันกันเถอะ นี่ของคุณ นี่ของผม และนี่ของเปา
เอ๋อ” หลังจากแบ่งของทุกคนแล้ว หานเฉินก็เริ่มบีบไข่ที่ละ
ฟอง

หลังจากที่บีบไข่ไปฟองหนึ่ง แสงสีแดงก็ปรากฏออกมาและ
ก่อตัวเป็นรูปของหิงห้อย จากนั้นมันก็พุ่งเข้าไปภายในจิต
ของเขา

“คุณได้รับวิญญาณอสุรหิงห้อยโลहितสามัญ”

ห่านเซ็นประหลาดใจจนอ้าปากค้าง เขาคิด ‘นี่มันอะไรกัน
คิดว่ามันจะเป็นลิงมีปีกซะอีก แล้วทำไมมันถึงได้เป็น
วิญญาณอสุรหิงห้อยระดับสามัญ?’

หลังจากตรวจดูวิญญาณอสุรที่เขาได้รับแล้ว ห่านเซ็นก็พบว่ามันเป็นวิญญาณอสุรประเภทสัตว์เลี้ยงที่ปลดปล่อยคยีนได้
เพียงชั้นเดียว พุดง่ายๆก็คือมันไร้ประโยชน์

เป่าเอ้อหยิบผลไม้ขึ้นมาและบีบมัน รูปของยูนิคอร์นสีแดง
ปรากฏออกมาหลังจากนั้นมันก็หายเข้าไปในหน้าผากของ
เธอ

ห่านเซ็นช็อคกับสิ่งที่เห็น เขาแค่ต้องการจะให้เธอเล่นสนุก
เท่านั้น เพราะนอกจากมนุษย์แล้ว มีเพียงสปีริตที่เป็นค่ารับ
ใช้ของมนุษย์เท่านั้นที่สามารถครอบครองวิญญาณอสูรและ
ใช้งานพวกมันได้

ถ้าเป่าเอ้อสามารถรับวิญญาณอสูรเข้าไปได้ ก็หมายความว่า
ว่าเธอเป็นมนุษย์?

ควีนมองเป่าเอ๋อด้วยสายตาแปลกๆหลังจากเห็นสิ่งที่เกิดขึ้น
แต่เธอไม่ได้พูดอะไร

ควีนหยิบผลไม้โลหิตมารชิ้นมาและบีบมัน จากนั้นก็มีรูปของ
เสื้อสีปีกปรากฏขึ้นมา

“เออล่ะ พวกเธอได้ทำอะไรกันบ้าง?” หานเซ็นถามควีนและเป่า
เอ๋อ

เป่าเอ๋อไม่ตอบ ส่วนควีนบอกหานเซ็นว่า “ฉันได้รับวิญญาณ
อสูรประเภทปีกระดับเลือดศักดิ์สิทธิ์”

หลังจากนั้นควีนก็เรียกปีศาจแดงออกมา มันดูงดงามเมื่ออยู่
บนหลังของเธอ

หานเซ็นไม่ได้บอกเธอว่าเขาได้อะไร เขาพยายามจะซ่อน
ความอิจฉาเอาไว้และรีบบีบไซ์ฟองต่อไปทันที

ห่านเชิ่นร้วว่าไช่พวกนี้เมิอนกับกล่องกาชาดีๆนี้เอง ชี้งสิงที่
เขาจะได้รับนั้นก็ชีนอยู่กับดวงลัวนๆ

ห่านเชิ่นสงสัยว่าจะมีวิญญาณอสุรขันสุดยอดในหมูไช่พวกนี้
หรีอเปล่า ด่วเขาก็ยังไม่รู้อยู่ดีว่าทำไม่พวกตักดเนถึงต้อง
การผลไม่พวกนี้ขนาดนั้

เปลือกไช่ดเกกระจายในมือของเขา และสเงสีดเงก็ก่อตัว
เป็นรูปของมด หลังจากนั้นมันก็พุงเ้าไปภายในจิตของเขา

ห่านเชิ่นคิด ‘วิญญาณอสุรของมดก็ไม่ได้แยอะไร ถ้ามันเป็น

ชุดเกราะชั้นสุดยอดล่ะก็ มันก็จะเป็นอะไรที่วิเศษมากๆ’

“คุณได้รับวิญญาณอสูรמדโลหิตระดับโบราณ”

ห่านเซ็นไม่แม้แต่จะมัวเสียเวลาดูข้อมูล เขารีบหยิบไข่อีก
ฟองขึ้นมาและบีบมัน

“คุณได้รับวิญญาณอสูรแมงมุมโลหิตระดับสามัญ”

ห่านเซ็นบีบไข่อีก 8 ฟอง แต่วิญญาณอสูรทุกดวงที่เขาได้

รับก็เป็นแค่ระดับสามัญกับระดับโบราณเท่านั้น

‘นี่มันเรื่องบ้าอะไรกันวะเนี่ย? ทำไมเราถึงได้ช่วยขนาดนี้?’

ห่านเซ็นรู้สึกอารมณ์เสียขึ้นมาทันที

เป่าเอ๋อบีบไซฟองที่ 2 ของเธอ ห่านเซ็นมองดูมังกรสีเลือด
ปรากฏขึ้นมาในอากาศ มันคำรามออกมาและบินเข้าไปใน
หน้าผากของเธอ

ห่านเซ็นรู่ว่านั่นต้องไม่ใช่วิญญาณอสูรระดับสามัญหรือ
ระดับโบราณแน่ๆ เห็นได้ชัดว่ามันดีกว่าวิญญาณอสูรทุกดวง

ที่เขาได้รับ

“เป่าเอ๋อ หนูได้อะไร?” หานเห็นถามขณะมองไปที่เป่าเอ๋อ

เป่าเอ๋อมองหานเห็นด้วยสายตาที่บอกว่าเธอไม่รู้ว่าเขากำลัง
พูดถึงเรื่องอะไร

ควีนบีบผลไม้ 3 ลูกติดต่อกัน หลังจากนั้นเธอก็บอกหานเห็น
ว่าเธอได้รับวิญญาณอสูรอะไรบ้าง

“ฉันได้รับวิญญานอสูรหมาป่าโลहितระดับกลางพันธุ์
วิญญานอสูรอสรพิษสามตาระดับเลือดศักดิ์สิทธิ์ และ
วิญญานอสูรนกเพลิงระดับกลางพันธุ์”

‘ฉันไม่เชื่อหรือกว่าดวงฉันจะช่วยขนาดนั้น’ หานเซ็นบิปปะ
อึกฟอง

“คุณได้รับวิญญานอสูรเต่าโลहितระดับสามัญ”

ตอนนี้ห่านเซ็นทั้งรู้สึกดหู่และโกรธไปพร้อมๆกัน ควินพอจะ
รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับเขา เธอแทบจะกั้นหัวเราะเอาไว้ไม่ไหว
เป่าเอ๋อบีบผลไม้อีกลูก และหมีตัวใหญ่ก็คำรามออกมา ก่อน
ที่พุ่งเข้าไปในหน้าผากของเธอ

“เป่าเอ๋อเด็กดี พวกเรามาแลกกันหน่อยดีไหม?” หลังจากนั้น
ห่านเซ็นก็แลกผลไม้บางส่วนกับผลไม้ในกองของเป่าเอ๋อ

ตอนที่ 1113 ความโชคดีของเป่าเอ๋อ

ความมั่นใจของหานเชินกลับมาใหม่อีกครั้ง หลังจากที่แลก
ไข่บางส่วนกับเป่าเอ๋อ และในขณะที่เขากำลังบีบมันนั้น เขา
ก็ตะโกนขึ้นฟ้า

“นี่มันต้องได้ผล เทพเจ้าทั้งหลายได้โปรด ได้โปรด ได้โปรด
อวยพรให้ผมโชคดี ในขณะที่ผมกำลังเดินอยู่ท่ามกลางหุบ
เขาแห่งผลกาชาพวกนี้ด้วยเถอะ!”

ห่านเซ็นบิบไซ้ และมองดูแสงสีแดงไหลออกมาจากไซ้ เขา
จ้องมองมันตาไม่กระพริบ ขณะที่เขากำลังรอดูว่ามันจะรวม
ตัวกันเป็นรูปอะไร ทันใดนั้นแมลงวันสีแดงก็พุ่งเข้าไปภายใน
จิตของเขา

ห่านเซ็นรู้สึกกรากกับว่าหัวใจของเขาถูกบดขยี้ ตอนนี้เขารู้สึก
หดหู่ยิ่งกว่าเดิม เขาบิบไซ้ที่อยู่ตรงหน้าต่อไปเรื่อยๆ แต่เขาก็
ได้รับแค่วิญญานอสูรระดับสามัญกับวิญญานอสูรระดับ
โบราณเท่านั้น

แต่ทางด้านควินนั้นได้รับวิญญานอสูรระดับเลือดศักดิ์สิทธิ์
ถึง 4 ดวง และเธอก็ยังไม่เคยได้วิญญานอสูรที่ระดับต่ำกว่า

กลายเป็นผู้เลยสักครั้ง

แม่เป่าเอ๋อจะไม่พูดอะไร และหานเซ็นก็ไม่สามารถบอกได้ว่า
วิญญาณอสฺฐที่เธอได้รับเป็นระดับไหน แต่ก็ดูเหมือนว่าเธอ
คงจะโชคดีต่อไป วิญญาณอสฺฐแต่ละดวงที่ออกมาจากไข่ที่
เธอปีบนั้นมีแต่มอนสเตอร์ที่ตัวใหญ่และดูทรงพลังทั้งนั้น

ตอนนี้หานเซ็นเหลือผลไม้เพียงแค่ลูกเดียวแล้ว เขาลังเลว่า
จะปีบนันต์ไหม แต่สุดท้ายเขาก็ตัดสินใจที่จะไม่ปีบนันต์และ
วางมันลงไป

หานเซ็นประสบกับเหตุการณ์โชคร้ายที่คล้ายๆกันนี้ในตอน

เขาบีบผลไม้โลหิตมังกรที่เมืองใต้ดิน ในตอนนั้นเขาได้ให้ซีโร่
บีบผลไม้ลูกสุดท้ายให้ ซึ่งเธอก็ได้รับอสรพิษโลหิตมังกรที่
ยอดเยี่ยม

“เป่าเอ๋อ หนูไม่จำเป็นต้องใช้วิญญาณอสูรพวกนั้น งั้นหนูให้
มันกับพ่อได้ไหม?” หานเซ็นยิ้มอย่างน่าขนลุกออกมาขณะที่
มองเป่าเอ๋อ หลังจากนั้นเขาก็อุ้มเธอขึ้นมา

“อันเดียว” เป่าเอ๋อตอบพร้อมกับชูนิ้วหนึ่งนิ้วขึ้นมา

“ไม่เอาน่า หนูรักพ่อไม่ใช่หรอ? ทั้งหมดเลยได้ไหม?” หาน

เซ็นอันวอนอย่างน่าสมเพช

“อันเดียว” เป้าเอ๋อยื่นกราน

หลังจากนั้นหันเซ็นก็พูดขึ้นมา “โอ้ พ่อเกือบจะลืมไปเลย
พ่อได้ยินว่ามีไอศกรีมรสใหม่ มันเป็นไอศกรีมอันใหญ่
พิเศษด้วย อันใหญ่มากๆ”

เป้าเอ๋อไม่สามารถทนต่อไอศกรีมอันใหญ่พิเศษได้ เธอพูด
“หนึ่งอันต่อไอศกรีมอันใหญ่พิเศษ”

“ตกลง” หลังจากนั้นห่านเซ็นก็เกี่ยวก้อยสัญญากับเธอ

เป่าเอ๋อให้วิญญาณอสูรทั้งหมดที่เธอได้รับกับห่านเซ็น ซึ่ง
ห่านเซ็นก็ไม่สามารถหยุดยั้งได้ ขณะที่เธอส่งพวกมันให้กับ

เขา

พวกมันเป็นวิญญาณอสูรเลือดศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมด ยกเว้นหนึ่ง
ดวงซึ่งเป็นวิญญาณอสูรชั้นสุดยอด วิญญาณอสูรชั้นสุดยอด
นั่นก็คือมังกรที่ดูร้ายที่เขาเห็นก่อนหน้านี้

วิญญานอสูรมังกรโลหิตมาร : ประเภตปึก

“ฮ่าๆ! มันเป็นวิญญานอสูรชั้นสุดยอดประเภตปึก พ่อรักหนู
จริงๆ เป้าเอ้อ!” หานเซ็นหอมแก้มเธอซ้ำหลายครั้ง

หานเซ็นกลับมาอารมณ์ดีอีกครั้ง ดียิ่งกว่าเดิมซะอีก ตอนนี้
เขาได้รับวิญญานอสูรชั้นสุดยอดถึง 2 ดวงตั้งแต่ออกจาก
เมืองมา ดวงแรกเป็นวิญญานอสูรชุดเกราะที่เขาได้รับมา
จากตึกเตนชั้นสุดยอดก่อนหน้านี้ และตอนนี้เขาก็ได้รับ

วิญญาณอสูรชั้นสุดยอดประเภทปีกอีกดวง

ด้วยปีกนี้ห่านเซ็นสามารถใช้เทคนิคฟินิกซ์ในขณะที่เขาอยู่
ร่างมนุษย์ได้ แกรมปีกมังกรโลหิตมารก็เพิ่มความเร็วและพลัง
กำลังให้กับเขาอีกด้วย ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ห่านเซ็นถูกใจ
อย่างมาก

ห่านเซ็นลองเรียกมันออกมา และปีกมังกรขนาดใหญ่ก็
ปรากฏขึ้นด้านหลังของเขา เขาลองใช้มันบินดู ซึ่งเขาก็รู้สึกมี
ความสุขที่สามารถบินได้เร็วกว่าตึกแตนชั้นสุดยอดซะอีก

ความเร็วของการบินนั้นขึ้นอยู่กับวิญญานอสสุรเพียงแค่อ
อย่างเดียว แม้ห่านเขินจะไม่ได้แข็งแกร่งเท่ามอนสเตอร์ชั้น
สุดยอด แต่อย่างน้อยตอนนี้เขาก็มีความเร็วที่สามารถเทียบ
กับมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดได้

ควีนคิดว่ามันเป็นเรื่องที่น่าขำสิ้นดี ที่ห่านเขินได้รับวิญญาน
อสสุรชั้นสุดยอดอีกดวง แถมวิธีที่เขาได้มันมายังมาจากการ
เอาเงินฟาดหัวเป่าเอ้ออีก

หลังจากนั้นเธอก็มีแผนที่จะให้วิญญานอสสุรที่ได้กับเขา เธอ
ไม่ต้องการจะเก็บพวกมันไว้

“เก็บพวกมันไว้เถอะ ผมไม่จำเป็นต้องใช้พวกมัน”

ห่านเซ็นบอกเธอ และเขายังให้วิญญาณอสูรเลือดศักดิ์สิทธิ์
ที่เขาไม่จำเป็นต้องใช้กับเธอเพิ่มไปอีก “คุณอาจจะจำเป็นต้อง
ใช้พวกมันในการป้องกันตัว”

ควีนไม่พูดอะไร เธอรู้ว่าตัวเองยังอ่อนแอและไม่สามารถต่อสู้
เคียงข้างห่านเซ็นได้เหมือนเมื่อก่อน

หลังจากนั้นห่านเซ็นก็มีความคิดอีกอย่างขึ้นมา เขาตัดสินใจ
ให้วิญญาณอสูรชั้นสุดยอดแกะเขาปีศาจที่ปนเปื้อนซึ่งเป็น
ดาบโค้งสั้นๆกับเธอ ขณะที่ส่งให้กับเธอ เขาก็พูด “เอานี้ไป

ด้วย ผมไม่จำเป็นต้องใช้มัน”

หานเซ็นรู้ว่ามีมอนสเตอร์ในก๊อตแชนจ์ซัวร์เขต 3 นั้นแข็งแกร่ง
และสปิริตจักรพรรดิเองก็มีมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดและสปิริต
อยู่ได้บังคับบัญชามากมาย เขาอาจจำเป็นต้องขอความช่วยเหลือ
เหลือจากเธอ เพราะหนทางข้างหน้าเขาอาจจะไม่สามารถ
ทำได้ด้วยตัวคนเดียว

เพราะยังงั้นหานเซ็นก็ไม่จำเป็นต้องใช้วิญญาณอสถูรพวกนี้
แล้ว มันจะเป็นเรื่องที่ดีกว่าถ้ามีคู่หูที่แข็งแกร่งติดตามเขา

ควีนรับดาบไปโดยไม่ได้พูดอะไร

“ปลอดภัยไว้ก่อนดีกว่า ถ้าเกิดอะไรขึ้นกับผม ชีวิตของผม
อาจจะขึ้นอยู่กับฝีมือของคุณก็ได้ ของพวกนี้จะช่วยคุณได้
มาก” หานเซ็นพูด

ควินกดดันตัวเองหนักเกินไป แม้แต่หานเซ็นเองก็คิดว่าบาด
แผลที่เธอได้รับก่อนหน้านี้ดูน่าอนาถเกินไป เขาไม่ต้องการ
เห็นเธออยู่ในสภาพแบบนี้

ควินหน้าแดงและรีบเดินกลับไปเครื่องเทเลพอร์ตเพื่อกลับ
ไปที่สหพันธ์ดวงดาว

ห่านเซ็นก็เดินไปที่เครื่องเทเลพอร์ตเหมือนกัน โดยอุ้มเป่า
เอ๋อไปด้วย เขาต้องทำตามข้อตกลงที่สัญญาไว้ และ
ขอนมให้เธอเยอะๆ

ดวงของเป่าเอ๋อดีไม่ต่างจากซีโร่ ตอนนี้ห่านเซ็นเห็นชัดแล้ว
ว่าเขาไม่สามารถหวังที่จะได้รับผลลัพธ์ดีๆด้วยตัวเอง ดู
เหมือนเขาจะต้องพึ่งเป่าเอ๋อไปก่อนในตอนนี้

2 วันต่อมา ห่านเซ็นวางแผนเส้นทางที่จะใช้เดินทางออกจาก
ดินแดนแห่งนี้

แต่ก่อนที่ห่านเซ็นจะออกเดินทาง ไปอีสานก็ได้โทรมาหาเขา
และบอกให้เขาไปหาที่สถาบันเซนต์

ในตอนโทรมานั้น ไปอีสานไม่ได้บอกว่าเขาต้องการจะพูด
เรื่องอะไรกับห่านเซ็น แต่มันฟังดูเป็นเรื่องสำคัญ เขาบอกแค่
ว่าให้ห่านเซ็นไปหาเขาที่สถาบันเซนต์

ไปอีสานปฏิบัติกับห่านเซ็นเหมือนกับเป็นลูกศิษย์คนหนึ่ง ซึ่ง
มันก็เป็นสิ่งที่ห่านเซ็นรู้สึกขอบคุณ ดังนั้นห่านเซ็นจึงไม่มี
ปัญหาอะไรที่จะไปที่พบเขาที่สถาบันเซนต์

นี่เป็นครั้งแรกที่ห่านเซ็นได้มาที่สำนักงานใหญ่ โดยปกติแล้ว
คนทั่วไปจะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในนี้ แต่เนื่องจากห่าน
เซ็นไม่ใช่ลูกศิษย์อย่างเป็นทางการของไป่อี้ซาน ดังนั้นเขาจึง
ต้องรออยู่ด้านนอก

“ห่านเซ็น ทำไมเมานายถึงมาอยู่ที่นี่?” ใครบางคนถามขึ้นมา

ตอนที่ 1114 โลहितเร้นลับ

ห่านเซ็นหันกลับไป และเห็นชายคนหนึ่งเดินเข้ามาหาเขา
ชายคนนั้นก็คือเพื่อนร่วมชั้นของเขา ลู่เหมินจากโรงเรียน
ทหารเหยี่ยวดำ

“ฉันมาพบศาสตราจารย์ไป นายละมาทำไมที่นี่? ฉันคิดว่า
นายเป็นรองกัปตันของยานเฮเว่นแมชชีนซะอีก” ห่านเซ็น
ถามเมื่อเห็นลู่เหมินสวมใส่ชุดยูนิฟอร์มของสถาบันเซนต์

เพื่อนร่วมห้อง 304 ยังคงติดต่อกันอยู่ พวกเขาไม่ได้พบกัน
บ่อยนัก แต่พวกเขาก็รู้ว่าแต่ละคนทำอะไรรออยู่ ซึ่งอย่างไรก็
ตามหานเซ็นไม่ได้คาดคิดว่าจะได้พบกับลู่เหมินที่สถาบัน
เซนท์

“เฮเว่นแมชชีนถูกพวกซุร่ายิงล่่วง ฉันก็เลยถูกส่งไปทำงานที่
ยานอื่กล่่า แต่แม่ของฉันห้ามไม่ให้ฉันไป ฉันก็เลยตัดสินใจ
มาเป็นนักวิจัยที่สถาบันเซนท์แทน” ลู่เหมินมีความเป็น
ผู้ใหญ่ขึ้นมาก เขาดูแตกต่างจากตอนที่หานเซ็นเคยรู้จัก

“มีเรื่องแบบนั้นเกิดขึ้นด้วยหรือ? ทำไมนายไม่เห็นบอกอะไร
พวกเราเลย?” หานเซ็นดูอื่อก

“ถ้าฉันตาย นายก็คงได้รับข่าวแน่ แต่ฉันรอดมาได้ ดังนั้น
จึงไม่มีประโยชน์อะไรที่จะไปทำให้คนอื่นเป็นห่วง” ลูเหมิ
นยิ้มอ่อนๆ หลังจากนั้นเขาก็พูดต่อ

“แต่ฉันได้ยินมาว่านายได้รับบาดเจ็บหนัก ตอนนี้นายเป็นยังไง
บ้าง?”

“ดีขึ้นเยอะเลย” หานเซ็นพูด เขาสนทนากับลูเหมินอย่าง
เพลิดเพลิน

หลังจากนั้นพวกเขาก็พูดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่นานมานี้
และพวกเขาก็คุยกันถึงเรื่องเก่าๆด้วย มันเป็นความทรงจำที่

นำคิดถึง พวกเขาพูดกันเกี่ยวกับจางหยาง, ชื่อจื่อคัง หวังเห
มี่ยนเหมี่ยน ปรธาณอ้วนและถึงผมว่าตอนนี้พวกเขาแต่ละ
คนเป็นยังไงกันบ้าง

ไปอีสานมาถึงหน้าลือบปี ซึ่งก็เป็นจุดสิ้นสุดการสนทนาของ
พวกเขา

“หานเฉิน มาที่ห้องทำงานของฉัน” ไปอีสานสั่งอย่างรวดเร็ว
เมื่อเขาเห็นหน้าของคนี่หานเฉินคุยอยู่ เขาก็ถาม “พวกนาย
ทั้งคู่รู้จักกันหรือ?”

“ครั้งหนึ่งลู่เหมินเคยเป็นเพื่อนร่วมห้องของผม และเขาก็เป็น
เพื่อนที่ดีด้วย ถึงเขาจะเป็นพวกชอบรังแกคนอื่นๆในช่วงที่
เรียนอยู่ก็เถอะ คุณต้องคอยดูหมอนี่เอาไว้ดีๆ” หานเซ็นพูด
ติดตลก

ไปอีสานมองบัตรพนักงานของลู่เหมินและพูด “นายเป็นเด็ก
ฝึกงานหนิ มาที่ห้องแล็บของฉันวันพรุ่งนี้ หากุณหลิแล้วเขา
จะหางานให้กับนาย”

ดูเหมือนไปอีสานกำลังเร่งรีบอยู่ เขารีบพูดต่อ “หานเซ็นมา
เร็ว มันมีปัญหบางอย่าง”

“ไว้ค่อยคุยกันต่อทีหลัง” หานเซ็นเดินตามไปอีชันไป เขา กำลังคิดอยู่ว่าปัญหาอะไรกันที่ทำให้ไปอีชันรึร้อนแบบนั้น

ลู่เหมินขยิบตาให้หานเซ็นและมองเขาเดินจากไป มันเป็น อะไรที่หาได้ยากที่จะมีคนทำงานร่วมกับไปอีชันในห้องแล็บ ของเขา แม้แต่นักวิจัยที่มีประสบการณ์สูงก็ไม่สามารถเข้าไป ในนั้นได้ ถ้าไปอีชันไม่ต้องการให้พวกเขาเข้าไป

มันเป็นเรื่องที่ถือเป็นโชคดีอย่างมากที่ถูกเชิญเข้าไปในห้อง แล็บของไปอีชัน แต่เขารู้ว่าถ้าทำตามคำเชิญ เขาก็ต้องอยู่ ในสภาพที่พร้อม ถ้าเขาไม่มีความสามารถเพียงพอ เขาก็

สามารถถูกถอดจากห้องแล็บได้เพียงแค่อีกฝ่ายกระดิกนิ้ว
เท่านั้น

แต่คำเชิญนั้นก็มีความหมายอย่างหนึ่ง ซึ่งก็คือไปอีสานนั้น
ขึ้นขอบและนับถือนานขึ้น โดยปกติแล้วนักวิจัยจะต้องเข้า
รับการทดสอบที่เข้มงวด ก่อนที่จะสามารถเข้าไปในห้องแล็บ
ของศาสตราจารย์ที่มีชื่อเสียงได้ ดูเหมือนความสัมพันธ์
ระหว่างไปอีสานกับนานขึ้นจะช่วยให้เขาข้ามขั้นตอนนั้นไป
ได้

ไปอีสานพานานขึ้นไปที่ห้องทำงานและยื่นเอกสารชุดหนึ่ง
ให้เขาดู

“สถาบันเซนต์มีกฏอยู่ นี่ก็คือกฎทั้งหมดที่พวกเราต้องปฏิบัติ
ตาม เห็นชื่อในเอกสารนี้ และนายจะเป็นสมาชิกของ
โครงการนี้ นายรู้ว่าเป็นความลับสุดยอดใช่ไหม?” ไปอีซาน

พูด

หานเซ็นอ่านเอกสารตรงหน้า หลังจากนั้นเขาก็เซ็นชื่อลงไป

“แล้วโครงการนี้คืออะไรกันแน่? ทำไมมันถึงได้มีความลับ
มากมายขนาดนี้?” หานเซ็นถามขณะที่เซ็นชื่อลงไป

ไปอีซานนำเอกสารไปส่งก่อนที่จะพูดอะไร เขาติดต่อใครบาง
คนเพื่อยืนยันตัวตนของหานเซ็นและพูด “มาที่แล็บของฉัน

พวกเราจะคุยกันที่นั่น”

ไปอีสานปรี้นบัตรพนักงานให้ห่านเซ็นเอาไปติดไว้ที่หน้าอก
ของเขา

ดูเหมือนไปอีสานจะเร่งรีบอย่างมาก เขาดูลุกลี้ลุกลน แม้แต่
วิธีพูดของเขาก็เร็วกว่าปกติ เขาพูดต่อ “นายเคยถามฉันถึงวิ
ชาไฮเปอร์จีนที่สามารถเพิ่มความแข็งแกร่งของกระเพาะไส้
ไหม?”

“คุณคิดค้นมันให้ผมแล้วหรือ?” ห่านเซ็นประหลาดใจ เขา

ประสานสองมือเข้าด้วยกันและทำท่าทางซาบซึ้ง

ไปอีสานกลอกตาและพูด “นายไม่ใช่ลูกชายของฉันสักหน่อย
ใครมันจะไปทำดีกับนายขนาดนั้น”

ห่านเช็นดูผิดหวังขึ้นมาทันที “ถ้าอย่างนั้นที่คุณเรียกผมมา
เรื่องใหญ่อะไรกันแน่?”

“ฉันกำลังวิจัยวิชาไฮเปอร์จีโนที่ชื่อว่า ‘โลหิตเย็นลับ’ อยู่ซึ่ง
มันอาจจะเป็นสิ่งที่นายสนใจก็ได้” ไปอีสานอธิบาย

“โลहितเร้นลับ? มันทำให้หัวใจแข็งแกร่งขึ้นอย่างนั้นหรือ?”
ห่านเซ็นผิดหวัง ตอนนี้เขามีมนตรานอกกริตอยู่แล้ว ดังนั้นมัน
จึงไม่มีความจำเป็นที่เขาต้องฝึกวิชาอื่นอีก

แต่ไปอีสานสายหัวและพูด “มันไม่ได้มีผลกับหัวใจของนาย
แต่เป็นม้ามต่างหาก”

“ม้าม?” ถึงห่านเซ็นจะรู้จัก แต่เขาก็ไม่รู้อะไรเกี่ยวกับมัน
มากนัก ทั้งหมดที่เขาพอจะนึกออกก็คือมันเป็นอวัยวะที่ใช้
กรองเลือดหรืออะไรสักอย่างนี้แหละ

ไปอีสานอธิบายให้เขาฟัง “ม៉ามนั่นสามารถกรองเลือดและ
ผลิตเลือดขึ้นมาได้”

ห่านเซ็นฟังสิ่งที่ไปอีสานพูดด้วยความสนใจ ขณะที่พวกเขา
เดินคู่กันไป ห่านเซ็นก็เข้าใจบางส่วนที่เขาพูด แต่ห่านเซ็น
นั้นสนใจวิชาเซฟวิ่งมันนี้มากกว่า เขาไม่ได้สนใจเกี่ยวกับวิชา
ไฮเปอร์จีนที่มีผลกับอวัยวะภายในมากนัก

แต่ถึงจะพูดแบบนั้น ห่านเซ็นก็ประหลาดใจที่พบว่าตัวเอง
เริ่มสนใจในโลหิตเร้นลับ หลังจากที่ได้ฟังไปอีสานอธิบาย ถ้า
ที่ไปอีสานพูดมาเป็นความจริงล่ะก็ มันก็เป็นวิชาไฮเปอร์จีน

ที่ทรงพลัง และมันก็เป็นอะไรที่มีประโยชน์กับห่านเซ็นอย่าง
มาก

เมื่อพวกเขามาถึงห้องแล็บ ห่านเซ็นก็ประหลาดใจ มันใหญ่
ยิ่งกว่าสนามฟุตบอลเสียอีก นอกจากบริเวณที่ปิดล้อมเอาไว้
แล้ว ห้องแล็บส่วนใหญ่แบ่งเป็นชั้นๆด้วยแผ่นกระจกใสที่
สามารถมองเห็นนักวิจัยที่ทำงานอยู่ข้างในได้

“แต่มันมีปัญหายุ่งอย่างหนึ่ง ฉันหวังว่านายจะสามารถช่วย
พวกเราแก้ปัญหานี้ได้” ไปอีธานพูด ขณะที่พวกเขาเข้าไปใน
ห้องส่วนตัว

“เรื่องที่ให้ช่วยนี่ เรื่องอะไรล่ะ?” หานเซ็นถามอย่างแคลงใจ
ขณะที่มองไปอีสานที่ตอนนี้อยู่อย่างมีพิรุณ รวากับจิ้งจอกที่
ชั่วร้าย

ตอนที่ 1115 ม้าม

ไปอีสานพูดตอบ “โลหิตเร้นลับเป็นเพียงชื่อที่พวกเราตั้งให้
กับมันเท่านั้น แต่จริงๆ แล้วมันเป็นวิชาโบราณที่ถูกพัฒนาโดย
ลัทธิหนึ่ง ชื่อดั้งเดิมของมันคือโลหิตมายา และฉันบอกได้แค่
ว่าครั้งหนึ่งมันเคยถูกกล่าวขานว่าเป็นวิชาที่ชั่วร้าย”

“แต่ยุคสมัยที่จะแบ่งแยกว่าวิชาไหนดีวิชาไหนชั่วนั้นเป็น
อดีตไปแล้ว แม้แต่วิชาที่ดูชั่วร้ายก็กลายเป็นวิชาที่ดีได้ สิ่ง
สำคัญจริงๆ คือการนำไปใช้ต่างหาก ซึ่งกรณีของโลหิตเร้นลับ
ก็เหมือนกัน ฉันได้วิจัยวิชานี้มาเป็นเวลาหลายปีแล้ว และฉัน

ก็คิดว่ามันถึงเวลาที่ต้องนำสิ่งที่วิจัยมาใช้จริงสักที”

หานชื่นค่อนข้างซื่อคกับคำอธิบายของไป๋อี้ชาน แต่เขาก็
ต้องการจะรู้มากกว่านี้ เขาถามต่อ “คุณหมายความว่า
อะไร?”

ไป๋อี้ชานพูด “โลหิตร้อนล้นเพิ่มความแข็งแรงให้กับกล้ามเนื้อของผู้
ฝึก และมันยังทำให้เลือดของผู้ฝึกแข็งแกร่งขึ้นด้วย ซึ่งเมื่อ
นายฝึกมัน นายก็จะสามารถรู้สึกได้ถึงพลังงานที่มากขึ้นใน
เลือดที่สูบฉีดออกมา”

“แล้วมันดียังไง?” หานเฉินถาม

“มันจะกรองของเสียออกจากเลือดของนาย และทำให้เลือด
เข้มข้นขึ้น ลองคิดว่ามันเป็นเชื้อเพลิงสำหรับยานอวกาศดูสิ
สมมุติว่าเชื้อเพลิงหนึ่งลิตรสามารถทำให้นานอวกาศบินไป
ได้ไกล 6742 ไมล์ แต่ถ้ายานอวกาศสามารถฝึกวิชาโลหิต
เร้นลับล่ะก็ ด้วยเชื้อเพลิงที่เท่ากันมันก็จะสามารถบินได้ไกล
หลายพันไมล์ หรือก็หมายความว่านายจะสามารถเก็บ
พลังงานไว้ในร่างได้มากขึ้นกว่าเดิม” ไป่อี้ซานดูตื่นเต้นอย่าง
มาก ขณะอธิบายวิชาโลหิตเร้นลับให้หานเฉินฟัง

ไป่อี้ซานพูดต่อด้วยท่าทางที่เสียใจ “แต่พวกเราเจอกับ
ปัญหาอยู่อย่างหนึ่ง คนธรรมดาไม่สามารถรับมือกับเลือดที่
เต็มเปี่ยมไปด้วยพลังงานได้ หรือจะให้เจาะจงก็คือหัวใจของ

พวกเขาไม่สามารถรับมือกับมันได้ เพราะถึงยังไ้ร่างกาย
ของพวกเขา ก็ถูกออกแบบมาสำหรับเลือดปกติ”

“คุณต้องการให้ผมเป็นหนูทดลองให้คุณอย่างนั้นหรือ?”

ห่านเซ็นคาเดา

ไปอีสานมองห่านเซ็นและพูด “ก็นายมีมนตรานอกกรีตอยู่
หัวใจและหลอดเลือดของนายแข็งแกร่งกว่าคนธรรมดาทั่วไป
และด้วยระดับความแข็งแกร่งของนาย นายน่าจะสามาร
ฝึกโลหิตเร้นลับได้อย่างไม่มีปัญหาอะไร”

“ไม่มีทาง” หานเซ็นคิดว่ามันเป็นความเสี่ยงที่ไม่จำเป็น ถ้า
ลองฝึกมันเขาเกรงว่าจะได้ไม่คุ้มเสีย

“ลองคิดดูดีๆก่อน เครื่องไฟฟ้าก็ยังจำเป็นต้องมีเชื่อเพลิงดีๆ
นายมีหัวใจที่แข็งแกร่ง แต่เลือดของนายนั้นธรรมดา นายไม่
คิดว่านั้นเป็นเรื่องที่น่าเสียดายหรือ?” ไป่อี้ซานพูด

หานเซ็นตอบ “ที่คุณพูดมามันก็ถูก แต่จะให้เป็นหนู
ทดลอง...”

ไป่อี้ซานพูดต่อ “พวกเราได้ทำการทดลองดูแล้ว แต่วิชา

โลहितมาชานันนั้นไม่สามารถควบคุมได้ ถ้าให้พูดละก็มันเป็น
เหมือนกับยาเสพติด เมื่อนายเริ่มฝึกมันแล้ว นายก็ไม่สามารถหยุดได้ แต่นั่นเป็นวิชาฉบับดั้งเดิม พวกเราได้ดัดแปลงและแก้ปัญหานี้แล้ว นายสามารถเลิกฝึกมันเมื่อไหร่ก็ได้ นอกจากนั้นพวกเรายังพัฒนายาที่สามารถเปลี่ยนเลือดของนายให้กลับสู่สภาพเดิมได้”

หานเซ็นเริ่มดูจะตื่นเต้นกับข้อเสนอนี้ เขาถามต่อ “วิชานี้คงจะถูกสั่งห้ามเร็วๆนี้ใช่ไหม?”

ไป๋อู๋ซานพูดยอมรับด้วยสีหน้าที่อึดอัดใจ “ก๊กฏและข้อห้ามของสหพันธ์มันเข้มงวดเกินไป”

หานเชินคิดกับตัวเอง ‘มันไม่ได้เป็นที่กฎหรือก่อกับคุณไป ก็
คุณเอาแต่วิจัยวิชาที่ชั่วร้ายเอง’

“แต่อย่าได้กังวลไป พรสวรรค์ของนายอยู่ราวๆ 30
เปอร์เซ็นต์ของฉัน ดังนั้นคงจะไม่มีปัญหาอะไร แต่ก็อย่างที่
พูดไป นายสามารถหยุดฝึกมันเมื่อไหร่ก็ได้ตามที่นายต้อง
การ” ไปอี้ซานพูด

หลังจากนั้นไปอี้ซานก็พูดต่อ “ถ้านายช่วยฉันเรื่องนี้ล่ะก็ ฉัน
จะช่วยวิจัยวิชาไฮเปอร์จีโนที่เสริมความแข็งแกร่ง
ของกระเพาะให้กับนาย ฟังดูเป็นยังไง?”

“เพื่ออนาคตของมนุษยชาติ เพื่อความก้าวหน้าและสันติสุข
ของกาแล็คซี่ ผมหานเซ็นจะยอมเป็นหนูทดลองให้กับคุณ นี่
คือเส้นทางที่ผมเลือกเอง และผมจะไม่เสียใจกับมัน” หาน
เซ็นตอบตกลง

เขาไม่ชอบวิชาไฮเพอร์จีโนเสริมความแข็งแกร่งของกระเพาะ
ที่เขาใช้อยู่ ดังนั้นถ้าไปอู่ยานยอมคิดค้นวิชาที่ดีกว่าให้เขาละ
ก็ มันก็เป็นข้อตกลงที่คุ้มค่า

หานเซ็นเองก็คิดว่าไปอู่ยานนั้นพูดถูกเช่นกัน หัวใจของเขา

แข็งแกร่งจริงๆ และมันก็จะเป็นเรื่องดี ถ้ามีเลือดที่ดีไหลผ่าน
มันด้วย หานเซ็นยังมั่นใจความสามารถในการควบคุมวิชา
เช่นกัน หานเซ็นมั่นใจว่าตัวเองสามารถหยุดฝึกเมื่อไหร่ก็ได้
ตามที่เขาต้องการ

ไปอีสานยื่นข้อมูลของโลหิตเร้นลับและยาปรับปรุงพันธุกรรม
ให้กับหานเซ็น เขานั้นยังนับถือหานเซ็น ดังนั้นเขาต้องการที่
จะทบทวนให้หานเซ็นก่อนว่าต้องรู้เรื่องอะไรบ้างก่อนที่จะ
เริ่มฝึกมัน

การฝึกวิชานี้ยังมีความเสี่ยงอีกด้วย ดังนั้นตลอดช่วงเวลาที่
เริ่มฝึกมัน เขาต้องอยู่ที่นี้และถูกจับตามองตลอด

ไปอีสานได้จัดเตรียมและทำทุกอย่างด้วยตัวเอง แม้แต่เอกสารที่เป็นความลับสำหรับห่านเซ็นเองเขาก็เป็นคนจัดการ ไม่มีใครต้องการให้ข้อมูลรั่วไหลออกไป รวมถึงเรื่องที่ห่านเซ็นหายดีจากการที่อวัยวะภายในเป็นคริสต์ลด้วย

แต่ห่านเซ็นได้เตรียมตัวสำหรับเรื่องนี้เอาไว้แล้ว แม้ว่าความลับจะแตกก็ตาม ยังไงมันก็ไม่ใช่ความลับที่ยิ่งใหญ่อะไร และมันก็ไม่ได้มีผลเสียอะไรถ้าคนอื่นจะรู้เรื่องที่เขาหายดีแล้ว

“ห่านเซ็น นายแข็งแรงแรงจริงๆ ฉันไม่เคยเห็นผู้เป็นเลิศที่แข็ง

แกร่งอย่างนายมาก่อนเลย โดยเฉพาะหัวใจและหลอดเลือด
ของนาย ฉันกล้าพูดได้เลยว่านายเกิดมาเพื่อฝึกวิชานี้จริงๆ
หนุ่มน้อย นายเกิดมาเพื่อเรียนมัน!”

ไปี่ชานพูดชื่นชมเขาอย่างต่อเนื่อง จนห่านเซินเริ่มจะสะอิด
สะเอียนแล้ว

ตอนนี้เขาล้มเลิกความคิดที่จะเดินทางออกจากดินแดนที่อยู่
ไปก่อน สำหรับตอนนี้เขาตัดสินใจที่จะอยู่ห้องลับเพื่อฝึก
วิชาโลหิตเร้นลับ

ห่านเซินรู้สึกดีเมื่อเริ่มฝึกมัน เขาเคยเชื่อว่าเลือดของเขา
บริสุทธิ์มาก่อน แต่หลังจากที่เขาได้ฝึกวิชานี้ เขาก็รู้สึกแข็ง

แกร่งขึ้นกว่าเดิม ตอนนี้น้ำมของเขามืออนกับโรงงานผลิต
พลังสะอาดที่สามารถผลิตเลือดที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพลังงาน

ตอนที่ 1116 ตั้งหัวข้อ

การฝึกวิชาโลหิตไร้ล้นของหานเซินเป็นไปด้วยความราบรื่น
หานเซินสามารถต้านทานเลือดพลังงานสูงที่ม้ามผลิตออก
มาได้

หลังจากผ่านไป 15 วัน หานเซินก็อยู่ในขั้นที่สามารถเรียกได้
ว่าเป็นผู้ฝึกหัดแล้ว ตอนนี้พลังงานในเลือดของเขาเพิ่มขึ้น
เป็น 2 เท่า ตอนนี้เขาพอมีเวลาที่จะเข้าไปในก๊อตแข่งชั่วคราว
และดูระดับผลึกพลังชีวิตทั้งสองของเขา

ไปอีสานรู้สึกพึงพอใจกับผลลัพธ์ที่ได้เช่นกัน เขาเก็บข้อมูล
และประสบการณ์ในการฝึกของห่านเขินเอาไว้

แน่นอนว่าประสบการณ์ของห่านเขินเป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งที่
เขาต้องเก็บข้อมูล ดังนั้นมันยังไม่เพียงพอที่จะทำให้
โครงการนี้เสร็จสมบูรณ์ ไปอีสานจะไปหาห่านเขินและถาม
ห่านเขินว่าเจอปัญหาอะไรเกี่ยวกับหัวใจระหว่างที่ฝึกวิชา
ไฮเปอร์จีนี่หรือไม่ ถ้ามีพวกเขาก็จะได้สามารถหาทาง
แก้ไข

คนปกติไม่สามารถฝึกมนตรานอกกริตได้ แต่มันก็มีวิชา

ไฮเปอร์จีโนอย่างอื่นที่สามารถเสริมความแข็งแกร่งให้กับ
หัวใจเหมือนกัน ถึงแม้ประสิทธิภาพของพวกมันจะไม่ได้
ครึ่งของมนตรานอกกรีตก็ตาม

ห่านเซ็นได้เรียนรู้อะไรมากมายในช่วงเวลาที่เขาฝึกวิชา
โลหิตเร้นลับ ในอดีตไป้อีซานจะให้ข้อมูลกับห่านเซ็นเฉพาะ
ข้อมูลที่เขาได้ในอินเทอร์เน็ตเท่านั้น แต่ตอนนี้เขาสามารถ
เรียนรู้ได้จากไป้อีซานโดยตรง มันเป็นอะไรที่ยอดเยี่ยม แถม
ช่วงเวลาที่เขาอยู่ในห้องลับ เขาก็ได้รับอนุญาตให้ดูการ
ทดลองของนักวิจัยคนอื่นๆได้

มีนักวิจัยอยู่ที่นี่กว่า 200 คนที่กำลังทำการทดลองของแต่ละ
คนอยู่ ไป้อีซานนั้นรับผิดชอบวิชาโลหิตเร้นลับ เพราะนี่เป็น
โครงการส่วนตัวของเขา ส่วนโครงการอื่นๆก็ถูกรับผิดชอบ

โดยคนอื่นได้บังคับบัญชาของเขา

ห่านเชื้่นจ่ดจ่ออยู่กับการทดลองต่างๆอย่างมาก โดยเฉพาะ
วันนี้เขาดูการทดลองเพลินจนลื้มกินข้าวเย็นไปเลย ยังโชคดี
ที่มีตู้ขายของอัตโนมัติอยู่ด้วย เขาซื้อพวกขนมมานั่งกินอยู่ที่
โรงอาหาร

ตั้งแต่ที่เขาฝึกวิชาไฮเปอร์จีนที่เสริมความแข็งแกร่ง
ของกระเพาะไป เขาก็จำเป็นต้องกินอาหารมากกว่าเดิม

ขณะที่ห่านเชื้่นกินอยู่นั้น กลุ่มคนกลุ่มหนึ่งก็เดินเข้ามาในโรง

อาหาร

มันเลยช่วงเวลาอาหารเย็นมาแล้ว แต่พวกเขาก็ยังเข้ามา
หนึ่งในกลุ่มของพวกเขาหัวเราะเสียงดัง แต่เมื่อเขาเห็นห่าน
เข็น เขาก็หยุดลง เมื่อคนอื่นๆ เห็นว่าเขาจู่ๆ ก็หยุดไปอย่าง
กะทันหัน พวกเขา ก็หันไปมองยังทิศทางที่ทำให้เขาวิ่งไป
หลังจากนั้นพวกเขาก็เห็นห่านเข็นนั่งอยู่

ห่านเข็นเหลือบไปเห็นว่าคนๆ นั้นคือหวังหลิง ซึ่งก็คือคนที่
ห่านเข็นทำให้อับอายขายหน้าในตอนที่อยู่ใต้ดาวของตระกูล
เสวีย

ห่านเซ็นยังคงกินต่อไปโดยไม่สนใจชายคนนี้ เขาเป็นเพื่อน
กับหวังเหมียนเหมียนและหวังอวิฮัง ดังนั้นเขาไม่อยากที่จะ
ไปเป็นศัตรูกับคนที่มาจากตระกูลของพวกเขา

หวังหลิงกลับไปพูดคุยกับคนอื่นๆ ที่มากับเขา แต่โชคร้าย
สำหรับเขา ที่หูของห่านเซ็นนั้นดีเกินไป เขาสามารถได้ยินทุก
คำพูดที่หวังหลิงพูดออกมา

หวังหลิงพูดบอกคนอื่นๆ ถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในการประชุมที่
ดาวของตระกูลเสวีย แต่บทบาทของพวกเขานั้นก็กลับกันโดย

สิ้นเชิง หานเซ็นพูดเยอะเย้ยหวังหึงและบอกว่าเขาเป็นลูกศิษย์ที่ทำให้ศาสตราจารย์หือ๋อ๋ายขายหน้า แต่หวังหึงพูดบอกคนอื่นๆว่าหานเซ็นพูดจาดูถูกศาสตราจารย์หือ๋อ๋าย และเขาก็ก้าวออกมาเพื่อปกป้องชื่อเสียงให้อาจารย์ของเขา

หือ๋อ๋ายฮว่าเองก็อยู่ในโรงอาหารกับพวกเขาด้วย แม้หานเซ็นจะไม่เคยพบกับเขามาก่อน แต่หานเซ็นก็รู้ว่าเขาเป็นใคร เขาแตกต่างจากคนอื่นๆอย่างเห็นได้ชัด

แต่ระดับความแข็งแกร่งของเขาไม่ใช่เรื่องสำคัญอะไร ที่นี่คือสถาบันเซนท์ เขาไม่สามารถทำอะไรหานเซ็นได้ ถึงแม้เขาจะเชื่อคำพูดของลูกศิษย์ตัวเองก็ตาม

นักวิจัยคนอื่นๆที่ได้ยินสิ่งที่หวังหลังพูดต่างก็มองมาที่หาน
เห็นด้วยความโกรธ

แต่หานเห็นก็ไม่ได้โทษอะไรพวกเขา เพราะเขาเองก็คงโกรธ
เหมือนกัน ถ้ารู้ว่าคนอื่นพูดจาดูถูกไปี่ฮาน

หนึ่งในนักวิจัยที่โกรธเดินเข้ามาหาหานเห็น

“นายพูดว่าศาสตราจารย์ไม่รู้วิธีการสอนลูกศิษย์อย่างงั้น
หรือ?” ชายคนนั้นถาม

หานเซ็นไม่สามารถพูดปฏิเสธได้ เพราะเขาพูดแบบนี้จริงๆ
แต่ด้วยจุดประสงค์ก็เพื่อจะเยาะเย้ยหวังหลังที่พูดจาดูถูกเขา
ก่อน

ถ้าคนอื่นๆอยู่ที่นั่นด้วยละก็ พวกเขาก็จะรู้ว่าหานเซ็นไม่มี
เจตนาดูถูกอะไรศาสตราจารย์หลี่ แต่หลังจากที่พวกเขาได้
ยินสิ่งที่หวังหลังบอก มันก็เห็นได้ชัดว่าพวกเขาต้องเชื่อเพื่อน
ร่วมงานของตัวเองมากกว่า

“ฉันพูดแบบนี้จริงๆ” หานเซ็นยอมรับ

นักวิจัยคนนี้ดูโกรธจัด “ขอโทษมาเดี๋ยวนี้ ถ้าไม่อย่างนั้นละก็
อย่าโทษสิ่งที่ฉันจะทำต่อไปก็ละกัน”

“ถ้าหนึ่งในลูกศิษย์ของเขาสามารถเอาชนะฉัน และแสดงให้เห็น
เห็นว่าฉันเป็นฝ่ายผิดละก็ ฉันจะยอมพูดขอโทษ” หานเซ็น

พูด

“ยังไง? ผ่านการต่อสู้ใช่ไหม? ฉันคิดว่านายอยู่ในสภาพที่สู้
ไม่ได้ซะอีก” ดูเหมือนชายคนนี้จะซื่อคที่ได้ยินคำพูดของหาน

เซ็น

ห่านเซ็นเพียงแค่มือออกมาและพูด “พวกเราเป็นนักวิจัย
เหมือนกัน ในหัวของนายมีแต่เรื่องฆ่าฟันกันรึไง?”

“ถ้าอย่างนั้นนายแนะนำอะไรล่ะ? พวกเราจะประลองกันยัง
ไง?” ชายคนนั้นถามพร้อมกับขมวดคิ้ว

ทุกคนวิจัยกันคนละเรื่อง ดังนั้นมันจึงเป็นยากที่จะหาหัวข้อที่
เป็นกลางระหว่างทั้งสองฝ่าย และมันจะเป็นอะไรที่ไม่
ยุติธรรม ถ้าห่านเซ็นเลือกอะไรบางอย่างที่เขารู้อยู่แล้ว

หานเซ็นยิ้มและเดินมาข้างหน้าของหลี่ชิงฮว่า

“หานเซ็น นายกำลังจะทำอะไร?” นักวิจัยคนหนึ่งเดินมา
ขวางเขาเอาไว้

หานเซ็นโค้งคำนับหลี่ชิงฮว่าและพูด “ศาสตราจารย์หลี่
ทำไมคุณไม่เลือกหัวข้อวิจัยให้พวกเราทั้งคู่ล่ะ ถ้าพวกเขา
วิจัยได้เร็วกว่าถือว่าผมเป็นฝ่ายแพ้ และกลับกันถ้าผมวิจัยได้
เร็วกว่า ผมก็จะเป็นฝ่ายชนะ”

ทุกคนคิดว่าหานเซ็นนั้นบ้าไปแล้ว นักวิจัยแต่ละคนถนัดเรื่อง

ที่แตกต่างกัน ดังนั้นถ้าหลี่ชิงฮว่าเลือกหัวข้อที่หานเฉินไม่รู้
ล่ะก็ เขาก็อยู่ในสภาพที่เสียเปรียบในทันที

หลี่ชิงฮว่าเป็นอาจารย์ของพวกเขา ถ้าเขาเลือกหัวข้อที่ลูก
ศิษย์เขาารู้อยู่แล้ว โอกาสที่หานเฉินจะแพ้ก็มีสูงมาก

หลี่ชิงฮว่ายิ้มและพูด “ไปอีสานมีลูกศิษย์ที่ดีจริงๆ”

ตอนที่ 1117 ทฤษฎีการไหลเวียนของกระแสพลัง

ท่าทางของห่านเชินดูเหมือนว่าเขาจะมั่นใจในตัวเองมาก ซึ่ง
มันก็ทำให้หวังหลิงมีสิ่งที่จะใช้พูดโจมตีห่านเชินมากขึ้น

หลี่ชิงฮว่านั้นมีชื่อเสียงโด่งดังในสถาบันเซนท์ ดังนั้นถ้าเขา
เลือกหัวข้อที่ทำให้ห่านเชินต้องอับอายและพ่ายแพ้ไปละก็
มันก็จะทำให้เขาดูไม่ดี เพราะฉะนั้นคนอย่างหลี่ชิงฮว่าจะไม่
มีทางให้ความได้เปรียบกับลูกศิษย์ของตัวเองเด็ดขาด

แต่ถ้าหลี่ชิงฮว่าเลือกหัวข้อและหานเซินเป็นฝ่ายชนะ มันก็
จะหมายความว่าหวังหลิงและเพื่อนร่วมงานของเขาโง่เอง
มันไม่ได้ส่งผลกระทบกับตัวของหลี่ชิงฮว่า

มันไม่มีความบาดหมางอะไรระหว่างศาสตราจารย์หลี่กับ
หานเซิน และศาสตราจารย์หลี่ก็คงไม่คิดจะสร้างศัตรูเพิ่ม
เพียงเพราะคำพูดของหวังหลิงอย่างแน่อน

หานเซินได้คิดทั้งหมดนี้เอาไว้แล้ว ดังนั้นเขาจึงยินดีที่จะให้
หลี่ชิงฮว่าเป็นคนเลือกหัวข้อให้ ส่วนมุมมองและความคิด
ของหวังหลิงนั้นไม่ได้ล้าลึกอย่างหานเซิน เขาแค่เชื่อว่าหาน
เซินนั้นไร้เดียงสาเกินไปที่ขอให้หลี่ชิงฮว่าเป็นคนเลือกหัวข้อ

“อาจารย์ ให้หัวข้อกับพวกเราเถอะ พวกเราจะไม่ทำให้คุณ
ผิดหวัง” ชายที่โกธรจัดพูด

หวังหลิงพูดได้อย่างรวดเร็ว “อาจารย์ ถ้าเขาแพ้ละก็ เขาก็จะ
พูดว่ามันเป็นเพราะหัวข้อที่คุณเลือกเป็นหัวข้อที่เคย
สอนพวกเรามาก่อน”

หวังหลิงยังคงไม่รู้ว่าหานเฉินมีแผนอะไรกันแน่

หลี่ชิงฮว่าเพียงแค่ยิ้มออกมาและพูด “ถ้าเธอต้องการให้ฉัน

กำหนดหัวข้อละก็ ฉันก็จะกำหนดให้เอง”

หลี่ชิงฮว่าหยิบคอมพิวเตอร์พกพาของเขาขึ้นมา และส่ง
ข้อมูลให้กับหานเฉินและหวังหลิง “นี่คือสิ่งที่ฉันวิจัยในช่วงที่
มีเวลาว่าง มาหาฉันถ้าพวกเธอหาคำตอบที่ฉันต้องการได้
แล้ว”

หลังจากนั้นหลี่ชิงฮว่าก็จากไป หวังหลิงและเพื่อนๆ ของเขาก็
เดินตามไปเช่นกัน

หานเฉินอ่านข้อมูลที่เพิ่งได้รับมา พร้อมกับกินขนมไปด้วย

มันดูเหมือนว่าจะเป็นหัวข้อที่ง่าย

ความจริงแล้วมันเป็นอะไรที่พื้นๆเลย หัวข้อการวิจัยที่

กำหนดก็คือการไหลเวียนของกระแสพลัง

ห่านเขินคิดว่ามันง่ายก็เพราะเขามีประสบการณ์มากมาย
เกี่ยวกับกระแสพลัง โดยการใช้ศาสตร์ตงเสวียน เขาสามารถ

จำลองกระแสพลังได้พร้อมกัน 3 ถึง 4 แบบ

แต่ข้อมูลที่เขาได้รับมานั้นมีอะไรแตกต่างกันอยู่เล็กน้อย

หลักฐานที่ได้วิจัยเกี่ยวกับการทำให้กระแสพลัง 2 อย่างไหล
เวียนในร่างกายพร้อมๆกัน โดยที่กระแสพลังทั้ง 2 ไม่ส่งผล
กระทบต่อกัน

นี้เทียบได้กับการฝึกวิชาไฮเปอร์จีโน 2 อย่าง โดยที่พลังภายใน
ของ 2 วิชาไม่สัมผัสกันเลย

ห่านเซ็นไม่คิดว่าเรื่องแบบนั้นจะเป็นไปได้ เนื่องจากชีพจร
ของคนติดต่อกันทั่วทั้งร่าง ทุกกระแสพลังภายในต้องไหล
ผ่านที่ชีพจร และพวกมันก็ไม่สามารถทับซ้อนกันได้

หลี่ชิงฮว่าได้ทำการทดลองหลายๆอย่างเกี่ยวกับเรื่องนี้ เขา
ได้ลองใช้วิชาไฮเปอร์จีในหลายอย่างในการทำการทดลอง
แต่ผลลัพธ์ก็เป็นเหมือนเดิมอยู่เสมอ ซึ่งก็คือพวกมันทับซ้อน
กัน

หานเชินรู้ว่ามันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ ในตอนที่เขาฝึก
ศาสตร์ตงเสวียนนั้น เขาก็สามารถฝึกได้แค่เพียงศาสตร์ตง
เสวียนอย่างเดียว เขาไม่สามารถฝึกศาสตร์ตงเสวียนไป
พร้อมๆกับการฝึกโลหิตซีพจวได้ ถ้ามีกระแสพลัง 2 อย่าง
ไหลเวียนในร่างกายพร้อมๆ มันก็โหดดีมากแล้วถ้าตัวเขาไม่
ระเบิดออกมา

ซึ่งตอนนี้หานเซ็นก็ได้เข้าใจเหตุผลที่แท้จริงของหัวข้อที่ถูก
เลือก มันเป็นคำถามที่ไม่สามารถหาคำตอบได้ ที่
ศาสตราจารย์หลี่เลือกหัวข้อนี้ก็เพื่อให้เขาและหวังหลิงหยุด
คิดที่จะต่อสู้กัน

หลังจากกลับมาที่ห้องลับ ไปอี้ซานก็เรียกหาเขา

“นายไปมีปากเสียงกับศาสตราจารย์หลี่นั้นหรือ? ฉันได้ยิน
ข่าวมาอย่างนั้น” ไปอี้ซานถาม

“จริงๆ แล้วมันไม่มีอะไรมาก” หลังจากนั้นห่านเซ็นก็เล่าเรื่อง
ราวที่เกิดขึ้นให้ไป๋อี้ซานฟัง

“ขอฉันดูหน่อยได้ไหม?” ไป๋อี้ซานถาม

ห่านเซ็นคิดว่าถึงเอาให้ไป๋อี้ซานดูก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร
เพราะยังงั้นการหาคำตอบมันก็เป็นไปไม่ได้อยู่แล้ว

ไปอีสานดูต้นเต็งกับสิ่งที่ห่านเขินส่งให้เขาดู เขาพูดออกมา

“ยอดเยี่ยมจริงๆ! สมแล้วที่เป็นหลักฐานว่า และนั่นก็เป็น
เหตุผลที่เขาเป็นคู่แข่งอันดับหนึ่งของฉัน ทฤษฎีนี้เป็นอะไรที่
น่าสนใจมาก”

ห่านเขินอิงกับสิ่งที่ได้ยิน เขาริบบาม “แต่ทฤษฎีนี้มันไม่มีทาง
เป็นไปได้ไม่ใช่หรือ?”

“ก็จริงที่มันเป็นไปไม่ได้ที่จะหาทางแก้ปัญหานี้ และมันก็ไม่
ใช่แค่เขาคนเดียวที่วิจัยเรื่องนี้ หลายคนก็พยายามจะวิจัย
เรื่องนี้เช่นกัน”

ไปอีสานยังคงพูดต่อ “ความคิดและข้อเสนอแนะของหลี่ชิงฮว่า
นั้นทำให้คนอื่นๆ ต้องคิดตาม เขาสร้างแรงบันดาลใจให้ฉัน
มากเลยทีเดียว”

“แต่ยังไงคุณก็ไม่สามารถหาคำตอบได้อยู่ดี” หานเฉินพูด

“การวิจัยไม่จำเป็นต้องได้คำตอบเสมอไป ไม่ใช่ทุกสิ่งใน
จักรวาลนี้ที่จะสามารถหาคำตอบได้ และนั่นก็เป็นเสน่ห์ของ
การวิจัย ซึ่งบ่อยครั้งผลลัพธ์จะถูกมองว่ามีคุณค่ามากกว่า
ตัวหัวข้อ แต่การวิจัยนั้นประกอบไปด้วยทฤษฎี ความคิด
และความเข้าใจ การที่เขายอมให้นายเห็นสิ่งนี้เป็นอะไรที่
วิเศษมาก”

ไปอีสานบอกห่านเซ็นต่อ “อ่านข้อมูลพวกนี้ ถ้านายเข้าใจสิ่ง
ที่เขาเขียนทั้งหมดละก็ มันก็จะเป็นผลดีต่อตัวนายอย่าง
มาก”

ห่านเซ็นซื่อค เขาไม่รู้ว่าทำไมปัญหาเล็กๆที่ไม่สามารถหา
ทางแก้ได้นี้ถึงทำให้ไปอีสานหลงใหลนัก ตอนนี้ห่านเซ็น
สังเกตเห็นแล้วว่าสิ่งที่เขาได้มานั้นมีคุณค่ากว่าที่เขาคิดเอา
ไว้

ห่านเซ็นอ่านมันต่อไป มีหลายส่วนที่เขายังไม่เข้าใจ เขาเลย

ต้องขอให้ไปอีสานอธิบายให้ฟัง

ห่านเซ็นรู้ว่าหลี่ชิงฮว่าไม่ได้ต้องการแค่คลายความตึงเครียด
ของทั้งสองฝ่ายเท่านั้น เขายังต้องการให้ทั้งคู่เรียนรู้มากขึ้น
และกลายเป็นอะไรมากกว่าเด็ก 2 คนที่ทะเลาะกันในโรง

อาหาร

‘ศาสตราจารย์หลี่ คุณนี่จิตใจดีจริงๆ’ ห่านเซ็นขอคำปรึกษา
จากไปอีสานอยู่บ่อยๆ แต่มันก็มีอะไรหลายอย่างที่แม้แต่ไป
อีสานเองก็ไม่เข้าใจ

น่าประหลาดใจที่ไปอีสานแนะนำให้ห่านขึ้นไปถามหลี่ซิง
ฮว่าโดยตรง

“มันจะเหมาะสมหรือ?” ห่านขึ้นถาม ทุกคนรู้ว่าไปอีสาน
และหลี่ซิงฮว่าเป็ญคู่แ่่งกัน ดังนั้นนี่จึงทำให้เขาประหลาดใจ
ไม่น้อย

“พวกเรามีความเห็นที่ขัดแย้งกันในเรื่องงานที่พวกเราต่างก็
รัก แต่มันไม่ได้มีความบาดหมางอะไรระหว่างพวกเราเป็น
การส่วนตัว นายสามารถถามคำถามเขาเมื่อไหร่ก็ได้ที่นาย
ต้องการ” ไปอีสานพูด

ตอนที่ 1118 ปลาในกระแสน้ำ

สุดท้ายแล้วห่านเซ็นก็ไม่ได้ไปหาหลีชิงฮว่าตรงๆ แต่เขา
ตัดสินใจส่งข้อความไปหาหลีชิงฮว่าแทน ด้วยวิธีนี้เขาจะ
สามารถถามคำถามทั้งหมดที่เขาต้องการได้

ห่านเซ็นไม่ได้คาดหวังว่าจะได้รับการตอบกลับจริงๆ แต่คือน
นั้นหลีชิงฮว่าก็ส่งข้อความตอบกลับแต่ละคำถามของห่าน
เซ็น พร้อมกับลงรายละเอียดแบบเจาะลึก เขายังส่งลิงก์
ข้อมูลให้ห่านเซ็นไปอ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วย

เมื่อห่านเซ็นเห็นข้อความตอบกลับ แม้เขาจะได้รับคำตอบ
หลายอย่าง แต่คำตอบเหล่านั้นก็นำเขาไปสู่คำถามที่มากขึ้น

ห่านเซ็นยังคงส่งข้อความไปถามหลี่ชิงฮว่าอยู่เป็นครั้งคราว
และแต่ละครั้งหลี่ชิงฮว่าก็จะตอบกลับใน 1 ถึง 2 วัน

ตอนนี้ห่านเซ็นเข้าใจแล้วว่าทำไมไปอีสานกับหลี่ชิงฮว่าถึงไม่
ลงรอยกัน ขณะนี้เขาสามารถเห็นแล้วว่ามันเป็นเพราะความ
แตกต่างของวิธีการวิจัยของพวกเขา

หลี่ชิงฮว่า จะมองของแต่ละอย่างด้วยมุมมองที่กว้างและ

ครอบคลุม ส่วนไปอีสานนั้นจะมองอะไรด้วยมุมแคบๆ แต่
เขาจะเน้นความสนใจไปที่รายละเอียด วิธีการของพวกเขา
ตรงกันข้ามกันโดยสิ้นเชิง

ห่านเซ็นได้เรียนรู้อะไรมากมายจากหลี่ชิงฮว่า

1 เดือนต่อมา ห่านเซ็นก็สำเร็จขั้นที่ 2 ของฝึกวิชาโลหิตเร้น
ลับ ม้ามของเขาแข็งแกร่งขึ้นอย่างมาก และเลือดของเขาก็
เข้มข้นขึ้นเป็น 2 เท่าด้วย หัวใจของเขาเต็มไปด้วยพลังงาน

วิชานี้ไม่ได้ผลกับคนอื่นๆ เพราะหัวใจของมนุษย์ทั่วไปไม่

แข็งแรงแฝงเพียงพอ ซึ่งมันก็เป็นปัญหาหลักที่ไปอีสานต้องการ
จะแก้มัน

เมื่อห่านเซ็นทำการทดลองเสร็จแล้ว เขาก็ตัดสินใจกลับบ้าน

การเดินทางไปสถาบันเซนต์ครั้งนี้ทำให้เขาได้รับอะไรมาก
มาย วิชาโลหิตเร้นลับนั้นเป็นอะไรที่มหัศจรรย์ และเขาก็ได้
ใช้เวลาที่เหลืออยู่ในห้องแล็บเพื่อพูดคุยและวิจัยทฤษฎีต่างๆ
เขาจากไปโดยหลงใหลกับมันยิ่งไปกว่าเดิม

“ถ้าเราสามารถวิจัยหัวข้อการไหลเวียนของกระแสพลัง 2

สายของหลี่ชิงฮว่าได้เมื่อไหร่ล่ะก็ ผลลัพธ์ของมันก็น่าจะทำให้
ให้เราฝึกวิชาไฮเปอร์จีน 2 อย่างได้ในเวลาเดียวกัน”

แต่หานเฉินรู้ว่ามันไม่มีคำตอบ แต่ผลลัพธ์ของมันก็เป็นอะไร
ที่น่าดึงดูดมากสำหรับเขา แต่ก็ไม่มีใครสามารถแก้ปัญหานี้
ได้ในเร็วๆนี้แน่

ในการวิจัยเกี่ยวกับการไหลเวียนของกระแสพลัง 2 สายนั้น
ทำให้หานเฉินเกิดแรงบันดาลใจสำหรับวิชาดาบคู่ของเขา

มันเป็นวิชาที่ทั้งสองมือใช้กระแสพลังเหมือนกัน แต่ตอนนี้
หานเฉินสงสัยว่าเขาจะสามารถใช้วิชาสองอย่างในมือแต่ละ

ข้างโดยที่ 2 วิชามิส่งผลกระทบต่อกันได้ไหม

มันไม่ได้เหมือนกับหัวข้อการไหลเวียนของกระแสพลัง 2
สายชะที่เดียว แต่มันก็ถือเป็นจุดเริ่มต้น กระแสพลังยังคงมี
ความเกี่ยวข้องกันอยู่ เหมือนอย่างคลื่นหยินหยาง หานเซ็น
ไม่คิดที่จะยอมแพ้เพียงเพราะว่าหัวข้อวิจัยดูจะเป็นไปไม่ได้
เขาหวังว่าวันหนึ่งจะสามารถหาคำตอบได้

และจากวันนั้นเป็นต้นมา เมื่อหานเซ็นมีคำถามเมื่อไหร่ เขาก็
จะส่งข้อความไปขอคำแนะนำจากหลี่ชิงฮว่า การติดต่อกัน
ระหว่างพวกเขาดำเนินต่อไปเป็นเวลานาน

วันนี้หลี่ชิงฮว่ายุ่งกับงานวิจัยของตัวเอง และเขาก็หยุดพักชั่วคราวเพื่อมาตอบคำถามของหานเซิน เมื่อตอบเสร็จ เขาก็ถอนหายใจออกมา

ที่โรงอาหารในวันนั้น เขาได้ให้หัวข้อวิจัยนี้กับคน 2 คน แต่มีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่กลับมาถามคำถามกับเขา

ลูกศิษย์ของเขาฉลาด และรู้ว่ามันไม่มีคำตอบที่จะหาเจอได้ในหัวข้อนี้ ซึ่งเมื่อเจอเข้ากับทางตัน พวกเขา ก็รีบหยุดเร็วเกินไป พวกเขาไม่คิดที่จะพยายามทำการวิจัยต่อไปเหมือนกับหานเซิน ถึงแม้ว่ามันจะดูเป็นความพยายามที่เปล่า

ประโยชน์ก็ตาม

ครั้งหนึ่งเคยมีคนสองคนมาถามคำถามกับหลี่ชิงฮว่า แต่
เนื่องจากว่ามันมีข้อมูลมากเกินไปที่ต้องคิดวิเคราะห์ พวก
เขาเลยยอมแพ้ไป มีเพียงหานเฉินเท่านั้นที่ยังพยายาม
วิเคราะห์ข้อมูลพวกนั้นต่อไป และพยายามที่จะประติดประ
ต่อพวกมันให้ได้ทั้งหมด

หลี่ชิงฮว่ารู้ว่าหานเฉินจริงจังกับหัวข้อนี้ เมื่อดูจากคำถามที่
หานเฉินถามเข้ามา

เริ่มแรก คำถามของหานเชินดูพื้นๆและเกือบจะดูโง่เขลาด้วย
ซ้ำ แต่เมื่อเวลาผ่านไปมันก็พัฒนาขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งมันแสดงให้เห็น
เห็นว่าหานเชินมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับหัวข้อนี้อย่างแท้จริง

ในตอนที่เราบางคนยังไม่เข้าใจอะไรบางอย่าง มันเป็นเรื่อง
ปกติที่พวกเขาจะทำผิดพลาดไป แต่การแก้ไขผิดพลาดนั้น
เป็นอะไรที่กล้าหาญ เมื่อเจอกับข้อผิดพลาด คนเราถึง
สามารถพัฒนาความเข้าใจถึงปมของปัญหาได้

หลี่ชิงฮว่าประทับใจกับความเร็วในการเรียนรู้ของหานเชิน
และเขาก็นับถือความมุ่งมั่นของหานเชินจากใจจริง

“ไปอีสานมีลูกศิษย์ที่ดีจริงๆ” หลี่ชิงฮว่ารู้สึกอิจฉาเล็กน้อย
คนฉลาดนั้นมีอยู่มากมายทุกหนทุกแห่ง หลายคนเกิดมา
เป็นแบบนี้ แต่ความหลงใหลนั้นคือสิ่งที่หลี่ชิงฮว่าเห็นว่ามี
คุณค่าเหนือสิ่งอื่นใด และหานเซินก็เป็นอย่างนั้น ยิ่งไม่ต้อง
พูดถึงความขยันหมั่นเพียรและความอดทนของเขา

เมื่อกลับมาที่ก๊อตแซงฮั่วรี หานเซินก็เตรียมตัวที่จะออกเดิน
ทางอีกครั้ง ควินนั้นแข็งแรงแรงขึ้นมากในช่วงหนึ่งเดือนที่เขา
ไม่อยู่ และเธอก็ได้รับบาดเจ็บหลายแห่งเช่นกัน

หานเซินสงสัยว่าร่างกายชั้นสุดยอดของเธอคืออะไรและ
อยากที่จะถามเธอ แต่ทุกคนนั้นปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับร่าง
กายชั้นสุดของตัวเองเป็นความลับ ดังนั้นเขาคิดว่ามันเป็น

อะไรที่ดูเสียมารยาทถ้าเขาถามเธอไปตรงๆ

มีเพียงจีซิงและคนอื่นๆอีกไม่กี่คนเท่านั้นที่ประกาศว่าร่าง
กายชั้นสุดยอดของพวกเขาคืออะไร แต่มันก็เป็นเพียงแค่ชื่อ
เท่านั้น ไม่มีใครรู้ว่าจริงๆแล้วร่างกายชั้นสุดยอดของพวกเขา
ทำอะไรได้กันแน่

หานเซ็นอุ้มเป่าเอ๋อขึ้นมา และเลือกเส้นทางที่เขาคิดว่าน่าจะ
มีโอกาสนำเขากลับไปที่ป่าขวากหนามมากที่สุด

ถึงพวกเขาจะเกิดหลงทางขึ้นมา มันก็ไม่ได้ทำให้หานเซ็น
กังวลอะไร เพราะยังงี้เป้าหมายหลักของเขาก็คือการสังหาร

มอนสเตอร์ชั้นสุดยอด ซึ่งถ้าพวกเขาหลงทางและเข้าไปใน
ดินแดนที่ไม่รู้จักขึ้นมา เขาก็อาจจะสามารถฆ่ามอนสเตอร์ที่
เขาต้องการได้มากขึ้นก็ได้

ควีนฆ่ามอนสเตอร์ส่วนใหญ่ไปตลอดทาง ด้วยอาวุธชั้นสุด
ยอดและชุดเกราะเลือดศักดิ์สิทธิ์ของเธอ ก็ทำให้เธอกลายเป็น
เป็นคู่หูที่คู่ควรร่วมเดินทางไปกับหานเซ็น ตอนนี้เธอสามารถ
ติดตามเขาไปในการออกล่ามอนสเตอร์ชั้นสุดยอดได้อย่าง
แน่นอน

หลังจากที่เดินทางออกมาจากดินแดนที่ถูกทิ้งร้างแล้ว พวก
เขาก็มาเจอกับดินแดนที่เต็มไปด้วยแม่น้ำจำนวนนับไม่ถ้วน

และกระแสน้ำของแม่น้ำแต่ละสายก็ไหลเชี่ยวอย่างมาก

ในน้ำมีปลาจำนวนมากว่ายไปมาอยู่ ปลาพวกนี้มีลำตัวสีแดง และคลีบของมันก็มีรูปร่างคล้ายปีก ซึ่งมีความยาวประมาณ 1 เมตรโดยเฉลี่ย

ในหมู่ปลาที่มาจับกลุ่มกันนี้ ก็มีปลาตัวหนึ่งที่ยาวกว่า 10 เมตร เกล็ดสีแดงของมันส่องสว่างภายใต้แสงอาทิตย์

ปลาตัวนี้กระโดดขึ้นมาเหนือน้ำครั้งแล้วครั้งเล่า ขณะที่ปลา

ตัวอื่นๆก็ว่ายน้ำตามมันไป

“มอนสเตอร์ชั้นสุดยอด?” หานเซ็นรู้สึกหนาวขึ้นมาทันทีเมื่อ
เห็นมัน เขาจับควีนเอาไว้เพื่อไม่ให้เธอก้าวต่อไปข้างหน้าแม้
แต่ก้าวเดียว

มอนสเตอร์ชั้นสุดยอดตัวนี้ดูแตกต่างจากตัวอื่น ซึ่งนั่นก็เป็น
เหตุผลที่หานเซ็นต้องระมัดระวังตัว ถ้ามันเป็นมอนสเตอร์ชั้น
สุดยอดธรรมดาทั่วไปละก็ เขาคงจะไม่ระมัดระวังตัวขนาดนี้

ตอนที่ 1119 ปลาสีแดง

พลังชีวิตของปลาประหลาดตัวนี้ทรงพลังอย่างมาก ซึ่งไม่เหมือนกับตัวอื่นๆที่ห่านเซ็นเคยเห็นมาก่อน เขาได้เห็นอะไรมามากในก๊อตแซงซ์วีเขต 3 แต่ก็ไม่มีอะไรที่สามารถเทียบ กับมอนสเตอร์ในน้ำตัวนี้ได้

ห่านเซ็นจับควีนเอาไว้และไม่ขยับเขยื้อนแม้แต่นิดเดียว ปลาข้างหน้าของพวกเขาตอนนี้อาจจะปลดล็อกขึ้นได้ถึงชั้นที่ 10 ดังนั้นห่านเซ็นจึงไม่ต้องการที่จะไปเสี่ยงยั่วให้มันโกรธ

นอกจากนั้นฝูงปลาที่ว่ายตามมันก็เป็นระดับเลือดศักดิ์สิทธิ์
เป็นอย่างน้อย แค่จำนวนของพวกมันเพียงอย่างเดียวก็น่า
กลัวมากพอแล้ว

ควีนไม่รู้ว่าปลาพวกนี้แข็งแรงขนาดไหน แต่เธอรู้จักหน
เขินดี เขาไม่มีทางจะระมัดระวังขนาดนี้ถ้าพวกเขาไม่ได้เจอ
กับอะไรที่อันตรายจริงๆ ดังนั้นเธอจึงทำตามความต้องการ
ของเขาและอยู่นิ่งๆ

ราชาปลายังคงจะไม่สังเกตเห็นพวกเขาทั้งคู่ พวกมันยังคง
ว่ายทวนกระแสน้ำต่อไปอย่างร่าเริง

ห่านเชื๑นถอนหายใจออกมา เขาจะเคล๑ื่อนไหวก็ต่อเมื่อพวก
ปลาไปแล้๑ว แต่พวกมันมีจำนวนมากเกินไป พวกปลาว่ายขึ้น
ลงอยู่เต็มแม่น้ำที่พวกเขาจำเป็นต้องข้ามไป

หลังจากรอคอยอยู่สักพัก พระอาทิตย์ก็เริ่มจะลับขอบฟ้า

แม่น้ำส่องสว่างภายใต้แสงจันทร์ และปลาทุกตัวก็ส่องแสงสี
แดงออกมา แสงของพวกมันส่องสว่างภายใต้แม่น้ำซึ่งเป็น
ภาพที่สวยงาม พวกมันทุกตัวยังคงว่ายตามราชาปลา
จำนวนของปลาที่ว่ายผ่านไปทั้งหมดนั้นมากมายอย่างไม่น่า
เชื่อ

เป่าเอ๋อเองก็หลงรักภาพอันสวยงามตรงหน้า และเหมือนทุก
ครั้ง เธอต้องการที่จะเข้าไปดูใกล้ๆ เธอปีนขึ้นไปบนไหล่ของ
ห่านเซ็น จากนั้นเธอก็กระโดดตรงไปที่แม่น้ำ

ปลาพวกนี้ไม่ได้หวาดกลัวอะไรเธอ เป่าเอ๋อเกาะหลังปลาตัว
หนึ่งเอาไว้และขี่หลังมันไป

ปลาไม่ได้โกรธหรือรำคาญอะไรเลย มันพาเป่าเอ๋อร่วมทาง
ไปกับพวกมันด้วย ในจังหวะหนึ่งมันจะกระโดดขึ้นมาใน
อากาศ และจังหวะต่อไปมันก็จะหมุนตัวอยู่ได้น้ำ เป่าเอ๋อดูมี

ความสุขในขณะที่ขี่หลังพวกมัน

“นี่มันไม่ปกติ ดูเหมือนว่าจะมีอะไรไม่ชอบมาพากลอยู่ พวก
เราไปใกล้ๆกันเถอะ”

เมื่อเห็นเป่าเอ๋อขี่หลังปลา หานเซ็นก็สงสัยว่าปลาพวกนั้น
กำลังจะทำอะไรกันแน่ เขาเรียกโกลเดินโกรวเลอร์ออกมา
และขี่ตามเป่าเอ๋อไปพร้อมกับควีน

ทั้งแม่น้ำเป็นสีแดงจากแสงสว่างที่ส่องออกมาจากตัวของ
พวกมัน หานเซ็นคิดว่าอย่างน้อยๆพวกมันก็มีกันประมาณ
1,000,000 ตัว

แต่ไม่มีปลาตัวไหนที่ดูดุร้าย และพวกก็ไม่ได้สนใจมอน
สเตอร์ตัวอื่นๆที่พวกมันเห็นระหว่างว่ายน้ำอยู่เช่นกัน

เป่าเอ้อกระโดดไปมาด้วยความเพลิดเพลิน เธอใช้ปลาแต่ละ
ตัวเป็นเหมือนกับแท่นเหยียบ แต่พวกมันก็ยังดูเชื่องอยู่ ไม่มี
ตัวไหนที่ต้องการจะทำร้ายเธอเลย

เป่าเอ้อกล้าขึ้นเรื่อยๆ เมื่อพวกมันว่ายเข้าไปใกล้ราชาปลา
เธอก็กระโดดขึ้นไปบนหัวของมัน

ห่านขึ้นเหี่ยวตากับสิ่งที่เห็น แม้มันจะดูเชื่องและไม่มีจิตมุ่ง
ร้ายอะไร แต่มันก็เป็นสามัญสำนึกทั่วไปที่ไม่ควรไปรบกวน
มอนสเตอร์ที่แข็งแกร่งขนาดนั้น มันไม่มีคำว่าระวังตัวเกินไป
เมื่ออยู่กับมอนสเตอร์แบบนี้ และการทำในสิ่งที่อาจจะทำให้
มันโกรธได้ก็เป็นอะไรที่สิ้นคิดมากๆ

แต่ก็เหมือนกับปลาตัวอื่น มันไม่ได้สนใจอะไรเธอ มันยังคง
ว่ายทวนกระแสน้ำต่อไป

ยิ่งพวกมันว่ายทวนกระแสน้ำไปมากเท่านั้น แม่น้ำก็เริ่มชัน

ขึ้นไปเรื่อยๆ และในที่สุดพวกมันก็มาถึงภูเขาขนาดมหึมาลูก
หนึ่ง เนินเขานั้นลาดชันอย่างมากจนไถลได้จนเกือบจะ
จะวิ่งตามขึ้นไปไม่ได้

มีมอนสเตอร์หลายตัวที่สามารถเห็นได้ตลอดสองฝั่งแม่น้ำ
แต่พวกมันทุกตัวก็ถอยออกไปเมื่อปลาตัวนี้ว่ายผ่าน ดู
เหมือนพวกมันไม่ต้องการจะยุ่งอะไรกับปลาฝูงนี้

มอนสเตอร์ทุกตัวมีเขตแดนของตัวเอง ซึ่งเป็นดินแดนที่พวก
มันปกครอง แต่มอนสเตอร์ทุกตัวก็ยอมให้ปลาพวกนี้ผ่านไป
โดยไม่กีดขวางอะไร ซึ่งมันเป็นเหตุการณ์ที่แปลกมากสำหรับ
หรรษา

ในที่สุดห่านเข็นก็มาหยุดอยู่ที่ยอดเขาสูงหนึ่ง ในระยะที่ไกล
ออกไป เขาเห็นงูน้ำที่มีความยาวกว่า 100 เมตรเปิดทางให้
ปลาพวกนี้ผ่านไป

และระหว่างทางยังมีกระแซ่ที่ยาวกว่า 10 เมตรอีกตัวหนึ่ง
ด้วย แม้แต่มังกรสมุทรและคางคกที่ถูกปกคลุมด้วยพิษก็ยัง
มี พวกมันหลีกเลี่ยงออกจากแม่น้ำอย่างอ่อนน้อมเพื่อเปิด
ทางให้ปลาพวกนี้ว่ายผ่านไป

“ปลาพวกนี้มันแข็งแรงจริงๆ” ห่านเข็นชื่นใจในความเคารพที่ปลา
พวกนี้ได้รับ

เมื่อเห็นความเชื่อของราชาปลาตัวนี้ ถึงแม่เปาเอ๋อจะชี้หัว
ของมันอยู่ก็ตาม หานเซ็นก็เกิดอยากที่จะชี้ปลาพวกนี้ดูบ้าง

แต่เขาไม่ใช่เปาเอ๋อ ดังนั้นเขาไม่แน่ใจว่าจะสามารถทำแบบ
นั้นได้ มอนสเตอร์มักจะโจมตีหานเซ็น แต่ดูเหมือนว่าพวก
มันไม่เคยทำอะไรเปาเอ๋อเลย ถ้าหานเซ็นกระโดดขึ้นไปบน
หลังปลาตัวใดตัวหนึ่งละก็ พวกมันอาจจะฆ่าเขาเลยก็ได้

“ปลาพวกนี้กำลังจะไปที่ไหนกันแน่?” พวกเขาเดินทางตาม
แม่น้ำพร้อมปลาพวกนี้มาหลายวันแล้ว แต่ถึงอย่างนั้นพวก

เขากียังไม่เห็นปลายทางสักที แต่ราชาปลาที่เริ่มที่จะว่ายเร็ว
ขึ้นไปอีกอย่างน่าแปลกใจ

ปลาตัวอื่นๆก็หยุดทำเป็นเล่นและเริ่มว่ายตามราชาของพวกเขา
มันอย่างจริงจัง เมื่อราชาปลาเร่งความเร็วขึ้น ปลาตัวเล็กๆ
หลายตัวก็เริ่มถูกทิ้งไว้ข้างหลัง

สุดท้ายแล้วแม้แต่โกลเด้นโกรวเลอร์เองก็ไม่สามารถตามมัน
ได้ทัน และนั่นก็เป็นความเร็วเต็มที่แล้ว โกลเด้นโกรวเลอร์นั้น
แข็งแกร่ง แต่มันปลดปล่อยได้แค่นี้เดียว ถึงมันจะมีความ
เร็วที่ดี แต่เมื่อเทียบกับราชาปลาแล้วมันก็ยังช้ากว่ามาก

ห่านเซ็นพยายามจะขอให้เป่าเอ๋อลงมาจากหัวของราชาปลา
และกลับมาหาเขา แต่เธอส่ายหัวและอยู่บนตัวของราชา
ปลาต่อไป

ห่านเซ็นรู้ว่ากำลังจะมีเรื่องใหญ่อะไรบางอย่างเกิดขึ้นแน่ แต่
ตอนนี้โกลเดินโกรวเลอร์เริ่มจะถูกทิ้งห่างเหมือนกับปลาตัว
อื่นๆแล้ว

ห่านเซ็นบอกควีน “ผมจะล่องหน้าไปก่อน ส่วนคุณตามแม่
น้ำนี้ไปพร้อมกับโกลเดินโกรวเลอร์”

ห่านเชื้่นเรียกปีกม้งกรโลหิตมารออกมา และด้วยเทคนิค
ฟินิกซ์ เขาก็สามารถบินตามราชาปลาไปด้วยความเร็ว
การรวมพลังของมันทำให้ห่านเชื้่นสามารถตามราชาปลาได้
ทัน

ตอนที่ 1120 เถาวัลย์สีม่วง

สุดท้ายแล้วราชาปลา ก็ว่ายไปแค่ตัวเดียว เพราะมันว่ายเร็วเกินไป ไม่มีปลาตัวไหนที่ตามมันได้ทัน มีแค่ห่านเซินเท่านั้น ที่ตามความเร็วของมันทัน ส่วนเป่าเอ๋อก็ยังคงนั่งอยู่บนตัว
ของราชาปลา พร้อมกับทำสีหน้าที่ดูจริงจัง

ห่านเซินบินตามราชาปลาด้วยความเร็วที่สูงมากเป็นเวลา 2 วันเต็มๆ โชคดีที่ปีกของเขาเป็นวิญญานอสสุร ถ้าเขาต้องใช้พลังงานของตัวเองในการบินล่ะก็ เขาก็คงจะหมดแรงไป
นานแล้ว

แต่ในที่สุดหวนคืนก็เห็นปลายทางของแม่น้ำสายนี้ ซึ่งมันนำไปสู่ภูเขาสูงใหญ่ลูกหนึ่ง ยอดของมันสูงขึ้นไปในก้อนเมฆ ความสูงโดยประมาณของมันไม่สามารถจะคาดเดาได้

แถมมันยังมีน้ำตกขนาดใหญ่อยู่บนภูเขาอีกด้วย มันไหลลงมาจากที่ไหนสักแห่งเหนือก้อนเมฆนั้น รวากับว่าน้ำตกนี้เป็นเชือกที่ล่ามท้องฟ้าและก้อนเมฆเอาไว้

มันเป็นภาพที่งดงาม ซึ่งต่อหน้าน้ำตกอันยิ่งใหญ่นี้ แม้แต่ราชาปลาเองก็ดูเล็กลงเลย

น้ำตกไหลลงมายังทะเลสาบที่อยู่ด้านล่าง เมื่อราชาปลา
มาถึงทะเลสาบนี้แล้ว มันก็เริ่มว่ายทวนน้ำตกขึ้นไปสู่ท้องฟ้า
เป่าเอ่อจับราชาปลาเอาไว้แน่นและขึ้นไปสู่ยอดเขาพร้อมกับ
มัน

ห่านเซ็นตะโกนเรียกเธอ แต่เป่าเอ่อไม่สนใจเขา เธอยังคง
จ้องมองไปที่ยอดภูเขา

ห่านเซ็นสามารถตามราชาปลาขึ้นไปได้ แต่เขาเลือกที่จะไม่
ทำในตอนนี้อยู่ ขณะที่ห่านเซ็นกำลังครุ่นคิดถึงสถานที่ที่เขา
ถึงนั้น ก็มีบางสิ่งโผล่ออกมาจากก้อนเมฆด้านบน

ห่านเข็นยี่นดูอยู่ที่ริมทะเลสาป และเขาก็ได้เห็นเถาว์วัลย์สี
ม่วงพุ่งลงมาจากด้านบน มันพยายามจะฟาดใส่ราชาปลา
ราวกับว่ามันเป็นไส้

ราชาปลาทำให้ตัวเองพองขึ้นและรับการโจมตีราวกับพระ
อาทิตย์สีแดง

ปัง!

ราชาปลาถูกเถาว์วัลย์ฟาดใส่ ทำให้เลือดของมันไหลออกมา
เป็นจำนวนมากจนถึงขนาดที่ทำให้น้ำตกและทะเลสาบด้าน

ล่างถูกย้อมเป็นสีแดง

ราชาปลายังคงไม่ลดละความพยายามที่จะว่ายขึ้นไปบน
น้ำตก

ปัง!

แถววัลย์ก็ยังคงอยู่ตรงนั้นและฟาดใส่ราชาปลาอีกครั้ง ทำให้
เกล็ดหลายอันของมันหลุดออกมาจากร่างกาย

หวนขึ้นอิงกับภาพอันน่ากลัวที่เห็น ราชาปลาแข็งเกร่งอย่าง

ไม่น่าเชื่อ แต่เถาวัลย์สีม่วงนี้กลับเกือบจะจัดการมันได้ใน
การโจมตีเพียงแค่ครั้งเดียว

“มันเป็นอะไร? พืชนั้นหรือ?! หรือว่ามันคืออาวุธจิโน?! มีใคร
บางคนควบคุมมันอยู่หรือยัง?” หานเซ็นสงสัยพร้อมกับตก
ตะลึงกับพลังของเถาวัลย์นี้

ออร์บศาสตร์ต่งเสวียนของเขามีระยะไม่มากพอที่จะทำให้
เขาสัมผัสถึงสิ่งที่ซ่อนอยู่ในก้อนเมฆพวกนั้นได้

แต่สิ่งที่หานเซ็นไม่เข้าใจมากที่สุดก็คือ ทำไมเป่าเอ๋อถึงทำ

แบบนี้ เธอมุ่งมั่นที่จะอยู่บนตัวของราชาปลา และสีหน้าของ
เธอก็ดูจริงจังมากด้วย หานเซ็นไม่เคยเห็นเธอมีท่าทางแบบนี้
มาก่อน

‘เธอรู้หรือว่าข้างบนนั้นมีอะไร?’ หานเซ็นคิด

แต่มันไม่น่าที่จะเป็นไปได้ เธอไม่เคยมาที่นี่มาก่อน ดังนั้น
เธอจะรู้ได้อย่างไร?

แต่ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลอะไรก็ตาม อย่างหนึ่งที่แน่ใจก็คือเธอ
ต้องการอะไรบางอย่าง มันจะต้องมีอะไรบางอย่างบนนั้น

และเธอก็ต้องการมัน

ปัง!

ราชาปลาไม่สามารถทนต่อการโจมตีครั้งนี้ได้ และมันก็ไม่สามารถว่ายน้ำขึ้นไปได้อีก มันล่องกลับลงมาที่ทะเลสาบ
ด้านล่างทำให้เกิดเป็นคลื่นขนาดใหญ่

ห่านเชื่อกันว่าราชาปลาตัวนี้สามารถบินได้ แต่มันคงจะ
อ่อนแอเกินไป หลังจากที่ถูกการโจมตีครั้งสุดท้ายเข้า

แต่ราชาปลา ยังไม่ได้ยอมแพ้ มันส่องแสงออกมาและว่ายนํ้า
วนเป็นวงกลม ก่อนที่จะบินกลับขึ้นไปด้านบนอีกครั้ง

ตอนที่หัวของราชาปลา มีเขาสีทองงอกออกมา ในจังหวะที่
เถาวัลย์ฟาดลงมา ราชาปลาก็ใช้เขาของมันเสียบเถาวัลย์
เอาไว้

แต่เถาวัลย์สีม่วงก็ยังสามารถขยับเขยื้อนได้ และฟาดใส่ไปที่
เขาของราชาปลา

ปัง!

เขาสีทองแตกสลายไป และราชาปลาก็ล่องลงมาที่ทะเลสาบ
ด้านล่างอีกครั้ง

แต่ราชาปลาก็ยังไม่คิดที่จะยอมแพ้ มันส่องสว่างมากขึ้นยิ่ง
กว่าเดิม มันสว่างชะจนห่านเหินไม่สามารถมองต่อได้

ห่านเหินใช้ออราศาสตร์ตงเสวียนเพื่อที่จะตรวจดูราชาปลา
และเขาก็เห็นว่ามันกำลังฟื้นฟูกลับมา เกือบรอบๆตัวของมัน
ก็กลับมาเป็นปกติแล้ว

มันพุ่งตัวออกจากน้ำและบินขึ้นไปราวกับจรวด

เถาวัลย์สีม่วงก็ฟาดใส่ราชาปลาอีก แต่ครั้งนี้ราชาปลาไม่
ยอมแพ้ให้กับแรงโน้มถ่วง มันคงพุ่งขึ้นไปด้านบน และขณะ
ที่มันขึ้นไป เกล็ดที่ถูกฟาดจนหลุดออกมา ก็เป็นเหมือนกับ
ละอองดาวสีทองที่ร่วงลงมา

ครั้งนี้เถาวัลย์ไม่สามารถหยุดราชาปลาเอาไว้ได้ แต่ดูเหมือน
ว่าชัยชนะของมันจะเป็นแค่ช่วงสั้นๆเท่านั้น ภาพลวงตาแห่ง
ความสำเร็จพังทลายลงมา เมื่อเถาวัลย์อีกอันปรากฏออกมา

แต่ราชาปลายังคงมุ่งหน้าต่อไป โดยเร่งความเร็วเพิ่มขึ้นอีก
แม้มันจะต้องสูญเสียเกล็ดของมันไป

มันรวดเร็วมากจนขนาดที่เกาวัลย์เส้นที่สองไม่สามารถทำ
อะไรมันได้ และเมื่อเห็นว่าความพยายามที่จะหยุดราชาปลา
ไม่ให้ขึ้นไปนั้นล้มเหลว เกาวัลย์ก็ถอยกลับขึ้นไปบนก้อนเมฆ

สีหน้าของเปาเอ๋อดูจริงจังยิ่งกว่าเดิม ตอนนี้เธอถือผลน้ำเต้า
เอาไว้ในมือขณะที่จ้องไปยังก้อนเมฆที่เธอกำลังเข้าไปใกล้
ด้วยความรวดเร็ว

ห่านเห็นมองดูราชาปลาพุ่่งทะเลผ่านก้อนเมฆขึ้นไป และหลัง
จากนั้นเสียงของฟ้าผ่าก็ดังขึ้น แสงสีม่วงปรากฏขึ้นบนท้อง
ฟ้า

ก้อนเมฆถูกฉีกกระจายออกไป ขณะที่ราชาปลาก็กลายเป็น
ปลาที่เต็มไปด้วยเลือดทั้งตัว และเกล็ดของมันก็หลุดออกไป
ทั้งหมด

ในจังหวะที่ก้อนเมฆถูกฉีกกระจายออกไปนั้น ห่านเห็นก็มอง
เห็นยอดของภูเขา บนยอดนั้นมีเกาะวัลย์เก่าแก่อยู่ เกาะวัลย์ 2

เส้นที่โจมตีราชาปลาก่อนหน้านี้เป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งของมัน
เท่านั้น

และแสงสีม่วงที่พุ่งลงมาจากท้องฟ้านั้นก็ถูกปล่อยออกมา
โดยเฮอร์คิวลีสเก่าแก่นั้น

“มันคืออะไรกัน?” หานชื่นมองดูมันด้วยความประหลาดใจ

ตอนที่ 1121 อสูรเถาวัลย์

ก่อนเมฆนั้นแยกออกเพียงแค่วินาทีเดียวเท่านั้น แต่ในช่วงเวลานั้นห่านเซ็นก็เห็นว่าเถาวัลย์ไม่ได้พุ่งออกมาจากยอดของภูเขา ดูเหมือนว่ามันจะเป็นเพียงแค่อวัยวะของมอนสเตอร์ตัวหนึ่งเท่านั้น

ในช่วงเวลาสั้นๆ ภาพของมอนสเตอร์ตัวนี้ก็เข้าไปในหัวของห่านเซ็น เถาวัลย์พวกนี้มีจิตใจเป็นของตัวเอง แต่พวกมันงอกออกมาจากมอนสเตอร์ที่มีชีวิต นี่เป็นสิ่งที่ห่านเซ็นเคยเห็นมาก่อน

ผลน้ำเต้าที่เป่าเอ่อเกิดมาก็มาจากเถาวัลย์ที่พันอยู่รอบๆ
โครงกระดูกของมอนสเตอร์ในตำนานตัวหนึ่ง ซึ่งเถาวัลย์
พวกนี้เกือบจะเหมือนกับเถาวัลย์นั้นเลย

สิ่งเดียวที่แตกต่างก็คือมันไม่มีผลน้ำเต้าติดอยู่ที่เถาวัลย์

“เถาวัลย์พวกนี้คงจะไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับเป่าเอ่อหรอกใช่
ไหม?” หานเซ็นไม่แน่ใจว่าเถาวัลย์พวกนี้สามารถให้กำเนิด
ผลน้ำเต้าออกมาได้ไหม แต่บางทีวันหนึ่งอาจจะมีผลน้ำเต้า
งอกออกมาก็ได้

แต่มันจะต้องมีความเกี่ยวข้ออะไรบางอย่างระหว่าง
เถาวัลย์พวกนี้และเป่าเอ่อแน่ เพราะถ้ามันไม่มีอะไร เธอคง
จะไม่มีท่าทางอย่างที่เป็นอยู่ในตอนนี้แน่

ขณะที่หานเซ็นกำลังครุ่นคิดอยู่นั้น ราชาปลาก็ทนต่อความ
เจ็บปวดที่ได้รับและบินผ่านก้อนเมฆขึ้นไป ซึ่งเมื่อมันผ่านไป
ได้แล้ว มันก็พุ่งไปหาเถาวัลย์

แสงสีม่วงส่องสว่างขึ้นมาอีกครั้ง แต่มันไม่เหมือนกับครั้ง
ก่อน มันสร้างฝูงผึ้งสีม่วงจำนวนมากออกมา และพวกมันก็
บินมาล้อมราชาปลาเอาไว้อย่างรวดเร็ว

ในที่สุดเป่าเอ๋อก็เริ่มเคลื่อนไหว เธอตกลงที่ผืนน้ำเต้าของเธอ
ซึ่งทำให้มันดูดกลืนฝั่งสีม่วงทุกตัวเข้าไป

ปัง!

ราชาปลาถูกส่งลงไปที่ทะเลสาบด้านล่างอีกครั้ง แต่มันก็ไม่
คิดที่จะอยู่ตรงนี้ มันพุ่งขึ้นไปหาถ้ำวัลย์อีกครั้ง รวากับว่ามัน
กำลังเร่งรีบอย่างไม่คิดชีวิต

ดูเหมือนว่าราชาปลาตัวนี้จะหิวกระหายและต้องการจะกิน
ถ้ำวัลย์ แต่ก่อนที่มันจะทำได้ มอนสเตอร์ตัวนั้นก็ลุกขึ้นมา

จากนั้นมันก็ใช้หัวที่ดูน่าสยดสยองกระแทกราชาปลา
กระเด็นออกไป

เสียงคำราม!

มอนสเตอร์ตัวนี้ส่งเสียงคำรามอันน่ากลัวออกมา ขณะที่วิ่ง
เข้าหาราชาปลา พร้อมกับเถาว์ลึบบนตัวของมันที่สับตัดไป
มาอย่างบ้าคลั่ง

ราชาปลาส่องแสงสีทองออกมา และพุ่งเข้าไปปะทะกับอสูร
กายตัวนี้โดยไม่เกรงกลัวเลย

แสงสีม่วงและแสงสีทองผสมผสานกันกลางอากาศ

ห่านเซ็นบินขึ้นไปเหนือก้อนเมฆเพื่อดูการต่อสู้ที่เกิดขึ้น แม้
แต่โหมตราชาสปิริตชั้นสุดยอด ห่านเซ็นก็ไม่คิดว่าจะ
สามารถต่อสู้กับมอนสเตอร์ตัวใดตัวหนึ่งในสองตัวนี้ได้ ตอน
นี้ห่านเซ็นพอใจแล้วแค่ได้ดูพวกมันต่อสู้อย่างเดียว

ห่านเซ็นสังเกตเห็นว่ามอนสเตอร์ตัวนี้ดูแตกต่างจากโครง
กระดูกที่เขาเห็นในก๊อตแซงซ์วีเขต 2 ถึงแม้ว่ามันจะเป็นแค่
โครงกระดูกเท่านั้น แต่เขาก็สามารถบอกได้ในทันที

มอนสเตอร์ตัวนี้เหมือนกับบอสรุกายที่มีเขา หานเซ็นสามารถ
บอกได้ว่าร่างกายของมันแตกต่างจากโครงกระดูกที่เขาเห็น
ในก๊อตแซงซ์วีเขต 2

“เป่าเอ๋อมีความเกี่ยวข้องกับเถาวัลย์พวกนี้ใช่มั้ยหรอ?”
หานเซ็นมองเถาวัลย์อย่างตั้งใจ เถาวัลย์พวกนี้น่ากลัวเลยที่
เดียว พวกมันเหมือนกับหนวดที่งอกออกมาจากมอนสเตอร์
ที่กำลังต่อสู้อยู่กับราชาปลา แต่หานเซ็นไม่สามารถมองเห็น
ผลไม้หรือผลน้ำเต้างอกออกมาจากพวกมัน

บางที่เถาวัลย์พวกนี้คงจะป้อนพลังงานให้กับมอนสเตอร์

หรือไม่ก็เสริมพลังให้กับมัน ถ้าแค่มอนสเตอร์อย่างเดียวที่
ต่อสู้กับราชาปลาละก็ มันก็คงจะถูกฆ่าไปแล้ว

แถววัลย์ของมอนสเตอร์ตัวนี้ยังฟาดใส่ราชาปลาอย่างต่อเนื่อง พลังอันมหาศาลของมันดูเหมือนจะมากเกินไปที่
ราชาปลาจะรับมือได้ เห็นได้ชัดว่ามันกำลังจะพ่ายแพ้การ
ต่อสู้ครั้งนี้ ถึงแม้มันจะสะบัดสะบอมและมีเลือดไหลออกมา
จำนวนมาก แต่ราชาปลาก็ยังไม่ยอมแพ้ มันยังคงต่อสู้ต่อไป
อย่างไม่ลดละ

ราชาปลาอ่อนแอลงเรื่อยๆ และในที่สุดแถววัลย์ก็จับมันเอาไว้
ได้สำเร็จ ราชาปลาไม่สามารถขยับเขยื้อนได้

อสุรกายใช้เขาเสียบเข้าที่ตัวของราชาปลา หลังจากนั้นมันก็
โยนราชาปลาลงมาที่ทะเลสาบด้านล่าง

หลังจากการโจมตีนี้ทะเลสาบก็เปลี่ยนเป็นสีแดงโดย
สมบูรณ์ และราชาปลาก็ไม่ได้พุ่งกลับขึ้นไปอีกครั้ง หลังจาก
ผ่านไปสักพัก ราชาปลาก็ลอยกลับขึ้นมาที่ผิวน้ำอย่างช้าๆ

แต่มันยังไม่ตาย แสงสว่างของมันเลือนรางมากๆ เท่านั้น
บาดแผลตามร่างกายของมันใหญ่โตมากๆ เกล็ดและเนื้อหนัง

ของมันก็หลุดออกเกือบหมดเผยให้เห็นโครงกระดูกส่วนใหญ่
ของมัน ราชาลาพยายามจะพุ่งกลับขึ้นไปอีก แต่มันก็ไปได้
ไม่เกิน 10 เมตร ก่อนที่จะล่องกลับลงมา

เป่าเอ๋อมองขึ้นไปบนท้องฟ้า เหมือนกับว่าเธอยังไม่ต้องการ
ที่จะยอมแพ้เพียงแค่นี้

เมื่อหันขึ้นเห็นราชาลากำลังจะตาย เขาก็บินไปอุ้มเป่า
เอ๋อขึ้นมา

หลังจากการต่อสู้นั้น เป่าเอ๋อดูเหมือนจะไม่ได้รับรอยขีด

ข่วนอะไร บางทีเถาวัลย์พวกนั้นคงจะไม่ต้องการทำร้ายเธอ
แต่จะด้วยเหตุผลอะไรนั้นห่านเซ็นก็อาจจะรู้ได้

“เป่าเอ้อ หนูต้องการอะไรข้างบนนั้น?” ห่านเซ็นหวังว่าเธอ
จะตอบคำถามของเขา

เป่าเอ้อยังคงมองขึ้นไปบนยอดเขาและพูด “พ่อ หนูต้องการ
เถาวัลย์”

“เถาวัลย์พวกนั้นมันมีประโยชน์ยังไงหรือ?” ห่านเซ็นถาม

“หนูแค่ต้องการมัน” เป้าเอ๋อพูด

ห่านเซ็นถามต่อไปเพื่อจะได้รายละเอียดเพิ่มเติม แต่เป้าเอ๋อ
ไม่ได้อธิบายอะไร ห่านเซ็นสงสัยว่าแม้แต่เธอเองก็คงไม่รู้
เหมือนกัน แต่มันคงมีแรงกระตุ้นอะไรบางอย่างทำให้เธอ

ต้องการมัน

ห่านเซ็นหยุดถามแค่นั้นและตั้งใจที่จะปิดชีวิตของราชาปลา
เขาถือดาบฟินิกซ์เอาไว้ในมือและเตรียมตัวที่จะฟันเข้าไปที่
บาดแผลของมอนสเตอร์ตัวนี้ มันเป็นถึงมอนสเตอร์ขั้นสุด

ยอดที่อาจจะปลดล็อกขึ้นได้ถึงขั้นที่ 10

มันกำลังจะตายและตอนนี้ก็เป็นโอกาสของเขา

“อย่าฆ่ามัน” เป่าเอ๋อพูด

“ทำไม?” หานเฉินสับสน เธอไม่เคยหยุดเขาแบบนี้มาก่อน

เป่าเอ๋อมองกลับขึ้นไปที่ยอดเขาและพูด “มันไม่ใช่ศัตรูของ

พวกเรา พวกเราจำเป็นต้องให้มันช่วย”

ตอนที่ 1122 ป่า 1000 แมลง

“เจ้านี้นะหรือ?” หานเซ็นประหลาดใจ ดูเหมือนเป่าเอ๋อจะ
ต้องการเกววัลย์มากกว่าที่เขาคิดเอาไว้

สุดท้ายหานเซ็นก็ตัดสินใจไม่ปิดชีวิตของราชาปลา การฆ่า
มอนสเตอร์ขั้นสุดยอตนั่นไม่ใช่เรื่องยากสำหรับเขามากต่อไป
แล้ว ดังนั้นมันจึงคุ้มค่าที่จะปล่อยราชาปลาตัวนี้ไป ถ้ามันทำ
ให้เป่าเอ๋อมีความสุข

ซึ่งห่านเชื้่นเองก็สนใจมอนสเตอร์ที่มีเถาว์ลย้งอกออกมาด้วย
เชื้่นกัน ถ้าราชาปลาตัวนี้สามารถช่วยเหลือเขาได้ มันก็คู้้่มที่
จะไว้ชีวิตมัน

ห่านเชื้่นจำลองสายฟ้าของจิ้งจอกสี่เงินและพยายามที่จะ
รักษาให้กับราชาปลา

แต่ศาสตร์ตงเสวียนของห่านเชื้่นปลดล็อกคียันได้ไม่มากพอ
ทำให้พลังในการรักษาของเขาเกือบจะไร้ประโยชน์เมื่อใช้กับ
มอนสเตอร์ขั้นสุดยอด สายฟ้าของเขาได้ผลน้อยมากกับ
มอนสเตอร์ที่แข็งแกร่งขนาดนี้

หลังจากรักษาอยู่ครึ่งวัน หานเซ็นก็เริ่มหมดแรง แต่ถึงเขาจะ
พยายามขนาดนั้น ราชาปลา ก็ฟื้นฟูกลับมาเพียงนิดเดียวเท่า
นั้น

“มันจะต้องเป็นมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดเบอร์เซิร์กแน่ๆ” เมื่อได้
เข้ามาดูราชาปลาใกล้ๆ แล้ว ตอนนี้หานเซ็นก็สามารถสัมผัส
ได้ถึงความแข็งแกร่งที่แท้จริงของราชาปลาว่ามันทรงพลัง
ขนาดไหน มันน่าจะเป็นมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดเบอร์เซิร์ก

แต่ราชาปลาก็ดูดีขึ้นมาน้อยแล้ว ตอนนี้มันสามารถเคลื่อนไหว
ไหวได้ มันหันไปมองที่ยอดเขา และดูเหมือนว่ามันต้องการ
จะกลับขึ้นไปด้านบน แต่มันไม่สามารถทำได้ และมันก็ดู

เสียใจเมื่อรู้อย่างนั้น มันหันหน้ากลับและว่ายตามกระแสน้ำ
ไป

เป่าเอ๋อดูผิดหวัง ตอนนี้น้หานเซ็นยืนอยู่บนหลังของราชาปลา
ขณะที่อุ้มเป่าเอ๋อเอาไว้ในอ้อมแขนของเขา พร้อมกับครุ่นคิด
ถึงเรื่องความเกี่ยวข้องระหว่างเป่าเอ๋อและเกาวัลย์นั้น

ราชาปลาวายน้ำไปครึ่งวัน และในที่สุดพวกเขาก็พบกับควีน
ควีนซีคเมื่อได้เห็นสภาพของราชาปลา เกล็ดของมันหลุด
ออกไปจนหมด

ห่านเซ็นเรียกโกลเด้นโกรวเลอร์กลับมาและให้เธอขึ้นมานั่ง
บนหลังของราชาปลาพร้อมกับเขาด้วย ห่านเซ็นบอกสิ่งที่เกิด
ขึ้นในช่วงที่เขาจากไปกับเธอ แต่เขาไม่ได้บอกอะไรเกี่ยวกับ
เรื่องที่มีมันอาจจะมีความเกี่ยวข้องกับเปาเอ่อ

“สรุปก็คือสิ่งที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่่นั้นเป็นปริศนา ไม่สามารถ
อธิบายได้ แต่ถ้าราชาปลาถึงขนาดยอมตายเพื่อมัน นั่นก็
หมายความว่าเถาวัลย์พวกนั้นต้องเป็นอะไรที่มีค่ามากแน่”

ควีนพูด

ห่านเซ็นพยักหน้า เขาก็ต้องการจะรู้เหมือนกัน แต่เขารู้ตัวว่า
ตัวเองยังอ่อนแอเกินไปในตอนนี้อยู่ เขาหวังว่าสักวันหนึ่งจะทำ

ให้ราชาปลากลับมาต่อสู้อย่างกล้าหาญและเอาชนะเถาวัลย์นั้น

หลังจากเดินทางไปสักพักหนึ่ง ราชาปลาก็พบกับฝูงปลา
เมื่อราชาปลามาถึง พวกมันก็ว่ายมารอบๆและจูบขาดแผล
ของราชาปลา

การจูบของปลาแต่ละตัวนั้นจะมีแสงสว่างออกมาจากริม
ฝีปากของพวกมัน และซึมเข้าไปในร่างกายของราชาปลา
หลังจากนั้นพลังชีวิตของราชาปลาก็จะเริ่มกลับมาอย่างน่า
อัศจรรย์

พวกปลาผลัดกันมามอบแสงสว่างให้กับราชาปลาเรื่อยๆ ซึ่ง
ขณะที่พวกมันทำแบบนี้ เกล็ดของราชาปลาก็เริ่มกลับมา
อีกครั้งหนึ่ง

หลังจากเห็นอย่างนี้ หานเซ็นก็เตรียมตัวออกเดินทางไปตาม
ทางของเขา แต่เป่าเอ๋อหยุดเขาเอาไว้และพูด “พ่อ มันจะพา
พวกเราไป”

“พาพวกเราไป? พาพวกเราไปไหนล่ะ?” หานเซ็นถาม

“มันบอกว่า มันเห็นบางอย่างที่ดูเหมือนกับพวกเรา” เป่าเอ๋อ
พูด

ห่านเขินมองหน้าควีน ถ้าราชาปลาเคยเห็นมนุษย์คนอื่นๆละ
ก็ มันก็หมายความว่าที่ที่พวกเขาจะถูกพาไปอาจจะเป็น
เมืองของมนุษย์ก็ได้ ซึ่งถ้าเป็นอย่างนั้นจริง มันก็เป็นข่าวดี
มากๆ

ราชาปลาค่อยๆฟื้นตัวกลับมา และว่ายน้ำตามกระแสน้ำไป
อย่างรวดเร็ว

หลังจากเดินทางเพียงแค่วันเดียว ราชาปลาก็มาหยุดอยู่ที่ริม
แม่น้ำแห่งหนึ่ง

เมื่อห่านเข็นมองไปรอบๆที่พวกเขาถูกพามา เขาก็อึ้ง มันมี
เถาวัลย์ที่มีหนามเลื้อยพันอยู่รอบๆป่าโดยทั่ว ไม่ว่าเขาจะถูก
พามาที่ไหนก็ตาม แต่พวกเขาก็คงอยู่ไม่ไกลไปจากป่าชวาก
หนามมากนัก

พวกเขาลงจากหลังราชาปลาและหันกลับไปมองมัน ราชา
ปลาส่ายหางของมันราวกับว่าโบกมือบอกลา หลังจากนั้น
มันก็ว่ายน้ำออกไป

“เป่าเอ้อ พวกเราจะหาปลาตัวนี้เจออีกได้ยังไง?” ห่านเข็น
พูดขณะที่มองไปที่แม่น้ำ แม่น้ำนี้เป็นแม่น้ำที่กว้างใหญ่ ถึง
แม่น้ำไม่ได้กว้างใหญ่เมื่อเทียบกับผืนดิน แต่การจะตามหา

พวกมันคงไม่ใช่เรื่องง่ายๆ แน่

“มันจะไปที่นั่น” เป้าเอ่อพูด ขณะที่มองออกไปยังทิศทางของ
ภูเขา

สำหรับตอนนี้ไม่มีอะไรที่ห่านเขินสามารถทำได้ ถึงจะใช้
โหมดราชาสปีริตขั้นสุดยอด เขาก็ไม่สามารถต่อสู้กับอสูร
เถาวัลย์นั้นได้

แต่โชคดีที่อสูรเถาวัลย์นั้นดูเหมือนจะมีข้อจำกัดอยู่ ดูเหมือน
ว่ามันจะไม่เคยลงมาจากยอดภูเขาเลย ถ้ามันหวาดกลัวที่จะ

ลงมา นั่นก็เป็นเรื่องดีสำหรับพวกเขา หานเซ็นตัวสั้นเมื่อคิด
ว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้ามันตามพวกเขาลงมา

‘เมื่อเราแข็งแกร่งกว่านี้เมื่อไหร่ เราควรจะกลับไปหาเถาวัลย์
นั้น’ หานเซ็นคิดขณะที่เดินเข้าไปในป่า

ในที่สุดพวกเขาก็เจอกับรอยเท้าของมนุษย์ นี่บอกให้หาน
เซ็นรู้ว่ามียักษ์อยู่แถวๆนี้ หลังจากเดินไป 10 ไมล์ ทั้งสาม
คนก็มาเจอกับปราสาทที่ตั้งอยู่ระหว่างต้นไม้จำนวนมาก ซึ่ง
ที่นั่นหานเซ็นก็เห็นมนุษย์กำลังต่อสู้กับมอนสเตอร์อยู่

“เพื่อน พวกนายมาจากที่ไหนกัน?” ใครบางคนถามหานเซ็น
และควีน

“เมืองของพวกเราอยู่ที่ไหนสักแห่งใกล้ๆนี้ แต่พวกเราหลง
ทาง”

หานเซ็นตอบอย่างคลุมเครือ เขายังไม่รู้ข้อมูลอะไร เขาเลย
ต้องตอบลองเชิงไปก่อน

“ถ้าอย่างนั้นนายก็โชคดีแล้ว การเดินทางผ่านป่าอันชั่วร้ายนี้
ตามลำพังไม่ใช่เรื่องง่ายๆ นายโชคดีที่ยังหายใจอยู่ได้!” ชาย
คนนั้นพูดด้วยความประหลาดใจ

ห่านเซ็นดีใจที่เมื่อได้ยินคำพูดของเขา เพราะนั่นหมายความว่า
ว่าป่าขวากหนามน่าจะอยู่แถวๆนี้

ห่านเซ็นได้รู้ว่าป่าที่พวกเขาอยู่ในตอนนี้เรียกว่าป่าพันแมลง
มันเป็นป่าที่อยู่ข้างเคียงกับป่าขวากหนาม มีแม่น้ำขนาด
ใหญ่ล้อมรอบป่าแห่งนี้เอาไว้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ดี แต่ที่ดียิ่ง
กว่านั้นก็คือมีเมืองระดับขุนนางอยู่ในดินแดนแห่งนี้ด้วย
มนุษย์หลายคนอาศัยอยู่ที่นั่น แต่ห่านเซ็นไม่สามารถคาด
เดาได้ว่าทำไมมันถึงถูกทิ้งให้ว่างเปล่าตอนที่มนุษย์คนอื่นๆ
ไปพบมันเข้า

ป่าขวากหนามและแม่น้ำรอบๆนั้นถูกมองว่าเป็นสถานที่ที่

อันตราย แต่ป่าพันแมลงไม่ใช่อย่างนั้น มอนสเตอร์หลักที่
อาศัยอยู่ในป่าแห่งนี้มีแค่ระดับสามัญ โบราณและกลาย
พันธุ์เท่านั้น มนุษย์ถือว่าโชคดีที่ได้อยู่ที่นี้

หลังจากที่ทั้งสามเข้าไปในเมือง พวกเขาก็ได้รับการต้อนรับ
อย่างอบอุ่น ดูเหมือนที่นี่มนุษย์จะอยู่อาศัยร่วมกันอย่างมี
ความสุข ทุกคนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ห่านเซ็นและควีนตัดสินใจอยู่ที่นี้สักพัก และในขณะนั้นห่าน
เซ็นก็กลับไปทีสหพันธ์เพื่อหาตำแหน่งที่แน่นอนของเขา บาง
ทีมันอาจจะเป็นไปได้ที่ห่านเซ็นจะเคลื่อนเมืองใต้ดินมาหา
เลย

เนื่องจากว่าที่แห่งนี้ไม่ไกลจากแม่น้ำที่นำไปสู่อสุรเถาว์ลย์
มากนัก หานเซ็นจึงมีแผนที่จะอยู่ที่ป่าแห่งนี้ไปสักพัก

ตอนที่ 1123 เจอรั้งอีกครั้ง

ห่านเซ็นกลับมาที่สหพันธ์ และพยายามใช้ข้อมูลที่มีอยู่เล็กน้อยเพื่อหาว่าตอนนี้เขาอยู่ตำแหน่งไหนในก๊อตแซงซ์วีเซต

3

ห่านเซ็นพักอยู่ที่เมืองนั้นสักพัก และเมื่อเขารู้ตำแหน่งที่แน่นอนแล้ว เขาก็สั่งให้ราชินีชั่วคราวรีบตาเคื่อนเมืองใต้ดินมาหาพวกเขา แต่น่าเสียดายที่เมืองใต้ดินนั้นสามารถเคลื่อนที่ได้ในระยะที่จำกัดต่อวัน มันอาจจะต้องใช้เวลา 1 เดือนกว่ามันจะมาถึงตำแหน่งที่เขาอยู่

เมืองที่พวกเขาอยู่ในตอนนี้ถูกเรียกว่า'เนท' มีผู้คนอาศัยอยู่ที่
นี้ประมาณ 40 คน ซึ่งประชากรของที่นี่นั้นกระจาย
หลายช่วงอายุ และคนที่อาวุโสที่สุดในหมู่พวกเขามีอายุ
มากกว่า 100 ปี

บริเวณรอบๆนี้ค่อนข้างปลอดภัย เมื่อผู้เป็นเลิศคนไหนถูกส่ง
มาที่นี่ก็รับประกันได้เลยว่าจะมีชีวิตที่ดี คนในเมืองบอกว่า
ตลอด 100 ปีที่ผ่านมามีคนเสียชีวิตไปเพียง 5 คนเท่านั้น

2 คนนั้นตายในขณะที่เข้าไปในรังของมอนสเตอร์ ส่วนที่

เหลือนั้นตายเพราะพยายามจะแสดงความกล้าโดยการไปที่
ป่าขวากหนามและแม่น้ำ

ห่านเซ็นประหลาดใจที่ได้รู้ว่ามีรังของมอนสเตอร์อยู่ที่นี้ด้วย
ชายที่ถูกเรียกว่า'ลุงแมลง'บอกกับเขาว่ารังนั้นอยู่ที่ใจกลาง
ของป่าแห่งนี้ ไม่มีใครกล้าเข้าไปที่นั่น แต่ก็มีบางโอกาสที่
พวกเขาเคยแอบเข้าไป แต่ปรากฏว่าไข่ข้างในนั้นแข็งเกิน
กว่าที่พวกเขาจะทำลายได้

ลุงแมลงคือผู้นำของเมืองแห่งนี้ เขาคือคนที่อาวุโสที่สุดที่นี่
และเขาก็คือคนๆแรกที่เจอที่นี่ ด้วยเหตุนี้เขาจึงมีอำนาจใน
การสั่งการ

แต่เขาก็ไม่ค่อยสนใจอะไรตัวเองมากนัก เขาหวังใยและช่วยเหลือคนอื่น ๆ อยู่เสมอๆ เมื่อใครก็ตามที่มาใหม่ เขาก็จะมอบวิญญานอสูร์ให้เป็นการตั้งต้นในการใช้ชีวิตในก๊อตแซงซ์วีรีเขต 3 แห่งนี้ การที่มีวิญญานอสูร์ที่เหมาะสมในการรับมือกับมอนสเตอร์ตั้งแต่แรกที่มาถึงนั้นเป็นอะไรที่ล้ำค่าอย่างมาก

ที่เขาถูกเรียกว่าลุนั้นก็เพราะคนอื่นนับถือเขา อายุของเขาไม่ได้มีความหมายอะไรสำหรับผู้คนในเมือง เขาเป็นชายที่ใจดี

เหตุผลที่เขาถูกเรียกว่า ‘แมลง’ นั้นก็เป็นเพราะวิญญาณอสฺสูร
ที่เขามักจะมอบให้ เขาชื่นชอบการให้วิญญาณอสฺสูรกับผู้อื่น
แต่พวกมันจะเป็นวิญญาณอสฺสูรพวกแมลงชนิดใดชนิดหนึ่ง
เสมอ และในชีวิตประจำวัน เขาก็มักจะมีวิญญาณอสฺสูรสาย
พันธุ์แมลงเป็นสิบๆดวงรอบตัวของเขาด้วย

สำหรับชื่อจริงๆของลุงแมลงนั้นไม่มีใครรู้

ผู้คนที่มาใหม่ที่เข้ามาในเมืองนั้นจะได้รับวิญญาณอสฺสูรสัตว์
เลี้ยวสายพันธุ์แมลงเสมอเพื่อเป็นการต้อนรับ พวกมันไม่ได้
แข็งแกร่งอะไร แต่พวกมันเป็นอะไรที่มีค่าสำหรับคนที่เข้ามา
ใหม่ในตอนที่พวกเขาไปล่ามอนสเตอร์ระดับสามัญ

เมื่อห่านเซ็นและลุงแมลงเจอหน้ากันครั้งแรก ลุงแมลงก็มอง
เขาด้วยสายตาแปลกๆ ห่านเซ็นความรู้สึกไวพอที่จะสังเกต
เห็นถึงมันได้ ซึ่งก็เป็นเพราะห่านเซ็นฝึกทั้งศาสตร์ตงเสวียน
และกายหยก

ในตอนแรกนั้นห่านเซ็นเชื่อว่าปฏิกิริยาแปลกๆของลุงแมลง
นั้นเป็นเพราะว่าเขาจำห่านเซ็นได้ เมื่อคำนึงถึงชื่อเสียงใน
อดีตของห่านเซ็น ยิ่งไงชะครั้งหนึ่งห่านเซ็นก็เคยมีชื่อเสียง
โด่งดังไปทั่วทั้งสหพันธ์ดวงดาว

แต่คนอื่นๆยังคงเชื่อว่าห่านเซ็นบาดเจ็บอยู่ ดังนั้นมันอาจจะ
ทำให้คนอื่นๆประหลาดใจที่ได้เห็นเขามาเดินอยู่ในป่าของก็

อตแสงชั่ววัยเขต 3

ลุงแมลงนั้นใจดีมาก ๆ เขาพาห่านเซ็นและควินเดินชม
บริเวณรอบ ๆ เมืองและบอกข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับป่าแห่งนี้ให้
กับพวกเขา เมื่อเดินชมเสร็จแล้ว เขาก็มอบแมลงให้กับพวก
เขาทั้งคู่

เมื่อควินรู้ว่าห่านเซ็นตั้งใจจะอยู่ที่นี้สักพัก เธอจึงตัดสินใจ
ออกไปล่ามอนสเตอร์

ส่วนห่านเซ็นเองก็ตัดสินใจที่จะเข้าไปที่ใจกลางของป่าพัน

แมลง สำหรับผู้เป็นเลิศส่วนใหญ่ที่นั่นเป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วย
ด้วยอันตราย แต่สำหรับห่านเขินแล้ว มันก็เหมือนกับชม
สมบัติที่ให้เราไปปล้นดี ๆ นี้เอง

ถ้าข้างในเขินนั้นมีมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดอยู่ล่ะก็ มันก็จะเป็น
เรื่องที่ดีมากๆ

ตอนนี้ห่านเขินต้องการแค่จิ้นพ้อยชั้นสุดยอดเพียงอย่าง
เดียว เขาไม่ได้สนใจอะไรอย่างอื่นเป็นพิเศษ ดังนั้นเขาจึงบิน
ตรงไปที่ใจกลางของป่าในทันที

ขณะที่ห่านเข็นบินไปนั้น เขาก็มองเห็นยอดภูเขาในระยะที่
ไกลออกไป ลักษณะของมันดูเหมือนกับดอกบัวบาน และ
ด้านบนก็มีสิ่งที่ดูเหมือนกับถ้ำอยู่ ห่านเข็นเดาว่ามันคงจะ
เป็นทางเข้าของรัง

ห่านเข็นบินไปที่นั่นและเห็นแมลงจำนวนมาก พวกมันทุกตัว
มีเปลือกและเขาสีทองที่มันวาวเหมือนกับดวง ส่วนทรงเล็บ
ของพวกมันดูเหมือนกับใบเลื่อย แมลงพวกนี้มีจำนวนอย่าง
น้อยๆก็ 100 ตัวในบริเวณนี้

ตัวที่แข็งแกร่งที่สุดดูเหมือนจะเป็นแค่มอนสเตอร์ระดับกลาง
พันธุ์เท่านั้น ดังนั้นห่านเข็นจึงชี้แจงที่จะฆ่าพวกมัน เขาบิน

ตรงเข้าไปที่ใจกลางของภูเขาและพบกับถ้ำแห่งหนึ่งซึ่งเป็น
ทางเข้าของรัง

ห่านเข็นมองเข้าไปข้างใน แต่น่าแปลกที่เขาพบว่าข้างในไม่มี
ร่องรอยของพวกมอนสเตอร์เลย ห่านเข็นเรียกวิญญาณอสูร
ชุดเกราะชั้นสุดยอดและอัศวินผู้ไม่รักดีออกมา จากนั้นเขาก็
ให้อัศวินผู้ไม่รักดีเดินนำหน้าไป

พวกเขาเดินไปที่กำแพงคริสตัลสีเขียว และพวกเขาก็พบว่า
มันถูกทำลายไปเรียบร้อยแล้ว คงจะมีใครบางคนมาที่นี่ก่อน
หน้าพวกเขา

ห่านเขีนมองไปรอบๆ แต่เขาก็ไม่เห็นมอนสเตอร์แม้แต่ตัว
เดียวในบริเวณรอบๆนี้

ภายใต้แสงสีเขียวของกำแพงคริสตัลที่แตกกระจาย ห่านเขีน
ก็สังเกตเห็นเปลือกของแมลงที่ถูกทำลายจำนวนมาก พวก
มันต่างก็อยู่ในสภาพที่ไม่ดีนัก ดูเหมือนว่าเปลือกพวกนี้จะ
ถูกฉีกออกมาจากร่างกายของพวกมัน

บางอันใหญ่ราวกับรถไฟ ส่วนบางอันก็เล็กพอๆกับขนาดของ
กำปั้น พวกมันกระจัดกระจายอยู่เต็มไปหมดทั่วทั้งถ้ำ

‘ที่นี่แปลกจริงๆ มีใครบางคนมาที่นี่และฆ่ามอนสเตอร์ทั้ง
หมดอย่างนั้นหรือ?’ หานเซ็นคิด

คนที่เมืองบอกว่ามีคนเดียว 2 คนที่เข้ามาในที่แห่งนี้ก่อน
หน้าเขา คนหนึ่งตายอยู่ข้างใน ส่วนอีกคนหนีรอดกลับไปได้
แต่สุดท้ายก็ตายอยู่ดี

หานเซ็นไม่คิดว่าพวกเขาทั้งคู่จะมีความสามารถพอที่จะฆ่า
มอนสเตอร์ทั้งหมดนี้ บางทีอาจจะมีคนอื่นมาที่นี่ก่อนหน้านี้
เขา

หานเซ็นรู้สึกผิดหวัง เขากลัวว่าไขที่อยู่ข้างในนั้นจะแตกไป
แล้ว ถ้าเป็นอย่างนั้น การเข้ามาที่นี้ของเขาก็จะเป็นการเสีย
เวลาโดยเปล่าประโยชน์

แต่ไหนๆก็มาถึงที่นี้แล้ว หานเซ็นจึงเดินสำรวจต่อไป ซึ่งเขาก็
ไม่คิดจะหันหลังกลับจนกว่าจะยืนยันถึงสภาพของไขที่อยู่
ด้านในได้

เปลือกของแมลงนั้นกระจัดกระจายอยู่ทุกที่ ช่วยไม่ได้ที่หาน
เซ็นจะขมวดคิ้วเมื่อเห็นพวกมัน

ตอนที่ 1124 บัตร

เปลือกที่ถูกฉีกออกมานั้นเป็นอะไรที่แปลกตาสำหรับหาน
เซ็น พวกมันดูไม่เหมือนกับถูกฉีกขาดด้วยอาวุธ ทั้งถ้าเต็มไปด้วย
ด้วยเปลือกของพวกเขาแมลง แต่กลับไม่มีสิ่งมีชีวิตอะไรเหลือให้
เห็นเลย

หานเซ็นเข้ามาถึงจุดที่ลึกที่สุดของถ้ำ แต่เขาก็ต้องผิดหวัง
เมื่อรู้ว่าไม่มีอะไรอยู่ที่นี่ ไม่มีทั้งไข่หรือมอนสเตอร์ ที่นี่ไม่มี
อะไรเลย

“ใครกันที่สามารถทำเรื่องแบบนี้ได้? นี่เป็นฝีมือของมนุษย์
หรือสปีริต?” หานเซ็นขมวดคิ้ว

แต่จะมัวคิดตอนนี้ก็ไร้ประโยชน์ ในขณะที่หานเซ็นเตรียมตัว
จะกลับนั้น จู่ๆเขาก็รู้สึกหนาวขึ้นมาทันที ซึ่งมันบอกให้เขา
ว่ากำลังตกอยู่ในอันตราย

หานเซ็นหันกลับและชักหมัดออกไปโดยไม่เสียเวลาคิด หมัด
ของเขาปะทะเข้ากับกรงเล็บสีเขียวเข้ม แรงจากปะทะทำให้
เขากระเด็นไปด้านหลังและชนเข้ากับกำแพงคริสตัลหลาย
อัน

อัศวินผู้ไม่รักดีวิ่งไปต่อสู้กับมอนสเตอร์ที่ปรากฏตัวออกมา
ทำให้ห่านเชื้่นมีเวลาลุกกลับขึ้นมา ตอนนี้เขารู้สึกเจ็บปวดไป
ทั้งตัว แต่เขารู้ว่าไม่มีเวลามาห่วงเรื่องนั้น

เมื่อเขามองไปข้างหน้า เขาก็ช้้ดคที่เห็นอัศวินผู้ไม่รักดีกำลัง
ต่อสู้อยู่กับแมงมุมสีเขียวเข้มที่มีขนาดพอๆกับห้องๆหนึ่ง

อัศวินผู้ไม่รักดีชกหมัดใส่มัน แต่ก่อนที่หมัดจะถูกอีกฝ่าย
แมงมุมก็ปล่อยใยออกมาเพื่อลดความเสียหายที่อาจจะเกิด
ขึ้น

อัศวินผู้ไม่รักดีนั้นแข็งแกร่ง แต่โยแมงมุมนี้เหนียวเกินไป
กว่าที่มันจะทำอะไรได้

แมงมุมยังคงพ่นใยออกมาเรื่อยๆ และในที่สุดอัศวินผู้ไม่รักดี
ก็มีสภาพไม่ต่างไปจากรังไหม เขาตกอยู่ในสภาพที่ไม่
สามารถขยับเขยื้อนได้

ปัง!

กรงเล็บที่เหมือนกับโลหะของแมงมุมกระแทกเข้าไปที่ชุด
เกราะของอัศวินผู้ไม่รักดี และทิ้งรอยข่วนลึกเอาไว้ที่อกของ
เขา

ขณะที่คู่ต่อสู้ไม่สามารถขยับเขยื้อนได้ แมงมุมก็ใช้จังหวะนี้
โจมตีอย่างต่อเนื่อง

ตอนนี้ห่านเชิ่รู้แล้วว่าเปลือกคืออะไรกัน พวกมันก็คือ
เปลือกของแมลงที่ถูกแมงมุมตัวนี้ฆ่า

ส่วนเนื้อของเหยื่อคงจะถูกกินไปหมดแล้ว ทำให้เหลือแต่
ซากของเปลือกแมลงกระจัดกระจายไปทั่ว

“แมงมุมตัวนี้จะต้องเป็นมอนสเตอร์ที่เกิดออกมาจากไข่ที่อยู่
ที่นี้แน่ๆ มันเป็นมอนสเตอร์ที่น่ากลัวจริงๆ ถึงขนาดฆ่าและ
กินเหยื่อที่เคราะห์ร้ายตั้งมากมายขนาดนี้!” หานเซ็นรู้สึก
ตื่นเต้นกับเหตุการณ์นี้

ไข่ไม่ได้ถูกเอาไปไหน หรือถูกใครกินไป แต่มันกลายเป็นมอน
สเตอร์ขั้นสุดยอด

หานเซ็นเปลี่ยนร่างเป็นนกกาเหว่าทอง จากนั้นเขาก็เปิดใช้
งานการปลดปล่อยขั้นที่ 9 ของวิชาโลहितชีพจร

เมื่อแมงมุมเห็นห่านเดิน มันก็หันมาพ่นใยใส่เขาทันที แต่มัน
ไม่สามารถทำอะไรเขาได้ ใยแมงมุมพวกนี้ลู่กลมไหม้ในทันทีที่
สัมผัสกับไฟของเขา

ห่านเดินโฉบเข้าไปหาแมงมุมพร้อมกับกรงเล็บของเขา เขา
ฉีกแมงมุมด้วยการโจมตีที่รุนแรง ทำให้แมงมุมเริ่มจะมี
เลือดสีแดงไหลออกมาในทันที หลังจากนั้นห่านเดินก็บินไป
รอบๆ พร้อมกับปล่อยเปลวเพลิงเข้าใส่อัศวินผู้ไม่รักดีเพื่อที่
จะปลดปล่อยเขาให้เป็นอิสระ

ใยแมงมุมที่กักขังอัศวินผู้ไม่รักดีเอาไว้ถูกเผาไหม้ไปทั้งหมด
ทำให้อัศวินผู้ไม่รักดีกลับมาต่อสู้อีกครั้งหนึ่ง

หลังจากนั้นห่านเซ็นและอัศวินผู้ไม่รักดีก็ร่วมมือกันโจมตี
แมงมุม ด้วยวงแหวนของอัศวินผู้ไม่รักดีและพลังเพลิงของ
ห่านเซ็น แมงมุมก็ไม่มีโอกาสที่จะสู้ได้

ไม่มีที่ให้แมงมุมหนีหรือซ่อนตัวได้ในถ้ำแห่งนี้ หลังจากผ่านไป
ไปหนึ่งชั่วโมง ห่านเซ็นก็โจมตีปิดชีวิตแมงมุมได้สำเร็จด้วย
การบดขยี้สมองของมัน

“ราชาแมงมุมอำมหิตขั้นสุดยอดถูกฆ่า ไม่ได้รับวิญญาณ
อสูร เนื้อไม่สามารถกินได้ เมื่อดูดซับพลังชีวิตของมัน

คุณมีโอกาสได้รับ 0-10 จีโนพอยชั้นสุดยอด”

แม้จะไม่ได้รับวิญญาณอสูร แต่ห่านเซินก็ยังพอใจกับ
ผลลัพธ์ที่ได้จากการเดินทางครั้งนี้ เขาไม่ได้คาดคิดว่าจะได้
รับผลึกพลังชีวิตอีกอันเร็วขนาดนี้

แต่เมื่อร่างกายของแมงมุมสลายไปนั้น ก็มีบางอย่างหลง
เหลือเอาไว้ คราวนี้ไม่ใช่แค่ผลึกพลังชีวิตเพียงอย่างเดียว

ห่านเซินช็อคกับสิ่งที่เห็น มันเป็นบัตรที่มีสัญลักษณ์แมวเก่า

ชีวิตประดับอยู่

บัตรใบนี้มีสีแดง และมีขนาดพอๆกับมือของมนุษย์ ที่ด้าน
หลังของมันมีตัวเลข 7 อยู่

ห่านเซ็นตรวจสอบมันใกล้ๆ แต่เขาก็ไม่สามารถรู้อะไรเพิ่มได้
เขาไม่รู้ว่าทำไมมันถึงมาอยู่ในห้องของแมงมุมตัวนี้ได้

ห่านเซ็นหยิบผลึกพลังชีวิตขึ้นมาและเดินไปรอบๆเพื่อจะดู
ให้แน่ใจว่าไม่ได้พลาดอะไรไป เมื่อห่านเซ็นกลับมาที่เมือง
เนท เขาก็ถามลุงแมลงสองสามคำถาม

แต่คำตอบที่เขาได้รับนั้นน่าผิดหวัง ที่ที่น่ากลัวที่สุดในดิน
แดนแห่งนี้ก็คือรังที่เขาเพิ่งจะไปมา

“นอกจากป้าชวากหนามและแม่น้ำแล้ว ยังมีที่ไหนที่แปลก
ประหลาดและอันตรายอีกไหม?” หานเซ็นถาม

หานเซ็นไม่ต้องการจะไปแม่น้ำ ครึ่งสุดท้ายที่เขาอยู่ที่นั่น
ราชาปลาได้ทำให้มอนสเตอร์ทุกตัวหนีไปหมดแล้ว ในตอนที่
เขาจำเป็นต้องกลับไปแม่น้ำนั้นอีกครั้งในอนาคต เขาไม่
ต้องการที่จะไปช่วยมอนสเตอร์ที่เคยหลีกทางให้กับเขาด้วย

ความเคารพ

ป่าขวากหนามนั้นเป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วยปริศนา เมื่อไม่มี
เมืองใต้ดินหวนคืนก็ไม่กล้าเข้าไปในนั้น

“ในป่าพันแมลงแห่งนี้ มันยังมีสถานที่แปลกๆอีกแห่งหนึ่ง”

ลุงแมลงพูด

“มันอยู่ที่ไหน?” หานเชินถาม

ลุงแมลงเงยบออยู่สักพัก ก่อนจะพูดขึ้นมา “มันมีเนินเขาเล็กๆ

3 ลูก ตรงเขตแดนของป่าขวากหนาม พวกมันมีความสูง

ประมาณ 500 เมตร และใจกลางของพวกมันก็มีหุบเขาที่ไร้
ซึ่งสิ่งมีชีวิตอยู่ มันเป็นจุดบอดเพียงจุดเดียวที่ล้อมไปด้วยพืช
พันธุ์ที่เห็นได้ทุกที่ในดินแดนแห่งนี้ มอนสเตอร์ที่เดินเข้าไป
ในนั้นล้วนไม่ได้กลับออกมา และบางครั้งพวกเราก็จะได้ยิน
เสียงที่เหมือนกับเสียงเด็กร้องให้ดังมาจากข้างใน”

ลุงแมลงพูดต่อ “ถึงฉันจะอยู่ที่นี้มานานหลายปี แต่ก็ไม่มีแม่
แต่ครั้งเดียวที่ฉันต้องการจะย่างกรายเข้าไปที่นั่น นายจะไป
เจออะไรที่นั่นบ้าง ฉันเองก็ไมรู้ แต่ฉันแนะนำว่านายอย่าไปที่
นั่นจะดีกว่า”

ห่านเซ็นแกลังทำเป็นตอบตกลง แต่ในใจของเขานั้น ‘นี่แหละ

คืออะไรที่ฉันต้องการ!’

ห่านเขินถามว่าสถานที่นั้นอยู่ที่ไหน หลังจากนั้นเป้าหมาย
การเดินทางครั้งต่อไปของเขาก็ถูกกำหนดเอาไว้แล้ว

ตอนที่ 1125 ศาสตร์ตงเสวียนชั้น 5

จนถึงตอนนี้หานเชินสะสมผลึกพลังชีวิตได้ 3 อันแล้ว แต่ไม่มีอันไหนเลยที่เขาดูดซับได้จนหมด

‘เราจำเป็นต้องเพิ่มระดับของศาสตร์ตงเสวียนชั้น ไม่อย่างนั้นเราไม่มีทางดูดซับพวกมันได้หมดแน่’

หานเชินคิดที่จะซื้อจิ้งโง่ในฟลูดมาเพื่อช่วยเพิ่มความเร็วในการดูดซับผลึกพลังชีวิต เขารู้สึกว่ามันย่ำแย่เหลือเกิน แต่สุดท้าย

เขาก็ตัดสินใจที่จะไม่ทำ

อย่างแรกมันมีราคาที่สูงมากๆ อย่างที่สองเขาไม่รู้ว่ามันจะมี
ผลกระทบข้างเคียงอะไรหรือเปล่า

ก่อนที่จะไปหุบเขาประหลาด หานเซ็นตัดสินใจที่จะปลด
ล็อกขั้นที่ 5 ของศาสตร์ตงเสวียนให้ได้ก่อน เขาปลดล็อก
ขั้นที่ 4 ได้นานแล้ว แต่เขาหยุดฝึกมันเนื่องจากอาการ
บาดเจ็บที่ได้รับ

ครั้งหนึ่งศาสตร์ตงเสวียนของหานเซ็นเคยถูกปลดล็อกขั้น

ที่ 5 แล้วโดยพญามาร แต่เขาก็พบว่ามันถูกปิดไปแล้วด้วย

เหตุผลบางอย่าง

ดังนั้นสำหรับตอนนี้ห่านเช็นจะเน้นไปที่การฝึกศาสตร์ตง
เสวียน ระดับความแข็งแกร่งของเขาก็เพียงพอสำหรับการ
ปลดล็อกขั้นที่ 5 แล้ว นอกจากนั้นมันยังเคยถูกปลดล็อก
มาก่อนครั้งหนึ่ง มันจึงเป็นอะไรที่ง่ายและราบรื่นในการปลด
ล็อกมันขึ้นมาอีกครั้ง

ในจังหวะที่ห่านเช็นปลดล็อกขั้นที่ 5 ได้สำเร็จนั้น เขาก็
รู้สึกว่าการหัวของเขามีอะไรบางอย่างภายในที่เปลี่ยนไป

ระยะของออร์บิทัลตรงเสวียนไม่ได้เพิ่มขึ้น แต่เขารู้สึกว่า
มันต่างไปจากเดิม

ห่านเขินสามารถสัมผัสอะไรหลายๆอย่างด้วยออร์บิทัล
สัมผัสที่ 7 ของเขา แต่นั่นมันเมื่อก่อน ตอนนี้ประสาทสัมผัส
ของเขาพัฒนาขึ้นอีก

ตอนนี้เขามีประสาทสัมผัสที่ 8 แล้ว ในตอนที่เขาสแกนใคร
สักคน เขาก็สามารถสัมผัสถึงสิ่งที่คนๆนั้นคิดได้

ห่านเขินลองใช้ออร์บิทัลตรงเสวียนสแกนบริเวณรอบๆตัว

เขา มีชายคนหนึ่งชื่อหวังหลินอยู่แถวนี้ ซึ่งเขากำลังยุ่งอยู่
กับการหั่นเนื้อของมอนสเตอร์อยู่

เขาไม่ได้พูดอะไรแม้แต่นิดเดียว แต่หานเซินก็สามารถสัมผัส
ได้ว่าเขากำลังพูดกับตัวเองในใจ ‘หลังจากที่ฉันกินเนื้อกลายเป็น
พันธุ์นี้แล้ว จีโนพ้อยของฉันก็จะถึง 76 พ้อยแล้ว’

หานเซินรู้ว่าเป็นไปไม่ได้สำหรับเขาที่จะคาดเดาจิตใจของ
ใครบางคนได้อย่างละเอียด หานเซินคิดว่าออร์่าศาสตร์ตรง
เสวียนคงจะส่งสัญญาณจากสมองของอีกฝ่ายมาให้เขา

ห่านเซ็นลองสแกนคนอื่นที่อยู่ใกล้ๆ และเขาก็รู้ว่าตัวเองเข้าใจถูกต้องแล้ว

‘ฉันควรจะไปล่ามอนสเตอร์ที่ไหนดี? จะไปล่าพวกหนอนก็อันตรายเกินไป แต่การจะไปล่าพวกแมลงก็เรียบง่ายและน่าเบื่อเกินไป’

‘ไอ้เวรนั้นมาหลอกฉันได้ ถ้าฉันเจอมันอีกเมื่อไหร่ละก็ ฉันจะเล่นงานมันให้ละเอียด’

เมื่อห่านเซ็นมุ่งสมาธิไปที่ใครคนใดคนหนึ่งที่อยู่ในระยะของออร่าศาสตร์ตงเสวียน เขาก็จะสามารถอ่านจิตใจของพวกเขาในขณะนั้นได้ทันที

นอกจากนั้นหานเซ็นยังสามารถสัมผัสได้ถึงความรู้สึกภายใน
ของคนๆนั้นด้วย

‘เราจะสามารถได้ยินความคิดของมอนสเตอร์ไหมนะ?’ หาน
เซ็นมุ่งสมาธิไปยังเปาเอ๋อที่ตอนนี้กำลังกินอาหารอยู่

แต่น่าเสียดายที่หานเซ็นไม่สามารถได้ยินอะไรสักอย่าง

ห่านเซ็นเปลี่ยนความสนใจของเขามายังนกที่นั่งอยู่บนไหล่
ของเป่าเอ๋อแทน ซึ่งเขาก็สามารถสัมผัสถึงความคิดของมัน
ได้

‘ผู้หญิงคนนี่ไม่ค่อยแบ่งอาหารอะไรให้กับฉันเลย อีดอกนี่’

ห่านเซ็นรู้สึกตื่นเต้นอย่างมากกับความสามารใหม่ และเขาก็
ทดลองใช้มันกับทุกสิ่งที่เขาสามารถทำได้ เขาวิ่งออกไปในป่า
เพื่อจะฟังเสียงของมอนสเตอร์ให้มากที่สุดเท่าที่เขาจะทำได้

‘กิน กิน กิน หิว หิว หิว’

ห่านเซ็นสังเกตว่ามอนสเตอร์ส่วนใหญ่ล้วนมีความคิดที่เรียบ

ง่าย

ตอนนี้ห่านเซ็นเข้าใจถึงความสามารถของการปลดล็อกคีย์
ขั้นที่ 5 ของศาสตร์ตงเสวียนแล้ว เขาสามารถได้ยินสิ่งที่คน
อื่นกำลังคิดอยู่ แต่มันจะต้องเป็นความรู้สึกหรือสิ่งที่กำลังคิด
อยู่ในขณะนั้นเท่านั้น

และยิ่งความคิดแรงกล้าขึ้นเท่าไร ห่านเซ็นก็สามารถได้ยิน
มันชัดเจนขึ้นมากเท่านั้น

ห่านเซ็นคิดถึงประโยชน์ของพลังนี้ในการต่อสู้ แต่มอนสเตอร์

ขั้นสุดท้ายอดส่วนใหญ่มีสัมผัสที่ 8 กันหมด หานเซ็นเลยไม่แน
ใจว่าจะอ่านใจของพวกมันได้ไหม

ในตอนนี้อาจจะยังไม่มีความสามารถนี้ยังไม่มีจุดประสงค์ที่ชัดเจน ดังนั้น
หานเซ็นยังไม่แนใจว่าจะประยุกต์ใช้มันยังงี้ดี

แต่ตอนนี้ความสามารถในการจำลองกระแสพลังของเขาก็มี
ประสิทธิภาพยิ่งขึ้นกว่าเดิม ดังนั้นอย่างน้อยๆเขาก็สามารถ
ดูดซับผลึกพลังชีวิตได้รวดเร็วขึ้น

‘ถ้าเราปลดล็อคได้ถึงขั้นที่ 9 นั้นหมายความว่าเราสามารถ

อ่านใจของทุกคนได้อย่างชัดเจนเลยรีเปอ่านะ?’ หานเซ็นคิด

ศาสตร์ตงเสวียนนั้นมุ่งไปที่การมองเห็นถึงสิ่งต่างๆ ถึงขนาด
สรวงสวรรค์เองก็ไม่เว้น ดังนั้นจิตใจของมนุษย์ทุกคนจึง
สามารถถูกอ่านได้อย่างแน่นอน

หานเซ็นอยากที่จะปลดล็อกคืนศาสตร์ตงเสวียนให้ถึงขั้นที่ 9
ชะตอนนี้เลย แต่มันไม่มีทางลัดอยู่

หานเซ็นกลับเข้ามาในเมืองและเดินผ่านลุงแมลงไป

ในจังหวะนั้นห่านเซ็นก็มุ่งสมาธิไปที่เขา และก็ได้ยินเสียงที่
อยู่ในหัวของเขา

‘ไม่มีทางที่เขาจะเป็นทายาทของห่านจิงจื่อ! แต่ทำไมเขาถึง
บอกว่าปู่ทวดของเขาชื่อห่านจิงจื่อล่ะ? แล้วทำไมเขาถึงได้มี
แมวเก้าชีวิตอยู่กับตัว?’

เมื่อห่านเซ็นได้ยินแบบนี้ เขาก็รู้สึกหนาวๆ ขึ้นมาทันที ลุง
แมลงรู้เกี่ยวกับตระกูลของเขา

ถ้าลุงแมลงทำการตรวจสอบภูมิหลังของหานเซ็นจากใน
สหพันธ์ล่ะก็ เขาก็อาจจะรู้ถึงชื่อพ่อและชื่อปู่ทวดของเขาได้
แต่ไม่มีทางเป็นไปได้ที่ลุงแมลงจะรู้เรื่องที่เขามีแมวเก้าชีวิต
อยู่

หานเซ็นนึกถึงตอนที่เขาพบหน้าลุงแมลงครั้งแรกขึ้นมา ลุง
แมลงนั้นมีท่าทางและสีหน้าแปลกๆ เมื่อมองมาที่เขา ลุง
แมลงอาจจะเห็นสร้อยคอของหานเซ็นในตอนนั้น

แต่หานเซ็นนั้นสวมใส่ชุดเกราะอยู่ ดังนั้นลุงแมลงจึงไม่น่าที่
จะมองเห็นหรือสัมผัสถึงการมีอยู่ของมันได้

‘หมอนี่จะต้องเกี่ยวข้องกับพยุหโลहितและหานจึงจื๊อแน่ๆ’
หานเชื่อนอยากที่จะเปิดสมองของลุงแมลงออกมาดูว่ากำลัง
คิดอะไรอยู่กันแน่

ตอนที่ 1126 หุบเขาประหลาด

“ลุงแมลง คุณกำลังจะไปไหนหรือ?” หานเซ็นถาม ขณะมอง
ไปที่ลุงแมลง

“ฉันกำลังจะไปที่ทะเลสาบแมลงสีแดงเพื่อเก็บเนื้อมาเพิ่ม”
ลุงแมลงตอบ

“คุณนะแข็งแกร่ง และคุณก็มีอายุพอๆกับปู่ทวดของผมด้วย
บางทีคุณอาจจะเคยเจอกับเขามาก่อนหรือเปล่า? แต่มันน่า

เสียตายจริงๆที่ตอนนี้เขาตายไปแล้ว ชื่อของเขาคือหานจึง
จื่อ คุณเคยได้ยินชื่อของเขาบ้างไหม?” หานเซ็นถามลองเชิง
อีกฝ่าย

ลุงแมลงมองหานเซ็นด้วยสายตาแปลกๆ ก่อนที่เขาจะยิ้ม
ออกมาและพูด “ชื่อนั้นไม่คุ้นหูของฉันเลย ขอโทษด้วยนะ!”

หานเซ็นต้องการจะพูดต่ออีกหน่อย แต่ลุงแมลงโบกมืออย่าง
เร่งรีบพร้อมกับพูด “ฉันจำเป็นต้องไปที่ทะเลสาบแมลงสีแดง
แล้ว ไว้คุยกันคราวหลังนะ”

หานเซ็นยืนมองดูลุงแมลงเดินจากไป เขารู้ว่าเขาทำให้อีก

ฝ่ายตกใจกับคำถามของเขา เห็นได้จากการที่ลุงแมลงดู
กังวลใจในตอน πουตอบกลับมา หานเซ็นนั้นนอยากที่จะรู้ถึง
เรื่องที่เกิดขึ้นในอดีตมากกว่านี้ แต่ไม่มีใครที่ต้องการจะพูด
ถึงมัน แม้แต่ชนเซ็ทก็ยังไม่ยอมบอกรายละเอียดกับเขา

ถึงมันจะเป็นเรื่องบังเอิญ แต่ก็ยังเป็นโชคดีสำหรับหานเซ็นที่ได้
เจอกับลุงแมลง ซึ่งหานเซ็นเองก็ตั้งใจจะอยู่ที่นี้ไปสักพัก เขา
รู้ว่าไม่สามารถกดดันให้ชายแก่คนนั้นเผยข้อมูลมากเกินไป
ไป ยังไงซะตอนนี้ก็ยังไม่ถึงเวลา

‘เราจะทำยังไงให้ลุงแมลงเผยข้อมูลออกมามากกว่านี้ดี?’
หานเซ็นคิดวิธีหลายอย่างขึ้นมาในหัว แต่ไม่มีวิธีไหนที่ดูจะ

ได้ผลเลย

ดังนั้นหานเซ็นจึงตัดสินใจที่จะหาข้อมูลว่าลุงแมลงจริงๆแล้ว
เป็นใครซะก่อน คนอื่นๆรู้จักเขาเพียงแค่ชื่อเล่นประหลาดๆ
เท่านั้น ดังนั้นหานเซ็นจึงอยากที่จะหาข้อมูลโดยละเอียดของ
ชายที่ชื่อลุงแมลงนี้

หานเซ็นขอให้ใครบางคนเขียนภาพของลุงแมลงขึ้นมา และ
ด้วยภาพเหมือน หานเซ็นก็หาข้อมูลในอินเทอร์เน็ตเพื่อจะ
หาถึงตัวจริงของลุงแมลง แต่น่าเสียดายที่หานเซ็นไม่
สามารถหาข้อมูลของชายคนนี้ได้เลย

ลุงแมลงทำให้ห่านเซ็นรู้สึกไม่ค่อยดี และออร่าที่เขาปล่อย
ออกมานั้นต่างจากคนอื่นๆที่ห่านเซ็นเคยเจอ

ห่านเซ็นจบการค้นหาคำจริงด้วยผลลัพธ์ที่น่าผิดหวัง เขา
ไม่ได้เรียนรู้อะไรใหม่ๆเพิ่มเลย แม้แต่ชื่อจริงๆของลุงแมลง
เขาก็ไม่สามารถหาได้

ห่านเซ็นลองถามอาวุธใส่คนอื่นๆที่อยู่ในเมืองที่ดูสนิทสนมกับ
ลุงแมลง แต่ห่านเซ็นก็ไม่ได้รู้อะไรจากพวกเขาเช่นกัน พวก
เขาพูดอะไรมากมาย แต่ก็ไม่ได้มีอะไรที่บ่งบอกถึงตัวจริง
ของลุงแมลงเลย

ตอนนี้ห่านเชิ่รู้ว่าชายคนนี้มีอะไรบางอย่างแปลกๆ แต่เขา
ไม่แน่ใจว่าจะทำให้อีกฝ่ายเปิดเผยความจริงออกมาได้ยังไง

หลังจากนั้นไม่ว่าห่านเชิ่จะถามยังไง ลุงแมลงก็ยังคงแกล้ง
ทำเป็นว่าเขาไม่รู้เรื่องอะไร ซึ่งทำให้ห่านเชิ่รู้สึกจนปัญญา
จริงๆ

ศาสตร์ตงเสวียนของห่านเชิ่ไม่สามารถสัมผัสถึงสิ่งที่อยู่ลึก
ภายในจิตใจของอีกฝ่ายได้ ถ้ามันสามารถทำได้ละก็ เขาก็คง
ไม่ต้องลำบากพยายามหาทางอื่นแบบนี้

แต่ห่านเซ็นก็รู้ว่าควรจะระมัดระวังเอาไว้เพื่อไม่ให้ลุง
แมลงกลัวจนหนีไปซะก่อน ถ้าเขากดดันอีกฝ่ายมากเกินไป
โอกาสที่เขาจะได้ข้อมูลก็อาจจะน้อยไปกว่าเดิม นอกจากนั้น
ถ้าห่านเซ็นไปจากเมืองนี้เมื่อไหร่ เขาก็ไม่มีทางหาอีกฝ่าย
เจอในสหพันธ์ได้อีกแน่

ห่านเซ็นตัดสินใจที่จะพักการสืบหาความจริงเอาไว้แค่เนี้ยก่อน
และกลับไปทำตามแผนก่อนหน้านี้ ซึ่งก็คือมุ่งหน้าไปที่หุบ
เขาแปลกๆที่ลุงแมลงบอกกับเขาไว้ เขาออกเดินทางไปที่นั่น
พร้อมกับเป่าเอ๋อ

การจะหามอนสเตอร์ขั้นสุดยอดในป่าพันแมลงนั้นเป็นเรื่องที่

เป็นไปได้ยากมากๆ ดินแดนแห่งนี้ค่อนข้างจะปลอดภัย เมื่อ
เทียบกับดินแดนอื่นๆ

ห่านขึ้นไปบริเวณที่ถูกทิ้งร้างและเนินเขา3ลูก ซึ่งเป็น
กำแพงกั้นระหว่างป่าฝนแมลงและป่าขวากหนาม

เนินเขาไม่ได้สูงมากนัก พวกมันแต่ละลูกมีความสูงแค่
ราวๆ 500 เมตรเท่านั้น พวกมันทั้งโล่งและแห้งแล้ง

ห่านขึ้นบินขึ้นไปบนฟ้าเพื่อที่จะมองดูพื้นที่โดยรอบ ซึ่งมันก็
เหมือนกับที่เขาได้ยินมา มันเป็นหุบเขารูปตัว Y ที่ไร้ซึ่งสิ่งมี

ชีวิต มันเหมือนกับหุบเขาแห่งความตายที่ถูกปกคลุมด้วย
ทะเลทรายสีขาว

แต่อย่างไรก็ตามหันเหินไม่เชื่อว่าพื้นที่นี้จะว่างเปล่าทั้งหมด
เขาลองสแกนบริเวณรอบๆดู และข้อสงสัยของเขาก็ถูกต้อง
เขาเจออะไรบางอย่างจริงๆ ในหุบเขานั้นมีหลุมอยู่จำนวน
มาก หลุมแต่ละหลุมมีขนาดพอๆกับกำปั้น ซึ่งดูเหมือนจะ
เป็นของตัวอะไรบางอย่าง

น่าเสียดายที่ออราศาสตร์ตงเสวียนไม่สามารถทะลุผ่าน
กำแพงหนาๆได้ ดังนั้นหันเหินจึงไม่สามารถสัมผัสได้ว่ามี
อะไรอยู่ข้างใน แต่เขาก็ได้ยินเสียงอะไรบางอย่าง

เขาไม่ค่อยแน่ใจนักว่าเสียงนั้นคืออะไรกันแน่ แต่ห่านเขินก็
ยอมรับว่ามันไม่ได้แตกต่างไปจากเสียงร้องของเด็กทารกสัก
เท่าไร

ลุงแมลงบอกถึงเรื่องนี้กับห่านเขินแล้ว แต่ห่านเขินก็ยัง
ประหลาดใจอยู่ดีที่เสียงดังขึ้นตามที่ลุงแมลงบอกจริงๆ แถม
เขายังสามารถได้ยินมันจากระยะที่ไกลออกไปด้วย

‘ไม่ว่ามอนสเตอร์ที่ส่งเสียงออกมาจะเป็นตัวอะไรก็ตาม ดู
เหมือนว่ามันจะซ่อนตัวอยู่ใต้ดินของที่นี่ เราต้องทำอะไรสัก
อย่างเพื่อล่อมันออกมา’

ห่านเชื๑นคิ๑วิธีห๑นึ่งขึ๑นมาได้ ด๑งนั๑นเข๑ากลับไปที่ป่าและจับ

แม๑ลงมา 2 ตัว

ห่านเชื๑นเฉี๑อนพว๑กมัน๑ทั้งส๑องตัว ก๑อนที่จ๑ะโย๑นพว๑กมัน๑เข้าไป

ในหุ๑บเข๑า

แม๑ลงทั้ง 2 ตัวไม๑ได้ถู๑กฆ่า พว๑กมัน๑แค่๑บาดเจ็บหน้๑กเท๑านั้น

พว๑กมัน๑ส่๑งเสี๑ยร้๑องออกม๑าด้๑วยความเจ็บปวด ขณะ๑ที่

พ๑ยาย๑ามจ๑ะหนีออกม๑าจากที่๑นั้น

ขณะ๑ที่ย๑ืนม๑องดูแม๑ลงพ๑ยาย๑ามจ๑ะออกม๑าจากหุ๑บเข๑า ความ

คิดอีกอย่างหนึ่งก็ผุดขึ้นมาในหัวของหานเซ็น ‘มอนสเตอร์ที่
อยู่ที่นี่ไม่สนใจพวกแมลงอย่างงั้นหรือ?’

แต่ในขณะที่หานเซ็นกำลังคิดแบบนี้อยู่ ดูเหมือนว่าพวก
แมลงจะหนีออกไปจากที่นี่ได้สำเร็จ

ในตอนที่พวกแมลงอยู่ห่างจากทางออกเพียงแค่ 10 เมตรนั้น
จู่ๆพวกมันก็หายตัวไป เลือดของพวกมันที่ไหลไปตามทาง
เองก็หายไปเช่นกัน

แมลงทั้ง 2 ตัวหายไปต่อหน้าต่อตาของหานเซ็น โดยไม่มีร่อง

รอยอะไรเลยที่จะบ่งบอกได้ว่าพวกมันหายไปไหน

ห่านเชื้่นนั้นได้เปิดใช้ออราศาสตร์ตงเสวียนแล้ว ดังนั้นถ้ามี
อะไรบางอย่างเกิดขึ้น เขาก็ควรที่จะสังเกตเห็นได้ในทันที

แต่แมลงที่ได้รับบาดเจ็บทั้ง 2 ตัวประสบกับชะตากรรมที่ดูไม่
สมเหตุสมผล ห่านเชื้่นกัดฟันและบินกลับเข้าไปในป่าอีกครั้ง
เขาจับแมลงมาเพิ่ม จากนั้นก็เตือนให้มันบาดเจ็บ ก่อนที่จะ
โยนพวกมันเข้าไปในหุบเขา

ครั้งนี้ห่านเชื้่นจับจ้องพวกมันอย่างตั้งใจ เขาต้องการจะดูว่า
เกิดอะไรขึ้นกับพวกมันกันแน่

มอนสเตอร์ที่ห่านเชิญไปนั้นเป็นระดับสามัญและโบราณ
พวกมันดูตื่นตระหนกและพยายามที่จะวิ่งหนีออกจากหุบ
เขาอย่างเร่งรีบ

ตอนที่ 1127 แมงป่องหน้ามนุษย์

ม่านตาของห่านเขินหดเล็กลง ขณะที่เขาเห็นแมลงทั้ง 3 ตัว
หายไป

มันไม่มีร่องรอยหรือการเคลื่อนไหวที่ผิดปกติอะไรเลย พวก
มันหายตัวไปต่อหน้าต่อตาของเขา

แมลงที่เหลืออีก 2 ตัวพยายามจะวิ่งหนีไป แต่เพียงไม่
นานพวกมันก็หายตัวไปท่ามกลางพื้นทรายพวกนี้

“นี่มันอะไรกัน?” หานเห็นมองไปรอบๆ และพยายามจะ
สแกนบริเวณโดยรอบ แต่เขาก็ไม่สามารถสัมผัสอะไรได้เลย
แมลงทั้ง 5 ตัวหายไปอีกครั้งหนึ่ง

“หรือว่าที่นี่จะมีช่องว่างของมิติอยู่? หรือบางที่พวกมันอาจ
จะถูกดูดเข้าไปยังมิติอื่นหรืออะไรสักอย่างทำนองนั้น” หาน
เชื่อนซัดกับสิ่งที่เกิดขึ้น

เขารู้สึกดีที่ไม่ได้ลองเข้าไปในนั้นด้วยตัวเอง

หานเห็นต้องการจะดูชัดๆอีกครั้ง เขากลับไปเก็บพวกแมลง
มาเพิ่มอีก จากนั้นเขาก็โยนพวกมันลงไปยังพื้นทรายด้าน
ล่างอีกครั้งหนึ่ง

แต่ผลลัพธ์ที่ได้ก็ยิ่งเหมือนเดิม คราวนี้หานเห็นลองกระจาย
พวกแมลงไปยังตำแหน่งต่างๆ แต่พวกมันก็หายไปทั้งหมด
พวกมันสามารถหายตัวไปได้ทุกจุดของหุบเขา ไม่ใช่แค่จุดใด
จุดหนึ่ง

หานเห็นลองทดสอบอีกหลายครั้ง เขาโยนแมลงไปที่ละ
หลายสิบตัว แต่ไม่ว่าเขาจะพยายามหาความจริงของสิ่งที่
เกิดขึ้นยังไง เขาก็ยังไม่รู้อะไรเพิ่มเติม แต่ทฤษฎีที่ว่าอาจจะมี

ช่องว่างของมิตินั้นดูไม่น่าจะเป็นไปได้ เพราะพวกแมลงหาย
ตัวไปจากทุกหนทุกแห่งในหุบเขานี้ ถ้ามันมีจุดที่มิติจึกขาด
จริง มันก็น่าจะเกิดเป็นหลุมขนาดใหญ่แค่หลุมเดียว

แม้มันจะเป็นเรื่องยากที่จะสัมผัสถึงช่องว่างของมิติ แต่ด้วย
สายตาที่เป็นเลิศของห่านเซ็น เขาก็ควรที่จะสังเกตเห็นถึงสิ่ง
ผิดปกติแม้จะแค่เล็กน้อยก็ตาม แต่ด้วยการที่ไม่สามารถหา
คำอธิบายอื่นมาบรรยายสิ่งที่เกิดขึ้นได้ ความคิดนั้นก็ยังคง
วนเวียนอยู่ในจิตใจของเขา

ห่านเซ็นไม่กล้าที่จะลงไปในหุบเขาด้วยตัวเอง เขายังคงยืน
มองมันจากเนินเขาเพื่อความปลอดภัย

ในที่สุดดวงดาวก็ปรากฏขึ้นบนท้องฟ้า และพระจันทร์ก็ส่อง
แสงสว่างไสวเหนือพื้นที่แห่งนี้ แม้จะผ่านมาหลายชั่วโมง
แล้ว แต่หานเฉินก็ยังไม่สามารถหาข้อสรุปได้ว่ามันเกิดอะไร
ขึ้นกันแน่

ดินแดนที่เขาอยู่ถูกความเงียบเข้าปกคลุม แต่เขาก็ยังคงไม่
ยอมแพ้และพยายามมองไปทุกซอกทุกมุม โดยหวังว่าจะหา
เบาะแสอะไรบางอย่างที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ประหลาดอย่าง
นี้ขึ้น แต่โชคร้ายที่เขาไม่ได้เรียนรู้อะไรเพิ่มเลย

ถ้ามันมีมอนสเตอร์ซ่อนตัวอยู่ใต้พื้นทรายจริง แล้วมัน
สามารถช่วงชิงแมลงพวกนี้ไปได้ยังไงโดยไม่ทิ้งร่องรอยอะไร
เอาไว้เลย?

ขณะที่ห่านเซ็นกำลังครุ่นคิดอยู่นั้น เสียงพลั่วไหวของต้นไม้ก็
ทำให้เขาสะดุ้งขึ้นมา

ห่านเซ็นมองเข้าไปในป่า และเขาก็เห็นชายคนหนึ่งปรากฏ
ตัวออกมา ซึ่งก็คือลุงแมลง

ห่านเซ็นซ็อก เขาไม่เคยคาดคิดว่าจะได้เห็นลุงแมลงเดินไปที่หุบ
เขาอย่างไร้ความระมัดระวังแบบนี้

‘ไหนเขาบอกว่ามันอันตรายที่จะเข้ามาที่นี่ไง เขายังเตือนให้
เราออกห่างจากมันอีก แล้วทำไมเขาถึงได้มาที่นี่ซะเองล่ะ?’

ห่านเซ็นชมวดคิ้ว

ลุงแมลงแบกกระสอบถุงหนึ่งมา และมีบางสิ่งบางอย่างดิน
อยู่ข้างในนั้น ห่านเซ็นพยายามที่จะสแกนสิ่งที่อยู่ข้างในนั้น
แต่ทั้งหมดที่เขาสามารถบอกได้ก็คือมันเป็นสิ่งมีชีวิตและมี

พลังชีวิตอยู่

ลุงแมลงเดินเข้าไปหยุดอยู่ที่ทางเข้าของหุบเขา เขามองไปที่

ทะเลทรายด้านหน้าและโยนกระสอบลงไปในพื้นทราย

เห็นได้ชัดว่าลูงแมลงนั้นแข็งแรงมาก กระสอบที่เขาโยนไป
นั้นมีขนาดใหญ่พอๆกับมนุษย์ แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็สามารถ
โยนมันออกไปไกลเป็นกิโล

อะไรก็ตามที่อยู่ในกระสอบดูเหมือนจะตื่นตกใจอยู่ มัน
พยายามจะดิ้นรนอย่างบ้าคลั่ง หลังจากที่มันถูกโยนลงบน
พื้น แต่น่าเสียดายที่มันถูกปิดไว้แน่นหนา ทำให้อะไรก็ตามที่
อยู่ข้างในไม่สามารถหนีออกมาได้

ห่านเข็นมองไปที่ถุงกระสอบนั้นและคิดกับตัวเอง ‘ข้างในนั้น

คืออะไรกัน? นี่เขากำลังทำเหมือนกับที่เราทำอยู่นั่นหรือ?
เขาพยายามจะเปิดเผยสิ่งที่ซ่อนตัวอยู่ในหุบเขานี้เหมือนกับ
เราใช่ไหม?’

ทันใดนั้นหนานเซินก็ได้ยินเสียงร้องของเด็กทารกดังขึ้นอีกครั้ง
หนึ่ง มันเป็นเสียงที่แหลมมากซึ่งเหมือนกับที่ลุงแมลงบอก
เขาเอาไว้

มันเป็นอะไรที่ทำให้ประสาทเสีย เสียงร้องของเด็กทารกนี้
เหมือนกับเด็กได้รับความบอบช้ำทางจิตใจ หลังจากนั้นหนาน
เซินก็รู้ตัวว่าเสียงนั้นดังขึ้นมาจากหลุมที่เขาตรวจสอบเจอ
ก่อนหน้านี้

ในหุบเขารูปตัว Y นั้น หลุมแต่ละหลุมก็ปล่อยเสียงร้องของ
เด็กออกมาราวกับเป็นลำโพง สิ่งเดียวที่ยังไม่แน่ชัดก็คือเสียง
นั้นมาจากอะไรกันแน่

แต่ไม่นานนานเท่าไรก็ได้รับคำตอบ หลังจากนั้นก็มีอะไร
บางอย่างที่น่าขนลุกเกิดขึ้น แมงป่องจำนวนนับไม่ถ้วนเริ่ม
ออกมาจากหลุมและมุ่งหน้าไปที่ถ้ำกระสอบ

แมงป่องนั้นมีขนาดพอๆกับกำปั้น พวกมันมีตัวสีดำ

บนหลังของพวกเขา มันมีรูปใบหน้าที่ของมนุษย์อยู่ มันดูเหมือน
กับใบหน้าที่ของเด็กที่ยิ้มอย่างชั่วร้ายและน่าขนลุก

ขณะที่แมงป่องพวกนั้นเคลื่อนไหว รอยยิ้มนั้นก็ดูเหมือนกับ
มีชีวิตและขยับได้ ทำให้ห่านเซ็นซนลุกจริงๆ

แมงป่องพวกนี้ดูไม่แข็งแกร่งอะไร แต่พวกมันก็ดูน่ากลัวพอที่
จะทำให้ห่านเซ็นรู้สึกหวาดกลัวได้

เมื่อห่านเซ็นรวบรวมความกล้าและสแกนพวกมันเสร็จ เขาก็

ได้รู้ว่าพวกมันเป็นแค่มอนสเตอร์ระดับกลางพันธุ์

แต่ถึงมันทั้งหมดจะเป็นมอนสเตอร์ระดับกลางพันธุ์ แต่ด้วย
จำนวนขนาดนี้มันก็ไม่ใช่งานที่กำลังที่ใครก็ตามจะไปยังได้

คำถามอย่างเดียวของหานเซ็นในตอนนี่ก็คือทำไมพวกมันถึง
ออกมาหาสิ่งที่ลุ่มแมลงโยนให้กับพวกมัน

“เขากำลังจะทำอะไร?” หานเซ็นมองดูแมงป่องด้วยความ
สงสัย

ในที่สุดแมงป่องใบหน้านมนุษย์ก็มาถึงถูกระสอบ หลังจาก
นั้นสิ่งที่อยู่ข้างในก็ออกมาได้สำเร็จ

ตอนที่ 1128 ชายที่อยากตาย

เมื่อห่านเซ็นเห็นสิ่งที่ออกมาจากถุกระสอบนั้น ร่างกายของ
เขาก็ขนลุกขึ้นมา

สิ่งที่ออกมาจากถุกระสอบนั้นเป็นผู้ชายคนหนึ่งที่มีผม
มากๆ และดูเหมือนจะมีอายุราวๆ 30 ปี

สิ่งที่ออกมานั้นเป็นคนที่มีชีวิต และห่านเซ็นก็สามารถมอง
เห็นสีหน้าที่เต็มไปด้วยความหวาดกลัวของเขา

ก่อนที่ห่านเซ็นจะได้คิดอะไร แมงป่องก็ใช้หางของมันค่อย
เข้าไปที่ชายผู้นำสงสารคนนี้ ทำให้เขาต้องกลิ้งไปมาบนพื้น
ด้วยความเจ็บปวด พร้อมกับส่งเสียงกรีดร้องออกมา

“ทั้งหมดเป็นแค่กลอุบายหรอเนี่ย?! ทำไมลุงแมลงถึงได้
แกล้งทำเป็นว่าใจดีอยู่ได้ทุกวัน ในเมื่อเขาเป็นคนที่ชั่วร้าย
และทำสิ่งที่ผิดศีลธรรมแบบนี้ เขาคิดที่จะทรมานชายคน
นั้น?!” ห่านเซ็นรู้สึกหนาวสั่นไปทั้งตัว

แต่เมื่อห่านเซ็นมองไปที่ลุงแมลง เขาก็อึ้งไป

ลุงแมลงกำลังร้องให้อยู่ ขณะที่มองชายคนนั้นถูกต่อยเข้าไป
เข้ามา ดูเหมือนกับว่าเขากำลังรู้สึกเจ็บปวดอยู่ ท่ามกลาง
น้ำตาที่ไหลออกมา เขาก็ภาวนาให้กับชายคนนั้น

ตอนนั้นเองที่ทำให้ห่านเชินรู้ตัวว่าชายคนที่ถูกทรมานอยู่นั้น
คู่คุณๆ ชายคนนั้นเหมือนกับเป็นคนในเมืองที่เขาเคยเห็นมา
ก่อน

ลุงแมลงกำลังรู้สึกสะเทือนใจมากๆอยู่ ห่านเชินใช้ออร์
ศาสตร์ตงเสวียนเพื่ออ่านว่าเขากำลังรู้สึกยังไง แต่สิ่งที่ห่าน
เชินได้ยินนั้นก็คือเสียงร้องให้อย่างโศกเศร้าของเขา

แต่มีอยู่คำหนึ่งที่ห่านเซ็นสามารถได้ยินอย่างชัดเจน

“ลูก? นี่เขาพูดว่าลูกอย่างนั้นหรือ? นั่นไม่มีทางเป็นลูกชาย
ของเขาได้!”

ห่านเซ็นอุทานออกมา ขณะที่หันไปมองผู้ชายที่เปลือยเปล่า
คนนั้น เขาไม่อาจจะเข้าใจได้ว่าทำไมลุงแมลงถึงได้ปฏิบัติ
กับลูกชายของเขาแบบนี้

แต่มันไม่มีทางที่ใครจะพูดโกหกในสถานการณ์แบบนี้ เขาได้
ยินลุงแมลงร้องออกมาว่านั่นเป็นลูกชายของเขา ห่านเซ็นไม่

มีทางฝังไปได้

ตอนนี้ร่างกายของชายคนนั้นบวมไปหมดทั้งตัว ข้อ
สันนิษฐานโดยปกติก็คงจะคิดว่าเขาตายไปแล้ว หรือไม่ก็คง
จะตายในเร็วๆนี้แน่เมื่ออยู่ในสภาพแบบนี้

ในตอนแรกหานเซ็นเห็นชายคนนั้นยังเป็นคนที่ยิ้มแย้ม
คนหนึ่ง แต่ตอนนี้ตัวของเขาบวมไปหมดราวกับคนอ้วน ชาย
คนนั้นไม่สามารถส่งเสียงกรีดร้องได้อีกแล้ว แต่กลัมน้ำ
ของเขาก็คงกระตุกด้วยความเจ็บปวด

ลุงแมลงยังคงภาวนา พร้อมกับมีน้ำตาไหลลงบนใบหน้าของ

เขา ในขณะที่เดียวกันเขาก็กั้ดพันด้วยความคับแค้นใจ

ห่านเซ็นไม่เคยเห็นอะไรที่แปลกประหลาด และน่าขน
ลุกอย่างนี้มาก่อน เขาไม่รู้ว่าตอนนี้เขาควรจะรู้สึกยังไงกับสิ่ง
ที่เกิดขึ้นดี

ขณะที่ห่านเซ็นคิดว่าชายคนนั้นต้องการเป็นอาหารของพวกเขา
แมงป่องแน่ๆ เขาก็ได้ยินเสียงร้องของเด็กทารกอีกครั้ง

มันไม่ได้แหลมเหมือนกับครั้งก่อน เสียงร้องครั้งนี้ฟังดูหยาบ

กระดัง

เมื่อเสียงร้องดังสนั่นไปทั่วหุบเขา แมงป่องทั้งหมดก็กลับไป
หลุมของพวกมัน

เพียงไม่นานก็เหลือเพียงแค่ชายที่ตัวบวมนอนอยู่บนพื้น

ลุงแมลงมองดูชายที่กำลังจะตายในหุบเขานั้น

ห่านเชื้่นอยากรู้ว่าเกิดอะไรขึ้้นกันแน่ และทำไมถึงเกิดเรื่อง
พวกนี้ขึ้้นได้ เหตุการณ์ที่เขาเห็นนั้นมันแปลกประหลาดเกิน
ไป

เมื่อห่านเชื้่นมองไปที่ชายคนนั้น เขาก็สังเกตเห็นว่าเงาของ
ชายคนนั้นดูใหญ่โตอย่างน่าประหลาด ถึงตอนนี้ชายคนนั้น
จะบวมไปทั้งตัวเหมือนกับหมู แต่ก็ไม่มีทางที่เงาของเขาจะ
สูงถึง 3 เมตรแน่

เงานั้นแปลกประหลาดมากๆ ครึ่งหนึ่งของมันเป็นมนุษย์
ส่วนอีกครึ่งนั้นดูเหมือนกับแมงป่อง

เงา'นั้นเริ่มมีชีวิตและเคลื่อนไหวขึ้นมา

มันมีผมยาวสีดำ และดวงตาของมันก็ดำราวกับถ่าน กล้ามเนื้อ
กายได้ชุดเกราะสีดำของมันดูหนาและเป็นมัดๆ

ส่วนล่างของมันเป็นแมงป่อง และบริเวณระหว่างส่วนที่เป็น
คนกับแมงป่องนั้นก็ไร้รอยต่อ หานเห็นมองดูมนุษย์แมงป่อง
และรู้สึกว่าการมีชีวิตของมันเหนือกว่าอัศวินผู้ไม่รักดีของเขา
ซะอีก

‘ทำไมเงาของหมอนี้ถึงได้เป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดได้?’

ห่านเห็นสงสัยขณะที่จ้องมองไปที่มนุษย์แมงป่อง

หลังจากนั้นมนุษย์แมงป่องก็ใช้หางของมันแทงเข้าไปที่อก
ของชายคนนั้นนอนอยู่บนพื้น ไม่นานร่างกายของเขาก็ผอมลง

ร่างของชายคนนั้นกลับมาเป็นเหมือนเดิมอีกครั้ง หลังจาก
นั้นชายคนนั้นก็ยืนขึ้นมา เขาดูเต็มเปี่ยมไปด้วยพลังงาน

เมื่อชายคนนั้นยืนขึ้นมา เขาก็เดินเข้าไปหามนุษย์แมงป่อง
ด้วยความโกรธ

เมื่อชายคนนั้นอยู่ต่อหน้ามนุษย์แมงป่อง มันก็กลายเป็นเงา
ของชายคนนั้นอีกครั้งหนึ่ง

ชายคนนั้นล้มลงกับพื้นและชกไปที่เงาของตัวเอง มันดู
เหมือนกับว่าเขาต่อยพื้นทรายอยู่เท่านั้น

มือของชายคนนั้นมีเลือดไหลออกมา ขณะที่เขาต่อยลงกับ
พื้นทราย แต่ดูไม่เหมือนว่าเขาต้องการที่จะหยุด

“เหยียน!” ลุงแมลงวิ่งไปหาชายคนนั้น เขาต้องการที่จะกอด
อีกฝ่าย

แต่เมื่อชายคนนั้นหันมา ลุงแมลงก็หยุดวิ่งเข้าไป

“ผมจะเกลียดคุณไปชั่วชีวิต” ชายคนนั้นดูโกรธแค้นมาก

ชายคนนั้นยืนขึ้น พร้อมกับหยิบก้อนหินขึ้นมา และเขาก็
พยายามจะกระแทกมันใส่หัวของตัวเอง แต่ก่อนที่เขาจะทำ

อย่างนั้นได้ เมาของเขาก็เข้ามาสัมผัสกับก้อนหิน และทำให้
มันแตกกระจาย เขาไม่สามารถฆ่าตัวตายได้

ตอนที่ 1129 ลุงแมลง

ชายคนนั้นพยายามที่จะฆ่าตัวตายอยู่หลายครั้ง แต่ทุกครั้ง
เงาก็จะเข้ามาหยุดเอาไว้ ลุงแมลงร้องให้ออกมาอีกครั้ง ไบ
หน้าของเขาเต็มไปด้วยความเสียใจและความเจ็บปวด

ชายคนนั้นได้รับความเจ็บปวดที่ทุกข์ทรมาน แต่เขาก็ไม่ได้
รับอนุญาตให้ฆ่าตัวตาย

“เหยียนน หยุดทำแบบนี้เถอะ!” ลุงแมลงขอร้องอย่างรู้สึกผิด

“พ่อคาดหวังอะไรล่ะ? นี่คือนสิ่งที่พ่อต้องการไม่ใช่หรือ?” ชาย
คนนั้นตอบด้วยความโกรธ

ลุงแมลงยังคงร้องไห้และพูด “พ่อไม่ได้ต้องการแบบนี้ แต่
ลูกป่วยอยู่ มันบอกว่าสามารถรักษาอาการป่วยให้ลูกได้ พ่อ
ไม่ได้คาดคิดว่ามันจะเป็นแบบนี้”

น้ำตาของลุงแมลงยังไหลออกมาไม่หยุด

“เขาก็คงรักทำให้ผมจริงๆ และผมก็ยังไม่ตาย” ชายคนนั้น
หัวเราะ แต่มันเป็นท่าทางหัวเราะของคนที่เป็นโรคจิต ฟังดู
แย่ยิ่งกว่าเขาร้องไห้เสียอีก

“พ่อขอโทษ” ลุงแมลงพูด

ชายคนนั้นหัวเราะอย่างกับคนบ้าและพูด “พ่อไม่ต้องมาขอ
โทษ! พ่อทำให้ผมต้องทนรับความเจ็บปวดที่เลวร้ายยิ่งกว่า
การถูกฆ่าซะอีก”

ลุงแมลงพูดออกมาขณะที่ยังร้องไห้ “ถ้าพ่อรู้ว่ามันจะเป็นอย่าง

นี่ พ่อก็คงจะไม่ทำ”

บทสนทนาของลุงแมลงเริ่มกลายเป็นการบ่นพึมพำถึงอะไร
บางอย่างไป

ชายคนนั้นมองมาที่ลุงแมลงและพูด “นี่คือชีวิตของผม”

คำพูดของเขาเต็มไปด้วยความสิ้นหวังและโศกเศร้า หลังจาก
จากนั้นพระอาทิตย์ก็เริ่มจะโผล่ขึ้นมา ซึ่งขณะที่พระอาทิตย์
กำลังขึ้นนั้นชายคนนั้นก็พูดออกมา “ถ้าพ่อยังคิดว่าผมเป็น
ลูกชายของพ่อละก็ หาใครสักคนมาฆ่าผมสิ ผมยอมตายซะ

ยังจะดีกว่า”

“เหยียน!” ลุงแมลงมองดูชายคนนั้นด้วยความโศกเศร้า แต่
ในขณะที่เขาพูด ชายคนนั้นก็ล้มลงไปกับพื้นแล้ว

หานเซ็นประหลาดใจกับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนไปอย่าง
กะทันหัน ชายคนนั้นยังมีชีวิตอยู่ เขาแค่หมดสติไปเท่านั้น

ลุงแมลงใช้ถุงกระสอบเก็บชายคนนั้นขึ้นมา หลังจากนั้นเขา
ก็หันหลังและเดินจากไป

ถ้าหานเซ็นบรรยายสิ่งที่เกิดขึ้นที่นี่ให้คนอื่นฟังละก็ พวกเขา
คงจะคิดว่าหานเซ็นต้องเป็นบ้าไปแล้วแน่ๆ

หานเซ็นรีบตามหลังของลุงแมลงไปเพื่อจะดูว่าเขาไปไหนต่อ

หานเซ็นคิดว่ามันอาจจะเกี่ยวข้องกับพระเจ้าที่ชั้นเซ็ทพูดถึง
บางที่ถ้าตามลุงแมลงไป หานเซ็นอาจจะสามารถรู้อะไรเพิ่ม
เต็มและไขปริศนาอันยาวนานนี้ได้สักที

แต่ลุงแมลงพาชายคนนั้นเดินผ่านป่าและกลับไปเมืองเนท
หลังจากนั้นเขาก็พาชายคนนั้นไปที่ห้องของเขา

หานเซ็นรอดูอยู่ด้านหน้าห้อง แต่ลุงแมลงก็ไม่ได้กลับออกมา
จนกระทั่งวันรุ่งขึ้น เขาปฏิบัติตัวเหมือนปกติราวกับว่าไม่มี
อะไรเกิดขึ้น เขาออกคำสั่งกับคนอื่นๆ ก่อนที่จะทำในสิ่งที่
เขาทำอยู่เป็นประจำ อย่างเช่นบอกให้คนอื่นไปออกล่ามอน
สเตอร์อะไรทำนองนั้น

“ลุงแมลง ผมมีเรื่องที่ยากจะคุยกับคุณแบบลับๆ” หานเซ็น
พูดกับลุงแมลง

“ไม่มีความจำเป็นที่ต้องคุยกันอย่างลับๆ แค่บอกฉันมาก็พอ
และฉันจะช่วยเหลือเธออย่างเต็มที่” ลุงแมลงยี้มเหมือนกับที่
เขาทำเป็นประจำ

แต่หลังจากนั้นหานเซ็นก็พูดขอร้อง “ผมจำเป็นต้องพูดเรื่องนี้
กับคุณตามลำพังจริงๆ”

ลุงแมลงถอนหายใจและพาหานเซ็นไปยังสถานที่ที่หนึ่งนอก
เมือง

“หานเซ็น บอกฉันว่ามีเรื่องอะไร ถ้ามันไม่เกินความสามารถของฉันล่ะก็ ฉันจะช่วยเหลือเธออย่างแน่นอน” ลุงแมลงพูด ขณะที่จุดบุหรี่

“คุณรู้เรื่องอะไรเกี่ยวกับ Secret Service ทีมที่ 7 ไหม?”
หานเซ็นถาม

ลุงแมลงส่ายหัวและถามกลับ “นั่นมันคืออะไร?”

หลังจากนั้นหานเซ็นก็ถามต่อ “คุณรู้จักหานจิงจื่อไหม?”

ลุงแมลงตอบ “ปู่ทวดของเธอชื่อหานจึงจื่อหนี เขาต้องเป็น
ชายที่ยอดเยียมมากแน่ๆ เธอถึงได้พูดถึงเขาบ่อยขนาดนี้”

หลังจากนั้นหานเซ็นก็พูด “ถ้าอย่างนั้นคุณจะต้องรู้จักชั้นเซ็ก
แน่ๆ”

ลุงแมลงมองหานเซ็นด้วยสายตาแปลกๆ เห็นได้ชัดว่าเขาไม่
คาดคิดว่าหานเซ็นจะเอ่ยชื่อนั้นออกมา เขาพูดตอบ“ฉันคง
จะแก่เกินไปแล้วแน่ๆที่จำคนที่ชื่อชั้นเซ็กไม่ได้เลย”

“ถ้าอย่างนั้น อย่างน้อยๆคุณก็น่าจะรู้จักเหยียน” หานเซิน

พูด

ลุงแมลงสะดุ้งขึ้นมา ตัวของเขาแข็งที่อกก่อนที่จะพูดออกมา

“ฉันไม่เคยได้ยินชื่อนี้มาก่อน”

“คุณลืมความปรารถนาของเขาไปแล้วหรือ?” หานเซินพูด
เขาเริ่มจะหมดความอดทนกับการที่ลุงแมลงทำเป็นไม่รู้เรื่อง

หลังจากนั้นท่าทางของลุงแมลงก็เปลี่ยนไปในทันที ตอนนี้

เขาดูเหมือนกับสิงโตที่โกรธจัด เขาพูดออกมา “เธอเป็นใคร
กันแน่?!”

ห่านเขินสามารถสัมผัสพลังชีวิตของลุงแมลงได้ และเขาก็
สามารถบอกได้ว่าชายคนนี้เป็นผู้เป็นเลิศที่แข็งแกร่งที่สุดที่
เขาเคยรู้จัก

ผู้เป็นเลิศสมัยนี้ไม่มีใครที่ใกล้เคียงกับระดับของลุงแมลงเลย
สักคน

ด้วยอายุของเขา มันน่าประหลาดที่ได้เห็นว่าเขามีระดับ

ความแข็งแกร่งถึงขนาดนี้ ในสมัยของลุงแมลง มนุษย์ยัง
ไม่ได้เก็บจีโนพอยชั้นสุดยอดจนเต็มก่อนที่จะวิวัฒนาการ ดัง
นั่นมันเป็นอะไรที่น่าประหลาดใจที่เห็นคนแก่ออย่างเขาแข็ง
แกร่งถึงขนาดนี้

“คุณไม่รู้จริงๆหรือว่าผมเป็นใคร? ผมก็บอกชื่อปู่ทวดของผม
ไปแล้วไง” หานเซ็นพูดพร้อมกับมองไปที่ลุงแมลง

“นั่นเป็นไปได้ไม่ได้ เขาไม่สามารถมีทายาทได้” ลุงแมลงพูด

“ทำไมล่ะ? ไม่ว่าใครก็มีลูกได้ทั้งนั้น” หานเซ็นตอบ

“แต่เขาหนะ...” ลุงแมลงหยุดไปอย่างกะหันหัน ก่อนที่เขาจะ
ระเบิดความโกรธออกมาและพูด

“กล้าดียังไงมาพยายามที่จะหลอกฉัน ฉันจะถามนายอีกครั้ง
ว่านายเป็นใครกันแน่? ถ้านายไม่ตอบมาตามตรงล่ะก็ อย่า
หาว่าฉันโหดเหี้ยมเกินไปล่ะ”

ตอนที่ 1130 การคาดเดาของหานเซิน

เมื่อเห็นสีหน้าดูร้ายของลุงแมลง ตอนนี้หานเซินก็สามารถรู้
ได้ทันทีว่าจริงๆ แล้วคนๆ นี้เป็นคนที่ร้ายกาจขนาดไหน

หานเซินถอนหายใจออกมา เขาไม่แน่ใจว่าจะสามารถดึง
ข้อมูลจากลุงแมลงได้ยังไง หลังจากนั้นเขาก็ตัดสินใจที่จะ
บอกลุงแมลง “ลุงแมลง ผมอยู่ที่หุบเขาในคืนนั้นด้วย”

สีหน้าบูดบึ้งของลุงแมลงเปลี่ยนกลายเป็นความซื่อคอย่าง

เห็นได้ชัด ขณะที่เขาต้องไปที่ห่านเซ็น

“นั่นเป็นลูกชายของคุณไม่ใช่หรือ ผมคิดว่าผมสามารถช่วย
เขาได้”

นี่เป็นไฟตายเดียวที่ห่านเซ็นมีในตอนนี ถ้าเขาต้องการข้อมูล
จากอีกฝ่ายละก็ นี่ก็เป็นหนทางเดียว

สีหน้าของลุงแมลงยังดูโกรธอยู่ แต่เขาถามขึ้นมา “นายรู้จัก
ชั้นแท้ได้ยังไง?”

“ผมได้เจอกับเธอ” หานเซ็นเริ่มเล่าเรื่องที่เขาได้พบกับเธอ
ภายในโบราณสถานของคริสตัสไลเซอร์ให้ลูงแมลงฟัง

หลังจากที่ลูงแมลงได้ยินสิ่งที่หานเซ็นบอก เขาก็มีสีหน้าที่ضب
ซื่อน “เธอยังคงตัดสินใจที่จะอยู่เป็นสาวตลอดไปสินะ”

“ถ้าอย่างนั้นคุณเป็นสมาชิกของทีม 7 ใช่ไหม? เกิดอะไรขึ้น
กับพวกคุณ?” หานเซ็นถาม

“มันไม่ใช่ธุระอะไรของนาย ถ้านายยังสืบเรื่องนี้ต่อไปละก็
มันก็จะพานายไปสู่หายนะเท่านั้น อย่าทำให้ตัวเองต้องตาย

ด้วยเรื่องนี้เลย”ลุงแมลงพูด เห็นได้ชัดว่าเรื่องนี้คงจะเป็น

ความลับสุดยอด

“คุณจำเป็นต้องให้ผมพูดซ้ำเรื่องลูกชายของคุณอย่างนั้น
หรือ? คุณต้องการให้เขาทนรับสภาพแบบนี้ต่อไปหรือไม่?
ผมสามารถช่วยเขาได้” หานเซ็นรู้ว่าชายคนนี้ยังคงดีใจเกิน
กว่าที่จะยอมเปิดเผยความจริง

ลุงแมลงส่ายหัวและพูด “ไปซะ และอย่าได้พูดเรื่องนี้กับคน
อื่นๆแม้แต่คำเดียว ถ้านายไปบอกคนอื่นล่ะก็ ฉันจะฆ่านาย”

แต่ห่านเซ็นไม่ได้ขยับไปไหน เขายังคงยืนอยู่ตรงนั้นและพูด
กับลุงแมลง “แม้คุณจะแข็งแกร่งมากๆ แต่คุณก็ไม่สามารถ
ต่อกรกับมอนสเตอร์ในเงาแน่นได้”

“ไม่มีใครสามารถต่อกรกับมันได้” ลุงแมลงพูดพร้อมกับยิ้ม
แห้งๆ

“แต่ผมทำได้” ห่านเซ็นพูด

ห่านเซ็นรู้ว่ามันเป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดที่ทรงพลัง แต่เขา
เชื่อว่าสามารถเอาชนะมันได้ด้วยการช่วยเหลือของอัศวินผู้
ไม่รักดี

อย่างเดียวกับที่ห่านเซ็นยังไม่รู้ก็คือความสัมพันธ์ของมอน
สเตอร์ตัวนี้กับชายคนนั้นว่าเป็นยังไง เขาจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับ
เรื่องนี้มากกว่านี้

ลุงแมลงตอบกลับด้วยรอยยิ้มแห้งๆ “นายไม่รู้ว่านายกำลัง
เจอกับอะไรอยู่”

“มันก็เป็นแค่มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดตัวหนึ่ง ไม่ใช่ความลับที่
ต้องอธิบายอะไร” ห่านเซ็นพูด

ลุงแมลงพูด “ไม่มีมนุษย์คนไหนสามารถเอาชนะมอนสเตอร์
ขั้นสุดยอดในกี้อตแซงชั่วชีวิต 3 ได้”

“ผมไม่ใช่คนทั่วไป” หานเซ็นพูด

ลุงแมลงอยากที่จะพูดอะไรอีก แต่ทันใดนั้นร่างกายของหาน
เซ็นก็ลุกเป็นไฟและมีปีกกางออกมา เขาเปลี่ยนร่างเป็นนก
เพลิงตัวใหญ่

“นั่นคือวิญญาณอสฺรเปลี่ยนร่างขั้นสุดยอดดอย่างนั้นหรือ?”

ลุงแมลงอ้าปากค้างด้วยความประหลาดใจ เขาเป็นคนที่
ประสาทสัมผัสไว แค่ได้เห็นนกเพลิงตัวนี้เขาก็รู้ถึงพลังของ
มันในทันที

ห่านเขินเปลี่ยนกลับเป็นร่างมนุษย์และพูด “ที่นี่คุณจะว่ายัง
ไง? ผมสามารถเอาชนะมันได้ไหม?”

ลุงแมลงมองห่านเขินและพูด “นายเป็นคนที่พิเศษจริงๆอันนี้
ฉันยอมรับ แต่วิญญาณอสฺรเปลี่ยนร่างนั้นใช้พลังงานอย่าง
มาก นายไม่สามารถใช้มันได้อย่างไร้ขีดจำกัด”

“แล้วถ้ามีหมอนี่อยู่ข้างกายของผมน่ะด้วยล่ะ?” หานเซ็นเรียก

อัศวินผู้ไม่รักดีออกมา

“วิญญาณอสูรสัตว์เลื้อยคลานสุดยอດที่อยู๋ในโหมดต่อสู๋?!” ลุง

แมลงข้อคอย่างมากกับสิ่งที่เห็น

“ถึงผมอาจจะไม่สามารถเอาชนะมอนสเตอร์นั้นได้ แต่อย่าง

น้อยผมก็สามารถช่วยให้ลูกคุณจากไปอย่างสงบได้” หาน

เซ็นพูดพร้อมจ้องมองไปที่ลุงแมลงเพื่อดูว่าเขาจะมีปฏิกิริยา

ยังไ้

ลุงแมลงมีสีหน้าที่ซับซ้อน ซึ่งเป็นสีหน้าที่ผสมผสานระหว่าง
ความตื่นเต้นและสับสน เขาถามออกมาด้วยปากสั้นๆ “นาย
ต้องการอะไรจากฉัน?”

“ผมต้องการรู้เรื่องที่เกิดขึ้นในมิติแห่งนั้น และผมก็ต้องการรู้
ว่าทำไมทุกคนถึงได้พูดว่าหานจึงจื่อไม่สามารถมีทายาทได้”
หานเขินย่นข้อเสนา

ลุงแมลงตอบกลับ “ถ้านายสามารถช่วยเหยียนได้ ฉันจะ
บอกนายทุกอย่าง”

“ถ้าอย่างนั้นก็เป็นอันตกลง แต่มันจะเป็นการดีที่สุด ถ้าคุณ
บอกสิ่งที่เกิดขึ้นกับลูกชายคุณกับผม ก่อนอื่นเลยบอกผม
หน่อยว่าผมกำลังเจอกับอะไรอยู่ ผมจะได้พยายามอย่างเต็มที่
เพื่อฆ่ามอนสเตอร์ตัวนั้นโดยไม่ไปทำร้ายลูกชายของคุณ”
ห่านเซ็นพูดอย่างจริงจัง

ลุงแมลงดูซาบซึ่งที่ได้ยินแบบนี้ “แม่ของเหยียนก็มีอาการ
ป่วยแบบเดียวกันนี้อยู่ เขามีอาการเหมือนกับเธอ มันไม่มียา
รักษา ตอนนี้แม่ของเขาได้จากโลกนี้ไปแล้ว และชะตากรรม
เดียวกันก็จะเกิดขึ้นกับเหยียนเช่นกัน”

ลุงแมลงบอกเขาถึงเรื่องส่วนใหญ่ ซึ่งห่านเซ็นก็สามารถปะ

ติดปะต่อเรื่องราวได้ด้วยตัวเอง

ลุงแมลงบอกว่าเขาได้เรียนรู้วิธีที่จะช่วยชีวิตลูกชาย ซึ่งมัน
คือการให้ลูกชายของเขาไปทำสัญญากับมอนสเตอร์ตัวนั้น
เพื่อที่พวกเขาจะสามารถมีชีวิตอยู่และใช้พลังงานร่วมกัน

ลุงแมลงเกลี้ยกล่อมให้ลูกชายของเขาทำสัญญา และลูก
ชายของเขาก็มีชีวิตรอดต่อไปจริงๆ แต่โชคร้ายที่ลูกชายของ
เขาอ่อนแอเกินกว่าจะใช้ชีวิตร่วมกับมอนสเตอร์ได้

เหยียนอยู่ในอาการโคม่าและจะตื่นขึ้นมาเพียงเดือนละหนึ่ง

ครั้งเท่านั้น สิ่งที่เขาเห็นไปเห็นคือเขาถูกพาไปที่หุบเขาเพื่อ
ดูดซับพิษของแมงป่อง และป้อนมันให้กับมอนสเตอร์ชั้นสุด
ยอดที่อาศัยอยู่ข้างในตัวเขา

ถ้าลุงแมลงไม่พาเขาไปที่หุบเขา เขาก็จะได้รับความเจ็บปวด
ยิ่งกว่าการถูกแมงป่องต่อยซะอีก ชะตากรรมของเขานั้นแย่
ยิ่งกว่าตายจริงๆ

แม้เขาจะสามารถหลีกเลี่ยงความตายไปได้ แต่สิ่งที่เขาเป็น
อยู่ก็ไม่ใช่การใช้ชีวิต เขาแทบจะไม่ใช่มนุษย์ด้วยซ้ำ และ
เขาก็ต้องรับชะตากรรมนี้เป็น 100 ปี

หานเซ็นรู้สึกหนาวๆขึ้นมา เมื่อลองคิดว่าจะรู้สึกยังไงถ้า
ต้องอยู่ในสภาพแบบนั้น

แต่หานเซ็นไม่เคยได้ยินวิธีการรักษาอะไรแบบนี้มาก่อน และเขาก็
ก็เชื่อว่ามันเกี่ยวข้องกับภารกิจที่ทีม 7 ได้เข้าไปในมิติที่ชั้นเซ็ท
บอกเขาเอาไว้

เขาสามารถมายังก๊อตแชนจ์ซัวร์เซต 3 นี้ได้ แถมยังทำสัญญากับ
มอนสเตอร์ชั้นสุดยอดอีก มนุษย์ทุกๆไปไม่สามารถทำ
แบบนี้ได้โดยเฉพาะด้วยวิธีต่างๆไป

แต่^{นี่}เป็นเพียงแค่ความคิดและการคาดเดาของ^{เขา}นั่นเท่า^{นั้น}
นั่น เขาเองก็^{ไม่}แน่ใจว่า^{สิ่ง}ที่^{เขา}คิดถูกหรือเปล่า

ชินฮวายเงิน ชันเซ็ทและลุงแมลงต่างก็พูดออกมาว่าพวกเขา
ได้^{ไป}เห็น^{สิ่ง}ที่^{เรีย}ก^{ตัว}เองว่า^{พระ}เจ้า^{ใน}มิตินั้น^{นั้น}

บางที่^{พระ}เจ้า^{อาจ}จะเป็น^{สิ่ง}มี^{ชี}วิต^{ที่}สามารถ^{ทำ}ให้^{ความ}
ปรารถนา^{ของ}พวกเขา^{เป็น}จริง^{ได้}

ชินฮวายเงินปรารถนา^{ที่}จะมี^{ชี}วิต^{ไป}ตลอดกาล ดังนั้น^{เขา}จึง
ถูก^{แช่}แข็ง^{อยู่}ใน^{ที่}แห่ง^{นั้น} แต่นั่น^{ก็}นำไปสู่^{จุด}จบ^{ของ}เขา^{และ}

ไม่ได้ทำให้เขาเป็นอมตะจริงๆ

บางทีฉันเห็นทาจจะปรารถนาที่จะเป็นสาวตลอดไป ดังนั้น
เธอจึงถูกขังอยู่ในแจกันและคงสภาพนั้นตลอดไป แต่เมื่อเธอ
สัมผัสกับองค์ประกอบภายนอกแจกัน อายุของเธอก็กลับมา
เป็นปกติและเธอก็ตายไป

ความปรารถนาของลุงแมลงอาจจะไม่ได้ขอเพื่อตัวเอง มัน
อาจจะเป็นคำขอเพื่อช่วยชีวิตลูกชายของเขา แต่ผลลัพธ์ที่ได้
ก็เป็นอะไรที่น่าเศร้า

ถ้าสมมติฐานของเขาถูกต้องล่ะก็ หานเซ็นก็คิดว่านั่นเป็น
พระเจ้าที่เลวจริงๆ

“ไม่ต้องห่วง ผมจะพยายามอย่างเต็มที่เพื่อจัดการมอน
สเตอร์ชั้นสุดยอดตัวนั้น” หานเซ็นพูด